EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 23.9.2020
COM(2020) 610 final

2020/0279 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallinnasta sekä neuvoston direktiivin 2003/109/EY ja ehdotetun asetuksen (EU) XXX/XXX [turvapaikka- ja maahanmuuttorahasto] muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2020) 207 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Komission puheenjohtaja Ursula von der Leyen ilmoitti komission poliittisissa suuntaviivoissa uudesta muuttoliike- ja turvapaikkasopimuksesta, johon sisältyy ulkorajoihin, turvapaikka- ja palauttamisjärjestelmiin, vapaan liikkuvuuden Schengen-alueeseen ja ulkoiseen ulottuvuuteen sovellettava kokonaisvaltainen lähestymistapa.

Uusi muuttoliike- ja turvapaikkasopimus, joka esitetään yhdessä tämän turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaa koskevan asetusehdotuksen[1] kanssa, edustaa uutta alkua muuttoliikekysymyksissä ja perustuu muuttoliikkeen hallintaan sovellettavaan kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan. Ehdotuksella otetaan käyttöön EU-tason yhteinen turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintakehys keskeisenä osana kokonaisvaltaista lähestymistapaa ja pyritään edistämään jäsenvaltioiden vastavuoroista luottamusta. Uuden sopimuksen kantavina periaatteina ovat yhteisvastuu ja oikeudenmukainen vastuunjako, ja sillä edistetään yhdennettyä päätöksentekoa, jossa yhdistetään turvapaikka-asioihin, muuttoliikkeeseen, palauttamismenettelyihin, ulkorajojen suojeluun, maahantulijoiden salakuljetuksen torjuntaan ja suhteisiin keskeisessä asemassa oleviin kolmansiin maihin liittyvä politiikka, joka kuvastaa kaikkia hallinnonaloja kattavaa lähestymistapaa. Siinä todetaan, että kokonaisvaltainen lähestymistapa tarkoittaa myös sitä, että yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaate toteutuu vahvemmin, kestävämmin ja konkreettisemmin. Lähestymistavan tasapaino saavutetaan laajemmassa yhteydessä, ja sen näkökulma on laajempi kuin vain kysymys siitä, mikä jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä. Näitä periaatteita olisi sen vuoksi sovellettava koko muuttoliikkeen hallintaan, joka ulottuu kansainvälisen suojelun piiriin pääsemisestä laittoman muuttoliikkeen ja luvattoman liikkumisen torjuntaan.

Muuttoliikkeen hallintaan liittyvien haasteiden, jotka vaihtelevat turvapaikkahakemusten käsittelyyn liittyvien rasitusten tasapuolisesta jakautumisesta kansainvälisen suojelun tarpeessa olevien henkilöiden nopeaan tunnistamiseen tai niiden tehokkaaseen palauttamiseen, jotka eivät ole suojelun tarpeessa, ei pitäisi olla yksittäisten jäsenvaltioiden vaan koko EU:n vastuulla. Lisäksi jäsenvaltioiden turvapaikkajärjestelmiin kohdistuva paine rasittaa edelleen raskaasti ensimmäisiä maahantulojäsenvaltioita samoin kuin muiden jäsenvaltioiden turvapaikkajärjestelmiä luvattoman liikkumisen vuoksi. Nykyisellä muuttoliikejärjestelmällä ei pystytä puuttumaan näihin realiteetteihin. Voimassa ei ole varsinkaan toimivaa yhteisvastuumekanismia eikä tehokkaita vastuunjakosääntöjä. Sen vuoksi tarvitaan eurooppalainen kehys, jolla voidaan hallita jäsenvaltioiden toimenpiteiden ja päätösten keskinäistä riippuvuutta. Tässä kehyksessä on otettava huomioon muuttoliikkeen jatkuvasti muuttuvat realiteetit, mikä on lisännyt monimutkaisuutta ja kasvattanut tarvetta koordinointiin.

Tällä uudella turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaa koskevalla asetusehdotuksella on tarkoitus korvata nykyinen Dublin-asetus ja käynnistää Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän uudistaminen. Tätä varten luodaan yhteinen kehys, jolla edistetään kokonaisvaltaisen lähestymistavan soveltamista muuttoliikkeen hallintaan hyödyntämällä

[1] EUVL L […], […], s. […].

yhdennettyä päätöksentekoa turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallinnan alalla, niin sen sisäisten kuin ulkoisten tekijöiden osalta. Uudella lähestymistavalla ankkuroidaan nykyinen järjestelmä laajempaan kehykseen, jossa voidaan ottaa huomioon kaikki hallinnonalat kattava lähestymistapa ja varmistaa unionin ja sen jäsenvaltioiden toteuttamien toimien johdonmukaisuus ja vaikuttavuus. Lähestymistapaan sisältyy myös uusi ja kattavampi yhteisvastuumekanismi, jolla varmistetaan maahanmuuttojärjestelmän normaali toiminta, sekä selkeytetyt kriteerit ja tehokkaammat mekanismit, joilla määritetään, mikä jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä.

Ehdotuksessa säädetään uudesta yhteisvastuumekanismista, joka on suunniteltu joustavaksi ja tarpeisiin reagoivaksi, jotta sitä voidaan mukauttaa jäsenvaltioiden erilaisista muuttoliikehaasteista johtuvien erilaisten tilanteiden mukaan. Siinä vahvistetaan yhteisvastuutoimia, joista jäsenvaltiot voivat valita, mihin ne osallistuvat. Tällä uudella yhteisvastuuseen sovellettavalla lähestymistavalla tarjotaan jatkuvaa ja monipuolista tukea jäsenvaltioille, joihin kohdistuu tai uhkaa kohdistua painetta, ja siihen sisältyy erityismenettely, jolla voidaan käsitellä etsintä- ja pelastusoperaatioista seuraavien maihinnousujen erityispiirteitä. Lisäksi jäsenvaltiot voivat osallistua vapaaehtoisilla toimenpiteillä milloin tahansa. Komissio varmistaa tällaisten toimien koordinoinnin.

Tähän ehdotukseen sisältyy myös säännöksiä, joilla vahvistetaan laittomasti maahan tulleiden palauttamiseen liittyvää menettelyä. Tätä varten käyttöön otetaan mekanismi, jolla helpotetaan kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä palauttamiseen ja takaisinottoon liittyvissä asioissa ja täydennetään viisumisäännöstöä koskevan asetuksen (EU) 2019/810[2] 25 a artiklalla perustettua mekanismia. Uudella mekanismilla annetaan komissiolle valtuudet esittää neuvostolle kertomus, jossa yksilöidään tehokkaita toimenpiteitä, joilla voitaisiin edistää ja parantaa kolmansien maiden kanssa tehtävää palauttamisen ja takaisinoton helpottamiseen tähtäävää yhteistyötä sekä samassa tarkoituksessa tehtävää jäsenvaltioiden keskinäistä yhteistyötä siten, että otetaan samalla huomioon asianomaisten kolmansien maiden yleiset edut ja suhteet niihin. Komissio hyödyntää tässä Euroopan ulkosuhdehallinnolta ja EU:n edustustoilta saatuja tietoja. Tämän jälkeen komissio ja neuvosto harkitsevat mahdollisten lisätoimien toteuttamista toimivaltuuksiensa rajoissa. Tämä uudessa muuttoliike- ja turvapaikkasopimuksessa ilmoitettu mekanismi ja EU:n palauttamisasioiden koordinaattori, jonka tukena on kansallisten edustajien verkosto, edistävät yhteistä strategista ja koordinoitua lähestymistapaa palauttamis- ja takaisinottoasioihin jäsenvaltioissa, komissiossa ja unionin virastoissa.

Yhteisvastuutoimet tarjoavat jäsenvaltioille uusia mahdollisuuksia antaa toisilleen apua palauttamisten toteuttamisessa palauttamisen tukijärjestelyn muodossa. Tämän uudenlaisen yhteisvastuutoimen nojalla jäsenvaltiot sitoutuvat palauttamaan laittomasti maahan tulleet henkilöt toisen jäsenvaltion puolesta ja toteuttamaan kaikki tähän tarvittavat toimet suoraan hyötyvän jäsenvaltion alueella (esim. palauttamiseen liittyvän neuvonnan tarjoaminen, poliittisen vuoropuhelun käyminen kolmansien maiden kanssa, avustetun vapaaehtoisen paluun ja uudelleenkotouttamisen tukeminen). Näillä toimilla täydennetään Euroopan raja- ja merivartioviraston toimeksiantonsa nojalla toteuttamia toimia, ja ne sisältävät erityisesti toimenpiteitä, jota virasto ei voi toteuttaa (esim. diplomaattisen tuen tarjoaminen hyötyvälle jäsenvaltiolle suhteissa kolmansiin maihin). Jos palauttamista ei kuitenkaan ole saatu päätökseen kahdeksan kuukauden kuluessa, laittomasti maahan tulleet siirretään sen

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1155, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, yhteisön viisumisäännöstön laatimisesta annetun asetuksen (EY) N:o 810/2009 (viisumisäännöstö) muuttamisesta (EUVL L 188, 12.7.2019, s. 25).

jäsenvaltion alueelle, joka tarjoaa tukijärjestelyn, ja palauttamispäätösten täytäntöönpanoa jatketaan sen alueella.

Muuttoliikkeen hallintaan sovellettavalla uudella lähestymistavalla on myös tarkoitus parantaa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyvastuuta koskevia sääntöjä, jotta voitaisiin vähentää luvatonta liikkumista oikeasuhteisesti ja järkevästi.

Ehdotuksella perustetaan myös jäsenvaltioiden strategioihin perustuva ohjausjärjestelmää koskeva kehys. Sitä käytetään perustana turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaa koskevassa eurooppalaisessa strategiassa, jossa vahvistetaan Euroopan tasolla turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaan ja turvapaikka-, muuttoliike- ja palauttamispolitiikan täytäntöönpanoon sovellettava toimintatapa kokonaisvaltaisen lähestymistavan mukaisesti

Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän uudistaminen

Sopimuksessa käytetään perustana komission vuonna 2016 ja 2018 esittämiä Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän uudistamista koskevia ehdotuksia, joihin sisällytetään uusia lisäelementtejä, jotta varmistetaan kaikki turvapaikka- ja muuttoliikepolitiikan osa-alueet yhteen kokoavan kehyksen tarvittava tasapaino. Vuonna 2016 ehdotettu turvapaikkajärjestelmän uudistaminen koostui seitsemästä lainsäädäntöehdotuksesta: uudelleenlaadittu Dublin-asetus[3], uudelleenlaadittu Eurodac-asetus[4], Euroopan unionin turvapaikkaviraston perustamista koskeva asetus[5], turvapaikkamenettelyä koskeva asetus[6], aseman määrittelyä koskeva asetus[7], uudelleenlaadittu vastaanotto-olosuhteita koskeva direktiivi[8] ja unionin uudelleensijoittamiskehystä koskeva asetus[9]. Komissio esitti syyskuussa 2018 myös muutetun ehdotuksen Euroopan unionin turvapaikkaviraston perustamista koskevaksi asetukseksi[10].

Useiden ehdotusten käsittelyssä edistyttiin merkittävästi, ja lainsäätäjät pääsivät alustavaan poliittiseen yhteisymmärrykseen aseman määrittelyä koskevasta asetusehdotuksesta, vastaanotto-olosuhteita koskevasta direktiiviehdotuksesta, unionin uudelleensijoittamiskehystä koskevasta asetusehdotuksesta, Eurodac-asetusta koskevasta ehdotuksesta ja EU:n turvapaikkaviraston perustamista koskevasta ensimmäisestä ehdotuksesta. Edistyminen oli heikompaa Dublin-asetusta ja turvapaikkamenettelyasetusta koskevissa ehdotuksissa, pääasiassa neuvostossa esiintyneiden eriävien näkemysten vuoksi. Riittävää kannatusta ei saavuttanut myöskään se, että olisi sovittu vain joistakin turvapaikkajärjestelmän uudistamista koskevista ehdotuksista ennen yhteisymmärryksen saavuttamista koko uudistuksesta.

Komissio esittää yhdessä tämän ehdotuksen kanssa ehdotuksen, jolla muutetaan vuonna 2016 tehtyä ehdotusta turvapaikkamenettelyä koskevasta asetuksesta[11], sekä ehdotuksen asetukseksi kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden seulonnan

---

3 COM(2016) 270 final.
4 COM(2016) 194 final.
5 COM(2016) 271 final.
6 COM(2016) 467 final.
7 COM(2016) 466 final.
8 COM(2016) 465 final.
9 COM(2016) 468 final.
10 COM(2018) 633 final.
11 EUVL L […], […], s. […].

käyttöönotosta ulkorajoilla[12]. Näillä yhdistetään muuttoliikemenettelyn kaikki vaiheet saumattomasti toisiinsa, mukaan lukien uusi maahantuloa edeltävä vaihe sekä sellaisten kolmansien maiden kansalaisten nopeampi palauttaminen, joilla ei ole oikeutta jäädä unionin alueelle.

Lisäksi komissio esittää ehdotuksen, jolla muutetaan vuonna 2016 esitettyä ehdotusta uudelleenlaadituksi Eurodac-asetukseksi[13]. Tarkoituksena on ottaa käyttöön selkeä ja johdonmukainen linkki yksittäisten henkilöiden ja heihin sovellettavien menettelyjen välille, jotta voitaisiin valvoa paremmin laitonta muuttoliikettä ja havaita luvatonta liikkumista sekä tukea uuden yhteisvastuumekanismin täytäntöönpanoa.

Komissio ehdottaa myös kriisitilanteiden hallintaa koskevaa asetusta, jotta voidaan ottaa käyttöön tarvittavat välineet kriisitilanteissa ja *force majeure* -tilanteissa toimimiseksi. Tällä välineellä on tarkoitus puuttua poikkeustilanteisiin, joissa jäsenvaltioon tulee laittomasti kolmansien maiden kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä joukoittain tai tällaisen maahantulon riski on välitön. Maahantulon on oltava laajuudeltaan ja luonteeltaan sellaista, että jäsenvaltion turvapaikka-, vastaanotto- tai palauttamisjärjestelmä ei enää toimi ja se vaarantaa vakavasti Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän ja unionin muuttoliikkeen hallintajärjestelmän toiminnan tai johtaa siihen, että näitä järjestelmiä on mahdoton soveltaa. Välineessä myös säädetään poikkeussäännöistä *force majeure* -tilanteissa.

1.2. Ehdotuksen tavoitteet

Muuttoliikkeen hallintaan tarvitaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jotta voidaan luoda vastavuoroista luottamusta jäsenvaltioiden välille ja varmistaa EU:n lähestymistavan johdonmukaisuus turvapaikka-asioissa, muuttoliikkeen hallinnassa, ulkorajojen suojelussa ja suhteissa kolmansiin maihin. Samalla on otettava huomioon, että lähestymistavan vaikuttavuus riippuu siitä, että kaikkiin osatekijöihin puututaan yhteisesti ja integroidulla tavalla. Ehdotuksessa otetaan myös huomioon unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-715/17, C-718/17 ja C-719/17 hiljattain antamat tuomiot, joissa tuomioistuin totesi, että rasitteet on ”lähtökohtaisesti jaettava kaikkien muiden jäsenvaltioiden kesken jäsenvaltioiden yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatteen mukaisesti, koska SEUT 80 artiklan mukaan tätä periaatetta on noudatettava unionin turvapaikkapolitiikassa”.

Komissio ehdotti vuonna 2016 järjestelmää, jossa vastuuperusteiden etusijajärjestyksen perusteella kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi määritelty jäsenvaltio olisi pysyvästi vastuussa saman hakijan mahdollisten uusintahakemusten tai lisäselvitysten käsittelystä. Järjestelmää täydennettiin pakollisella ja automaattisella korjaavalla jakomekanismilla, joka aktivoituu viiteperusteen mukaan, kun jäsenvaltioon kohdistuu kohtuuton paine, ja jolla varmistetaan selvä ja sitova vastuunjakojärjestelmä jäsenvaltioiden välillä. Euroopan parlamentti antoi 16. marraskuuta 2017 neuvotteluvaltuutuksensa, johon sisältyi ehdotus korvata ensimmäistä tulomaata koskeva peruste ja ensimmäistä hakemusta koskeva ensisijainen peruste jakomenetelmällä, jossa hakija voisi valita yhden neljästä jäsenvaltiosta, joissa on vähiten hakemuksia. Neuvostossa jäsenvaltiot eivät päässeet yhteisymmärrykseen yhteisestä lähestymistavasta ja neuvottelut keskeytyivät.

[12] EUVL L […], […], s. […].
[13] EUVL L […], […], s. […].

Komissio aikoo peruuttaa vuoden 2016 ehdotuksen, jotta lukkiutunut tilanne saataisiin ratkaistua ja muuttoliike- ja turvapaikkapolitiikkaa varten voitaisiin tarjota laajemmat ja vankemmat kehykset. Tällä ehdotuksella kumotaan ja korvataan 26 päivänä kesäkuuta 2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 604/2013 kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, jäljempänä ’Dublin III -asetus’.

Ehdotuksen tavoitteena on erityisesti

- luoda yhteinen kehys, jolla edistetään kokonaisvaltaisen lähestymistavan soveltamista turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaan yhdennetyn päätöksenteon sekä yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatteiden perusteella;
- varmistaa vastuunjako uuden yhteisvastuumekanismin avulla ottamalla käyttöön järjestelmä, jolla yhteisvastuuta osoitetaan jatkuvasti normaaliaikoina ja autetaan jäsenvaltioita tehokkailla toimenpiteillä (sisäisillä siirroilla tai palauttamisen tukijärjestelyllä ja muilla toimilla, joilla on tarkoitus vahvistaa turvapaikka-, vastaanotto- ja palauttamisjärjestelmiin sekä ulkoiseen ulottuvuuteen liittyviä jäsenvaltioiden valmiuksia) hallitsemaan muuttoliikettä käytännössä, kun niihin kohdistuu muuttopaineita. Tähän sisältyy myös yhteisvastuuseen liittyvä erityismenettely, jota voidaan soveltaa etsintä- ja pelastusoperaatioiden seurauksena maahan tuleviin henkilöihin;
- parantaa järjestelmän kykyä määrittää tehokkaasti yksi ainoa jäsenvaltio, joka vastaa tietyn kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä. Tällä rajoitettaisiin erityisesti vastuun päättymistä koskevia lausekkeita ja mahdollisuutta siirtää vastuuta jäsenvaltioiden välillä hakijan toimien vuoksi, lyhennettäisiin merkittävästi pyyntöjen lähettämistä ja vastausten saamista koskevia määräaikoja ja varmistettaisiin, että hakijoista vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään nopeammin. Tämän ansiosta hakijat voitaisiin ohjata nopeammin menettelyihin kansainvälisen suojelun myöntämiseksi;
- ehkäistä väärinkäytöksiä ja hakijoiden luvatonta liikkumista EU:ssa erityisesti asettamalla hakijoille selkeästi velvoite tehdä hakemuksensa jäsenvaltiossa, johon he ovat ensiksi tulleet tai jossa he oleskelevat laillisesti, ja jäädä jäsenvaltioon, jonka on määritetty olevan vastuussa hakemuksen käsittelystä. Tämä edellyttää myös oikeasuhteisia aineellisia seurauksia, jos velvoitteita ei noudateta.

1.3. Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa

Järjestelmä, jolla määritetään, mikä jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä, on Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän kulmakivi. Se on kaikilta osin kytköksissä turvapaikka-asioihin liittyviin oikeudellisiin ja poliittisiin välineisiin, joihin kuuluvat muun muassa turvapaikkamenettelyt, kansainvälisen suojelun saamisen edellytykset sekä vastaanotto-olosuhteisiin ja uudelleensijoittamiseen sovellettavat vaatimukset.

Tämä ehdotus on johdonmukainen Schengenin rajasäännöstön mukaisten ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia koskevien sääntöjen kanssa, ja sillä edistetään tavoitetta tehokkaasta ulkorajavalvonnasta, joka on välttämätön edellytys henkilöiden vapaalle liikkuvuudelle unionissa. Laajentamalla toimenpiteiden soveltamisalaa niin, että niillä vastataan muuttoliikehaasteisiin, ehdotuksella vähennetään edelleen tarvetta ottaa käyttöön rajatarkastuksia sisärajoilla.

Lisäksi varmistetaan, että ehdotus on johdonmukainen Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden kanssa unionin ja jäsenvaltioiden tasolla, sellaisena kuin se määritellään eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta annetussa asetuksessa. Euroopan yhdennetty rajaturvallisuus on välttämätön edellytys henkilöiden vapaalle liikkuvuudelle unionissa ja olennainen osa vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta. Se on keskeinen osa myös tätä ehdotusta ja edistää yhdennetyn politiikan periaatteen täytäntöönpanoa, jotta voidaan parantaa tässä ehdotuksessa säädettyä muuttoliikkeen hallintaan sovellettavaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa.

Tämä ehdotus on täysin johdonmukainen uutta muuttoliike- ja turvapaikkasopimusta koskevan tiedonannon ja siihen liitetyn, eri aloitteita sisältävän etenemissuunnitelman kanssa. Näihin aloitteisiin sisältyvät muun muassa ehdotus turvapaikkamenettelyä koskevan asetuksen kohdennetusta muuttamisesta ja seulonnan käyttöönottoa koskeva asetus, jolla varmistetaan, että maahantulijoihin sovelletaan henkilöllisyyden selvittämiseen ja terveys- ja turvallisuustarkastuksiin liittyvää seulontaa ja heidät ohjataan joko palauttamis- tai turvapaikkamenettelyyn – tarvittaessa myös rajalla tapahtuvaan turvapaikka- tai palauttamismenettelyyn – josta säädetään turvapaikkamenettelyasetuksen muutosehdotuksessa. Ehdotus on johdonmukainen myös ehdotuksen kanssa, jolla muutetaan uudelleenlaadittua Eurodac-asetusta koskevaa vuoden 2016 ehdotusta.[14]

Tämä ehdotus on lisäksi täysin johdonmukainen muuttoliikettä koskevan varautumis- ja kriisisuunnitelman kanssa, joka muodostaa operatiiviset puitteet muuttovirtojen ja muuttoliiketilanteen seurannalle ja ennakoinnille, selviytymiskyvyn parantamiselle sekä koordinoidulle reagoinnille muuttoliikekriisiin. Ehdotuksessa hyödynnetään täysimääräisesti suunnitelman mukaisesti laadittuja raportteja ja suunnitelman mukaisesti perustettujen verkostojen toimia.

Ehdotuksella vahvistetaan edelleen palauttamisasioihin liittyvää EU:n oikeudellista kehystä ja politiikkaa lujittamalla unionin valmiuksia toimia yhteistyössä kolmansien maiden kanssa hyödyntämällä mekanismia, joka antaa komissiolle valtuudet harkita ja ehdottaa yhteistyön parantamiseksi toimenpiteitä, myös sellaisia, jotka ulottuvat viisumisäännöstössä säädettyjä toimenpiteitä pidemmälle.

Johdonmukaisuus varmistetaan myös niiden säädösten kanssa, joista on päästy alustavaan poliittiseen yhteisymmärrykseen ja joita komissio tukee. Näitä ovat aseman määrittelyä koskeva asetus, vastaanotto-olosuhteita koskeva uudelleenlaadittu direktiivi, unionin uudelleensijoittamiskehystä koskeva asetus ja EU:n turvapaikkaviraston perustamista koskeva asetus. Koska näiden ehdotusten taustalla olevat tavoitteet ovat edelleen ajankohtaisia, ehdotuksista olisi päästävä yhteisymmärrykseen mahdollisimman pian.

Koska 4. toukokuuta 2016 julkaistusta Dublin-asetusta koskevasta ehdotuksesta ei kuitenkaan päästy yhteisymmärrykseen ja koska nyt käsillä oleva ehdotus sisältää uuden jäsennellyn yhteisvastuumekanismin ja siinä otetaan huomioon myös muita vuonna 2016 ehdotettuja muutoksia, joiden ensisijaisena tarkoituksena oli tehostaa Dublin-asetuksen nojalla tehtäviin siirtoihin johtavia menettelyjä (esim. takaisinottoilmoitusten tekeminen ja vastuun siirtämisen rajoittaminen), ensin mainittu ehdotus on syytä peruuttaa.

[14] EUVL L […], […], s. […].

Komissio ehdotti syyskuussa 2015 myös kriisitilanteen siirtomekanismin perustamista[15], jotta saataisiin aikaan rakenteellinen ratkaisu Kreikan ja Italian kaltaisiin kriisitilanteisiin, joiden johdosta syyskuussa 2015 annettiin kaksi teen sisäisiä siirtoja koskevaa neuvoston päätöstä[16]. Koska turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaa koskevaan asetusehdotukseen sisältyy säännöksiä, joilla puututaan muuttovirtojen realiteetteihin sisäisillä siirroilla tai palauttamisen tukijärjestelyllä muuttopaineen vallitessa, ja koska myös toimintaa muuttoliikkeeseen ja turvapaikanhakuun liittyvissä kriisi- ja *force majeure* -tilanteissa koskevassa asetusehdotuksessa on sisäisiä siirtoja tai palauttamisen tukijärjestelyä koskevia erityissääntöjä, jotta voidaan toimia jäsennellysti kriisitilanteissa, komissio aikoo peruuttaa syyskuussa 2015 esitetyn kriisitilanteen siirtomekanismia koskevan ehdotuksen ja kumota tilapäistä suojelua koskevan direktiivin[17].

1.4. Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa

Ehdotus on johdonmukainen uudessa muuttoliike- ja turvapaikkasopimuksessa esitetyn, muuttoliikkeen hallintaan sovellettavan kokonaisvaltaisen ja pitkän aikavälin lähestymistavan kanssa sikäli, että siinä asetetaan muuttoliikepolitiikka keskiöön suhteissa kolmansien maiden kumppaneihin, integroidaan ulkorajojen valvonta laajempaan EU:n muuttoliikkeen hallintapolitiikkaan, perustetaan saumattomia, oikeudenmukaisia ja tehokkaita turvapaikka- ja palauttamismenettelyjä ja vahvistetaan vapaan liikkuvuuden Schengen-aluetta, joka perustuu jäsenvaltioiden väliseen luottamukseen. Keskeinen osa tätä lähestymistapaa on edistää EU:hun johtavia laillisia väyliä osaajien houkuttelemiseksi EU:n työmarkkinoille, tarjota suojelua sitä tarvitseville uudelleensijoittamisen ja muiden täydentävien keinojen kautta sekä laatia toimintalinjoja, joilla autetaan kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista eurooppalaisiin yhteiskuntiin.

Tällä asetuksella otetaan käyttöön kehys, jolla omaksutaan koko muuttoreitin huomioon ottava lähestymistapa muuttoliikkeen hallintaan luomalla kumppanuuksia kolmansien maiden kanssa, ja edistetään näin EU:n tavoitteita kunnianhimoisesta ja kattavasta ulkoisesta politiikasta, joka perustuu kumppanuuteen kolmansien maiden kanssa. Näin varmistetaan myös johdonmukaisuus unionin humanitaaristen tavoitteiden kanssa tukemalla pakolaisia kolmansissa maissa.

Ehdotus on johdonmukainen seulontaa koskevan ehdotuksen kanssa ja edistää erityisesti perusoikeuksien vahvaa suojaa siinä säädetyn seurantamekanismin kautta. Asetusehdotuksessa, joka koskee seulontavelvoitteen käyttöönottoa ulkorajoilla sellaisten kolmansien maiden kansalaisten osalta, jotka periaatteessa eivät täytä maahantulon edellytyksiä, esitetään uutta seurantamekanismia, jolla varmistetaan, että perusoikeuksia noudatetaan koko seulonnan ajan ja perusoikeuksien loukkaamista koskevat väitteet tutkitaan asianmukaisesti. Seuranta on osa ehdotetun asetuksen ohjausjärjestelmää koskevia säännöksiä, joiden mukaan jäsenvaltioiden olisi sisällytettävä seulontaa koskevan asetuksen mukaisten kansallisten seurantamekanismiensa tulokset nyt käsillä olevassa asetusehdotuksessa säädettyihin kansallisiin strategioihin. Lisäksi myös vuotuisessa

---

15 COM(2015) 450 final.

16 Neuvoston päätös (EU) 2015/1523, annettu 14 päivänä syyskuuta 2015, ja neuvoston päätös (EU) 2015/1601, annettu 22 päivänä syyskuuta 2015.

17 Neuvoston direktiivi 2001/55/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 2001, vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa, ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi (EYVL L 212, 7.8.2001, s. 12).

muuttoliikkeen hallintaa koskevassa kertomuksessa esitetään seurannan tulokset ja ehdotetaan tarvittaessa parannuksia.

Jotta voidaan tukea sisäisiin siirtoihin ja myöhempiin siirtoihin – niiden siirtojen lisäksi, jotka kuuluvat jäsenvaltioiden vastuun määrittämistä koskevien menettelyjen piiriin – keskittyviä yhteisvastuutoimia, tässä ehdotuksessa esitetään jäsenvaltioille maksettavia kertakorvauksia. Tällaisten toimien ja asetuksen tehokkaan soveltamisen kannustaminen on täysin EU:n talousarvion mukaista.

Tällä ehdotuksella vahvistetaan entisestään toimintaa turvallisuuden alalla. Asetuksessa vahvistettujen erityissääntöjen avulla vastuu kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä määritetään nopeasti, jos henkilö on vaaraksi kansalliselle turvallisuudelle ja yleiselle järjestykselle, ja tällaisten henkilöiden mahdolliset myöhemmät siirrot muihin jäsenvaltioihin estetään. Sen vuoksi ehdotuksella vahvistetaan myös turvallisuuden tavoitetta, josta säädetään seulontaa koskevassa asetusehdotuksessa, jonka nojalla tällainen turvallisuustarkastus on pakollinen.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

2.1. Oikeusperusta

Tällä ehdotuksella kumotaan ja korvataan asetus (EU) N:o 604/2013 ja laajennetaan sen soveltamisalaa siten, että otetaan käyttöön yhteinen kehys, jolla edistetään kokonaisvaltaisen lähestymistavan soveltamista muuttoliikkeen hallintaan, sekä laajempi lähestymistapa yhteisvastuuseen, minkä vuoksi se olisi hyväksyttävä asianmukaisen oikeusperustan eli Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) 78 artiklan toisen kohdan e alakohdan ja 79 artiklan toisen kohdan c alakohdan nojalla tavallista lainsäätämisjärjestystä noudattaen.

2.2. Eriytetty yhdentyminen

Asetus (EU) N:o 604/2013 sitoo Irlantia, koska tämä valtio on ilmoittanut haluavansa osallistua kyseisen asetuksen hyväksymiseen ja soveltamiseen SEU-sopimukseen ja SEUT-sopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyn pöytäkirjan[18] mukaisesti.

Kyseisen pöytäkirjan mukaisesti Irlanti voi päättää osallistua tämän ehdotuksen hyväksymiseen. Se voi päättää osallistumisestaan myös ehdotuksen hyväksymisen jälkeen.

SEU-sopimukseen ja SEUT-sopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan mukaisesti Tanska ei osallistu neuvostossa sellaisten toimenpiteiden hyväksymiseen, joita ehdotetaan SEUT-sopimuksen V osaston nojalla (lukuun ottamatta ”toimenpiteitä, joilla määritetään ne kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, tai yhtenäistä viisumin kaavaa koskevia toimenpiteitä”). Koska Tanska kuitenkin soveltaa voimassa olevaa Dublin-asetusta EY:n kanssa vuonna 2006 tekemänsä kansainvälisen sopimuksen[19] seurauksena, sen on kyseisen sopimuksen 3 artiklan

[18] Sama koskee Yhdistynyttä kuningaskuntaa erosopimuksen mukaisen siirtymäkauden aikana.

[19] Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan välinen sopimus niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan Tanskassa tai jossakin muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa jätetyn

mukaan ilmoitettava komissiolle, aikooko se panna muutetun asetuksen III, V ja VII osan täytäntöön.

2.3. Ehdotuksen vaikutus Dublin-järjestelmään liittyneisiin EU:n ulkopuolisiin valtioihin

Unioni on tehnyt useiden EU:n ulkopuolisten valtioiden kanssa sopimuksen niiden osallistumisesta Schengenin säännöstöön. Sen lisäksi se on sopinut seuraavien valtioiden kanssa niiden osallistumisesta Dublin- ja Eurodac-säännöstöön:

– Islannin ja Norjan kanssa tehtiin sopimus vuonna 2001;
– Sveitsin kanssa tehtiin sopimus 28. helmikuuta 2008;
– Liechtensteinin kanssa tehtiin pöytäkirja 7. maaliskuuta 2011.

Jotta Tanskan – joka osallistuu Dublin-/Eurodac-säännöstöön kansainvälisen sopimuksen välityksellä, kuten edellä mainittiin – ja edellä mainittujen maiden välille voidaan luoda oikeuksia ja velvoitteita, unionin ja järjestelmään liittyneiden maiden välillä on laadittu kaksi muutakin asiakirjaa[20].

Järjestelmään liittyneiden maiden on edellä mainittujen sopimusten mukaisesti hyväksyttävä Dublin- ja Eurodac-säännöstö ja niiden muutokset poikkeuksetta. Ne eivät osallistu Dublinin säännöstöä muuttavien tai sitä kehittävien säädösten (joihin myös tämä ehdotus kuuluu) antamiseen, mutta niiden on ilmoitettava komissiolle määrätyn ajan kuluessa, aikovatko ne hyväksyä tällaisten säädösten sisällön sen jälkeen, kun neuvosto ja Euroopan parlamentti ovat ne hyväksyneet. Jos Norja, Islanti, Sveitsi tai Liechtenstein ei hyväksy säädöstä, jolla muutetaan Dublin-/Eurodac-säännöstöä tai joka perustuu niihin, kyseisen maan kanssa tehdyn sopimuksen voimassaolo päättyy, paitsi jos sopimuksella perustettu sekakomitea yksimielisesti toisin päättää.

Ehdotetulla asetuksella on edellä mainittujen sopimusten kohdetta laajempi soveltamisala, ja siinä esitetään muuttoliikkeen hallintaa koskevaan yhteiseen kehykseen perustuva kokonaisvaltainen lähestymistapa. Samalla kuitenkin säilytetään keskeiset säännökset, jotka liittyvät kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastaavan jäsenvaltion määrittämiseen, mikä on edelleen keskeinen osa asetusta. Jotta voidaan varmistaa, että Tanskan ja assosioituneiden maiden kanssa tehdyt sopimukset niiden osallistumisesta Dublin-järjestelmään pysyvät voimassa, Tanskaa, Norjaa, Islantia, Sveitsiä ja Liechtensteinia sitovat vain tämän asetuksen III, V ja VII osa, jos asetus hyväksytään.

2.4. Toissijaisuusperiaate

Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevassa SEUT-sopimuksen V osastossa annetaan Euroopan unionille tiettyjä näihin asioihin liittyviä toimivaltuuksia. Näitä toimivaltuuksia on käytettävä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan mukaisesti,

---

turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio, sekä Eurodac-järjestelmästä sormenjälkien vertailua varten Dublinin yleissopimuksen tehokkaaksi soveltamiseksi (EUVL L 66, 8.3.2006, s. 38).

[20] Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan jäsenvaltiossa tai Sveitsissä jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio, liitettävä Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välinen pöytäkirja (tehty 24.10.2008, EUVL L 161, 24.6.2009, s. 8) sekä pöytäkirja, joka liitetään Euroopan yhteisön sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan väliseen sopimukseen niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan jäsenvaltiossa tai Islannissa tai Norjassa jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio (EYVL L 93, 3.4.2001).

toisin sanoen ainoastaan jos ja siltä osin kuin jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin Euroopan unionin tasolla.

Tällä ehdotuksella selkeytetään asetuksessa (EU) N:o 604/2013 vahvistettuja sääntöjä ja pyritään varmistamaan näiden sääntöjen asianmukainen soveltaminen siten, että rajoitetaan kolmansien maiden kansalaisten luvatonta liikkumista jäsenvaltioiden välillä, mikä on valtioiden rajat ylittävä ongelma. Näitä sääntöjä täydennetään uudella yhteisvastuumekanismilla, jolla otetaan käyttöön järjestelmä sellaisia tilanteita varten, joissa jäsenvaltioihin kohdistuu muuttopaineita. Lähestymistapaan sisältyy myös yhteisvastuutoimia, joita sovelletaan etsintä- ja pelastusoperaatioiden seurauksena maahan tuleviin henkilöihin ja joilla annetaan tukea jäsenvaltioille, jotka joutuvat vastaamaan tällaisten maahantulijoiden aiheuttamiin haasteisiin.

Näiden tavoitteiden saavuttaminen edellyttää EU:n tason toimia, koska ne ovat luonteeltaan valtioiden rajat ylittäviä. On selvää, että tätä yhteistä ongelmaa ei voida ratkaista yksittäisten jäsenvaltioiden toimilla, vaan tarvitaan yhteistä EU:n linjaa.

2.5. Suhteellisuusperiaate

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen sen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhteiseen kehykseen perustuvan kokonaisvaltaisen lähestymistavan keskeiset periaatteet, joiden pohjana on sen täytäntöönpanon varmistamisen edellyttämä seuranta- ja ohjausjärjestelmä. Yhdennettyyn päätöksentekoon sekä yhteisvastuuseen ja oikeudenmukaiseen vastuunjakoon liittyvien periaatteiden mukaisesti on jäsenvaltioiden yhteisen edun mukaista varmistaa muuttoliikkeen johdonmukainen hallinta EU:n tasolla. Nämä säännökset eivät ylitä sitä, mikä on tarpeen ongelman ratkaisemiseksi tehokkaasti.

Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastaavan jäsenvaltion määrittämistä koskevien sääntöjen selkeyttämiseksi ehdotetut muutokset rajoittuvat siihen, mikä on järjestelmän toimivuuden takaamiseksi välttämätöntä, kun otetaan huomioon toisaalta tavoite nopeuttaa hakijoiden pääsyä kansainvälisen suojelun myöntämismenettelyn piiriin ja toisaalta jäsenvaltioiden hallinnolliset valmiudet soveltaa järjestelmää.

Uuden yhteisvastuumekanismin käyttöönoton osalta asetuksessa (EU) N:o 604/2013 ei sen nykymuodossa säädetä välineistä, joilla voidaan puuttua tilanteisiin, joissa jäsenvaltioihin kohdistuu muuttopaineita. Nykyisessä asetuksessa ei myöskään käsitellä etsintä- ja pelastusoperaatioiden seurauksena maahan tulevista henkilöistä johtuvaa erityistilannetta. Ehdotuksessa esitetyillä yhteisvastuuta koskevilla säännöksillä pyritään korjaamaan tämä puute. Nämä säännökset eivät ylitä sitä, mikä on tarpeen ongelman ratkaisemiseksi tehokkaasti.

2.6. Toimintatavan valinta

Koska nykyinen Dublin-mekanismi perustettiin asetuksella, samalla oikeudellisella välineellä otetaan käyttöön muuttoliikkeen tehokasta hallintaa koskevaan yhteiseen kehykseen perustuva kokonaisvaltainen lähestymistapa sekä selkeytetään Dublin-mekanismia, jota täydennetään yhteisvastuumekanismilla.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

Voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanoa ja soveltamista koskevien tietojen keruu

3.1. Näyttöön perustuva päätöksenteko

Komissio on tehnyt tilanneanalyysin, jonka tarkat tulokset sisältyvät uuteen muuttoliike- ja turvapaikkasopimukseen ja sen lainsäädäntö- ja muihin ehdotuksiin liitettyyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjaan. Siinä korostetaan hiljattaista kehitystä muuttoliikkeen hallinnassa ja tuodaan esiin, että kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastaavan jäsenvaltion määrittämisjärjestelmän uudistus ja uusi vastuunjakotapa ovat uuden alun keskeisiä tekijöitä.

Analyysissä osoitetaan, että vaikka unioniin laittomasti tulleiden henkilöiden määrä on vähentynyt jyrkästi (92 prosenttia) kriisin pahimmista ajoista vuonna 2015, jäsenvaltioiden turvapaikka-, vastaanotto- ja palauttamisjärjestelmissä on edelleen useita rakenteellisia haasteita, jotka rasittavat niitä. Haasteena on esimerkiksi se, että yhä suuremmalla osuudella kansainvälisen suojelun hakijoista ei ole aitoa oikeutta suojeluun eivätkä he todennäköisesti saa suojelua EU:ssa. Tämä lisää hallinnollista rasitetta ja viivästyksiä suojelun myöntämisessä niille, jotka tarvitsevat sitä aidosti, ja vaikuttaa siihen, että maahantulijoiden edelleen liikkumista EU:ssa ei saada pysäytettyä. Lisäksi on tunnustettava jäsenvaltioiden viranomaisten haasteet niiden pyrkiessä varmistamaan hakijoiden ja henkilöstön turvallisuus covid-19-kriisin jatkuessa.

Laittomasti maahan tulleiden henkilöiden lukumäärä on vähentynyt ajan mittaan, mutta alle 20 prosentin hyväksymisasteen maista tulevien osuus on kohonnut vuosien 2015 ja 2018 välillä 13 prosentista 55 prosenttiin. Samaan aikaan ovat lisääntyneet myös monimutkaiset tapaukset, joiden käsittely vaatii enemmän resursseja. Selvästi kansainvälistä suojelua tarvitsevien kolmansien maiden kansalaisten maahantulo vuosina 2015 ja 2016 on osittain korvaantunut sellaisten maiden kansalaisilla, joiden hyväksymisasteissa on enemmän eroja. Vaikka laittomasti maahan tulleiden henkilöiden määrä on EU:n tasolla vähentynyt, kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten määrä on kasvanut edelleen niin, että hakemuksia on nyt nelinkertaisesti maahantulijoiden määrään nähden. Suuntaus vaikuttaisi osoittavan, että hakijat eivät tee hakemusta ensimmäisessä maahantulojäsenvaltiossa vaan tekevät useita kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia EU:ssa, minkä vuoksi nykyistä Dublin-järjestelmää on tarpeen uudistaa. Vaikeasti ratkaistavia haasteita liittyy myös maihinnousuihin, jotka ovat seurausta etsintä- ja pelastusoperaatioista. Vuonna 2019 puolet kaikista laittomasti meritse maahan tulleista saapui etsintä- ja pelastusoperaatioiden seurauksena, mikä aiheuttaa erityisen rasitteen tietyille jäsenvaltioille pelkästään niiden maantieteellisen sijainnin vuoksi.

Analyysissä todettiin tarkemmin, että kolmansien maiden kansalaiset, joiden kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset hylätään – eli noin 370 000 henkeä EU:ssa joka vuosi[21] – on ohjattava palauttamismenettelyyn. Komission käytettävissä olevien tilastojen mukaan tämä on noin 80 prosenttia joka vuosi annettujen palauttamispäätösten kokonaismäärästä[22]. Sellaisten kansainvälistä suojelua hakevien kasvava osuus, jotka todennäköisesti eivät saa tällaista

[21] Viranomaisten vuonna 2015–2019 tekemien kielteisten turvapaikkapäätösten keskiarvo EU27:ssä.

[22] Vuosina 2015–2019 tehtyjen kielteisten turvapaikkapäätösten keskimääräisen lukumäärän ja palauttamispäätösten keskimääräisten lukumäärän (456 625) välinen suhde on 81,6 prosenttia.

suojelua EU:ssa, lisää paitsi hakemusten käsittelyyn myös sellaisten laittomasti maahan tulleiden henkilöiden palauttamiseen liittyvää rasitetta, jotka eivät ole koskaan hakeneet kansainvälistä suojelua tai joiden hakemukset on hylätty, myös siksi, että ne ovat ilmeisen perusteettomia tai niitä ei voida ottaa käsiteltäväksi. Luonnollisesti tämä vaikuttaa myös siihen, kuinka nopeasti kansainvälistä suojelua koskeva asema myönnetään aidosti sen tarpeessa oleville.

Analyysissä tulee esiin, että Euroopan turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan suunnittelussa ja täytäntöönpanossa on merkittäviä rakenteellisia heikkouksia ja puutteita. Jäsenvaltioiden turvapaikka- ja palauttamisjärjestelmät eivät ole edelleenkään yhdenmukaisia, mikä on johtanut eroihin suojelua koskevissa normeissa ja menetelmien tehottomuuteen ja kannustanut maahantulijoita liikkumaan luvattomasti eri puolilla Eurooppaa ja etsimään parempia vastaanotto-olosuhteita ja oleskelumahdollisuuksia. Sillä on puolestaan ollut haitallisia vaikutuksia Schengen-alueeseen. Muuttoliikkeen hallintaa voidaan tarkastella eri politiikanalojen näkökulmasta, ja niissä kaikissa on omat painopisteensä ja toimijansa. Kullakin politiikanalalla pyritään puuttumaan yksittäisiin haasteisiin ymmärtämättä, miten se vaikuttaa muuttoliikkeen yleiseen hallintaan ja sopii kokonaisvaltaiseen kehykseen, joka on välttämätön, jotta saadaan etua hyvin hallinnoidusta järjestelmästä. Näyttöä koskevassa asiakirjassa todetaan, että alalta puuttuu yhdennetty päätöksenteko, jossa eri politiikanalat tuotaisiin yhteen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi.

Näyttöä koskevassa asiakirjassa todetaan vielä, että kaikkien jäsenvaltioiden kannalta toimivan, kestävän järjestelmän puute vaikuttaa mahdollisuuteen varmistaa välitön ja konkreettinen reagointi ulkoisiin tekijöihin. Nykyisessä Dublin-järjestelmässä tai yleisemmin Euroopan yhteisessä turvapaikkajärjestelmässä ei ole jäsenneltyä yhteisvastuumekanismia, vaikka yksittäisiin jäsenvaltioihin kohdistuva paine voi vaihdella suuresti ja siirtyä äkillisesti ja ennakoimattomasti.

Lisäksi koko muuttoliikkeen hallintajärjestelmän tehokkuus heikkenee, koska käytössä ei ole johdonmukaista EU:n lähestymistapaa käsitellä kielteisestä turvapaikkapäätöksestä johtuvan laillisen oleskelun päättymisen ja palauttamismenettelyjen aloittamisen yhteyttä, mihin sisältyy myös takaisinottoa kolmansiin maihin koskeva pyyntö. Kattavan kuvan saamiseksi ei myöskään ole riittävästi luotettavia tietoja tai tietolähteitä ei hyödynnetä riittävän tehokkaasti. Määrälliset tiedot, joita jäsenvaltiot toimittivat tammikuussa 2020 luvattoman liikkumisen laajuudesta maassaan, olivat vähäisiä: 19 jäsenvaltiosta saaduissa tiedoissa esitettiin saatujen kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten määrä ja joissakin tapauksissa vastaanotettujen ja lähetettyjen Dublin-siirtopyyntöjen määrä.

Näihin haasteisiin voidaan vastata vain tekemällä Euroopan turvapaikka- ja muuttoliikejärjestelmästä tehokkaampi, kokonaisvaltaisempi ja kestävämpi tarkastelemalla EU:n muuttoliikkeen hallintaa toisiinsa nivoutuvien politiikanalojen joukkona, joka perustuu yhdennettyyn päätöksentekoon ja sääntöihin ja jossa kunkin osan toimivuus ja puutteet vaikuttavat koko järjestelmään.

Lisäksi analyysi viittaa siihen, että tarvitaan laajempaa yhteisvastuun käsitettä. Yhteisvastuun olisi oltava luonteeltaan pakollinen, jotta muuttuviin olosuhteisiin voitaisiin vastata ennustettavasti ja tehokkaasti, kun unioniin tulee yhä enemmän eri ryhmistä koostuvia muuttovirtoja, ja voitaisiin varmistaa oikeudenmukainen vastuunjako perussopimuksen mukaisesti. Jäsenvaltiolta toiselle annettava tuki ei ole tarpeen vain sellaisten hakijoiden sisäisissä siirroissa, jotka eivät ole rajamenettelyssä, vaan myös silloin, kun kyseessä ovat

tietyt muut ryhmät, kuten rajamenettelyssä olevat hakijat ja kansainvälistä suojelua saavat henkilöt. Jäsenvaltioilla olisi lisäksi oltava mahdollisuus hyötyä yhteisvastuusta palauttamisasioissa, jotta ne voivat hallita paremmin yhä enemmän eri ryhmistä koostuvia muuttovirtoja. Näyttö viittaa myös siihen, että jäsenvaltioiden välinen yhteisvastuu, joka on toteutunut käytännössä valmiuksien vahvistamisen ja muuntyyppisen tuen muodossa, on osoittautunut tehokkaaksi muuttopaineista kärsivien jäsenvaltioiden auttamisessa. Aiemmista ja käynnissä olevista yhteisvastuujärjestelyistä saadut kokemukset osoittavat, että yhteisvastuuseen olisi voitava turvautua kaikissa tilanteissa, joissa henkilöt tulevat maahan etsintä- ja pelastusoperaatioiden seurauksena. Näyttöä koskevassa asiakirjassa korostetaan myös, että muuttopaineen taustalla on eri syitä ja sitä olisi arvioitava useilla eri kriteereillä, jotka ulottuvat turvapaikkapolitiikasta jäsenvaltioiden ja koko EU:n maahanmuuttotilanteeseen (kattava kvalitatiivinen arviointi).

Joissakin tapauksissa tehokkaaksi on osoittautunut myös turvapaikka-, vastaanotto- ja palauttamisjärjestelmien sekä rajavalvonnan asianmukaiseen toimintaan annettava tuki. Myös jäsenvaltioiden vastavuoroisesta tuesta ja EU:n tason tuesta, jolla parannetaan ja tiivistetään suhteita tiettyihin kolmansiin maihin, etenkin takaisinottoihin liittyen, voi joissakin tapauksissa olla konkreettista apua joillekin jäsenvaltiolle.

Näyttöä koskevassa asiakirjassa korostetaan vielä, että kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämismenettelyä koskevia sääntöjä on yksinkertaistettava ja tehostettava. Nämä haasteet liittyvät voimassa olevan Dublin-järjestelmän vastuuta koskeviin sääntöihin, ja niihin vastataan useilla toimenpiteillä uudessa ehdotuksessa. Joitakin toimenpiteistä ehdotettiin jo vuonna 2016 ja jotkin perustuvat nykyisiin Dublin-sääntöihin.

Muuttoliikkeeseen liittyvää jäsenvaltioiden vastuuta on myös mukautettava, jotta voidaan ottaa huomioon uusi tilanne ja varmistaa, että vastuunjako on oikeudenmukainen muuttoliikkeen hallinnan laajemmassa kehyksessä. Tarvitaan yhteisiä sääntöjä siitä, miten käsitellään eri ryhmistä koostuvia muuttovirtoja joko saapumisen yhteydessä tai siinä vaiheessa, kun kolmansien maiden kansalaisia, jotka ovat välttäneet tarkastuksen ulkorajalla, otetaan kiinni sisämaassa, jotta heidän henkilöllisyytensä voidaan todeta ja tehdä terveys- ja turvallisuustarkastuksia. Perustana käytetään niitä käytäntöjä, jotka on jo kehitetty hotspot-lähestymistavan puitteissa. EU:n virastoilta ja EU:n rahoituksen kautta olisi saatava täydentävää ja laajempaa tukea, jolla autetaan jäsenvaltioita osallistumaan yhteisvastuutoimiin, jotka niiden on tarjottava, ja hallinnoimaan muuttovirtoihin liittyviä eri vastuualueita.

3.2. Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset

Euroopan muuttoliikeagendassa ilmoitettujen sitoumustensa mukaisesti komissio teetti vuonna 2016 ulkoisia tutkimuksia Dublin-järjestelmän arvioinnista.[23] Arvioinnissa tarkasteltiin Dublin III -asetuksen tuloksellisuutta, tehokkuutta, merkityksellisyyttä, johdonmukaisuutta ja EU:lle siitä koituvaa lisäarvoa. Siinä tarkasteltiin, missä määrin asetuksella on saavutettu järjestelmän tavoitteet, sekä EU:n laajempia toimintapoliittisia

[23] Arviointi- ja täytäntöönpanokertomukset löytyvät osoitteesta http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-wedo/policies/asylum/examination-of-applicants/index_en.htm.

tarpeita ja kohteena olevien sidosryhmien tarpeita.[24] Arviointiin sisältyi perusteellinen selvitys Dublin III -asetuksen käytännön täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa.[25] Keskeiset tulokset esitetään jäljempänä tiivistettynä, ja ne löytyvät yksityiskohtaisemmin uuteen sopimukseen ja siihen sisältyviin ehdotuksiin liitetystä komission yksiköiden valmisteluasiakirjasta. Lisäksi Euroopan parlamentti pyysi helmikuussa 2020 Euroopan pakolais- ja ihmisoikeusjärjestöjen neuvottelukuntaa (ECRE) tekemään selvityksen aiheesta ”Dublin Regulation on international protection applications”[26].

Dublin III -asetuksen merkitys

Järjestelmä, jolla määritetään, mikä jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä, on Euroopan turvapaikkasäännöstön kulmakivi ja sen tavoitteet ovat edelleen ajankohtaisia. Niin kauan kuin unionissa on erillisiä kansallisia turvapaikkajärjestelmiä, tarvitaan ehdottomasti EU:n oikeusväline, jossa säädetään vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteista ja -mekanismista. Muussa tapauksessa jäsenvaltiot joutuisivat turvautumaan erityissopimuksiin, kuten ennen Dublin-asetuksen antamista, mikä tekisi jäsenvaltioiden välisen vastuunjaon määrittämisestä äärimmäisen vaikeaa. Arvioinnin mukaan millään kansallisella tai kahdenvälisellä oikeusvälineellä ei olisi samanlaista kokonaisvaikutusta, vaan osa kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista sijoittuisi kahden kansallisen järjestelmän toimivallan katvealueelle, jolloin ne saattaisivat jäädä käsittelemättä. Ristiriitaisia kannanottoja esitettiin siitä, oliko asetuksella todellista vaikutusta. Sillähän pitäisi varmistaa, että hakija pääsee nopeasti turvapaikkamenettelyjen piiriin, ja edistää pitkän aikavälin strategiaa, jonka avulla estetään useamman kuin yhden hakemuksen tekeminen. Tämä tehostaisi turvapaikkajärjestelmää ehkäisemällä väärinkäytöksiä ja vähentäisi kokonaiskustannuksia.

Myös hiljattaisessa Euroopan parlamentin selvityksessä vahvistettiin tarve järjestelmään, jossa yksi jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä yhteisten perusteiden ja todistusaineistoa koskevien vaatimusten perusteella, sen nykyisistä heikkouksista huolimatta.

Asetuksen täytäntöönpano

Komission teettämässä ulkoisessa tutkimuksessa esiin tullut merkittävin ongelma, jonka myös jäsenvaltiot ja sidosryhmät ovat vahvistaneet kuulemisissa sen jälkeen, kun komissio esitti

---

[24] Arviointi perustui asiakirjatutkimuksiin, kvantitatiivisiin analyyseihin ja oikeudellisten/poliittisten neuvonantajien kuulemisiin yhteensä 19 maassa (Alankomaat, Belgia, Bulgaria, Italia, Kreikka, Kroatia, Kypros, Latvia, Liettua, Malta, Norja, Puola, Ranska, Romania, Ruotsi, Slovakia, Slovenia, Sveitsi ja Unkari). Lopuista 12:sta Dublin III -asetukseen osallistuvasta maasta ei saatu tietoja ajoissa, jotta ne olisi voitu sisällyttää arviointikertomukseen.

[25] Tutkimusta varten kuultiin laajasti mm. seuraavia sidosryhmiä: kansallisten turvapaikkahallintojen Dublin-yksiköt, oikeudelliset ja poliittiset neuvonantajat, kansalaisjärjestöt, asianajajat ja oikeudelliset edustajat, muutoksenhausta ja uudelleenkäsittelystä vastaavat viranomaiset, lainvalvontaviranomaiset, säilöönotosta vastaavat viranomaiset sekä kansainvälistä suojelua hakevat ja saavat. Haastatteluja tehtiin kaikkiaan 142. Tutkimukset toteutettiin kentällä 15 maassa (Alankomaat, Belgia, Italia, Itävalta, Kreikka Luxemburg, Malta, Norja, Puola, Ranska, Ruotsi, Saksa, Sveitsi, Unkari ja Yhdistynyt kuningaskunta) ja puhelinhaastatteluina 16 maassa (Bulgaria, Espanja, Irlanti, Kroatia, Kypros, Latvia, Liechtenstein, Liettua, Portugali, Romania, Slovakia, Slovenia, Suomi, Tanska, Tšekki ja Viro).

[26] Arviointikertomus on saatavilla osoitteessa https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/642813/EPRS_STU(2020)642813_EN.pdf.

ehdotuksensa vuonna 2016, on se, että täytäntöönpano ei ole johdonmukaista eikä asianmukaista jäsenvaltioissa. Lisäksi arvioinnissa todettiin, että Dublin III -asetuksessa on useita puutteita, jotka vaikeuttavat sen keskeisten tavoitteiden saavuttamista. Asetuksen mukaisessa perusteiden etusijajärjestyksessä ei oteta huomioon jäsenvaltioiden muuttoliikejärjestelmien realiteetteja eikä sillä pyritä rasitusten tasapuoliseen jakautumiseen. Vastuunmääritysmenetelmä hidastaa hakijoiden pääsyä turvapaikkamenettelyn piiriin. Nykyjärjestelmässä hakijat voivat joutua odottamaan kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyn aloittamista 10 kuukautta (takaisinottopyyntöjen yhteydessä) tai 11 kuukautta (vastaanottopyyntöjen yhteydessä). Tämä haittaa järjestelmän tavoitetta varmistaa hakijan nopea pääsy turvapaikkamenettelyn piiriin. Lisäksi yleisenä ongelmana EU:ssa on edelleen se, että hakijat tekevät useita kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia. Vuonna 2019 hakijoista 32 prosenttia oli jo tehnyt aikaisemmin hakemuksen toisessa jäsenvaltiossa. Tämä viittaa siihen, että asetuksella on ollut vain vähän tai ei lainkaan vaikutusta tavoitteeseen, jolla pyritään estämään hakijoita tekemästä useita hakemuksia ja vähentämään näin luvatonta liikkumista.

On myös selvää, että Dublin III -asetusta ei ole suunniteltu niin, että sillä pystyttäisiin käsittelemään muuttopainetilanteita tai oikeudenmukaista vastuunjakoa jäsenvaltioiden välillä. Siinä ei myöskään oteta huomioon eri ryhmistä koostuvien muuttovirtojen hallintaa ja näistä virroista jäsenvaltioiden maahanmuuttojärjestelmiin kohdistuvaa painetta.

3.3. Sidosryhmien kuuleminen

Maahanmuuttoasioiden poliittinen profiili viime vuosina ja vuoden 2016 ehdotuksesta käydyt neuvottelut tarkoittavat, että tämän asetuksen piiriin kuuluvista kysymyksistä on jo käyty kattavaa ja yksityiskohtaista keskustelua. Komissio on lisäksi kuullut Euroopan parlamenttia, jäsenvaltioita ja sidosryhmiä useaan otteeseen saadakseen niiden näkemyksiä uudesta muuttoliike- ja turvapaikkasopimuksesta.

Erityishuomiota on kiinnitetty Euroopan parlamentin kanssa tehtävään yhteistyöhön, sillä se on toistuvasti tuonut esiin kokonaisvaltaisen lähestymistavan merkityksen kestävän turvapaikka- ja muuttoliikepolitiikan kannalta. Kokonaisvaltaista lähestymistapaa muuttoliikkeeseen kannatettiin myös useiden poliittisten ryhmien Euroopan parlamentissa esittämissä kannoissa, joissa kehotettiin yleisesti saattamaan pikaisesti päätökseen muuttoliikettä ja turvapaikka-asioita koskevat ehdotukset. Euroopan parlamentti on tuonut esiin, että muuttoliikkeeseen sovellettavassa kokonaisvaltaisessa lähestymistavassa olisi otettava huomioon EU:n ulkoinen ulottuvuus, kyky puuttua muuttoliikkeen perimmäisiin syihin ja luoda uusia kumppanuuksia kolmansien maiden kanssa sekä vakaa etsintä- ja pelastusmekanismi, minkä lisäksi olisi tuettava uudelleensijoittamista, laillisia maahantuloväyliä sekä kotouttamistoimenpiteitä.

Euroopan parlamentti on esittänyt myös pakollista yhteisvastuujärjestelmää, johon sisältyvät sisäiset siirrot, ja tuonut esiin tarpeen pitkäaikaisratkaisuihin sekä vahvaan yhteisvastuuseen turvapaikka-asioissa. Tämä on tuotu esiin myös koronaviruspandemian yhteydessä, jotta vältettäisiin humanitaariset kriisit.

Ennen uuden muuttoliike- ja turvapaikkasopimuksen esittämistä ja sen jälkeen koko sopimuksen valmistelun ajan komissio on käynyt jatkuvaa keskustelua kaikkien jäsenvaltioiden kanssa. Jäsenvaltiot ovat ymmärtäneet, että nykyisen järjestelmän puutteiden korjaamisessa on edistyttävä ja että tarvitaan uusi oikeudenmukainen vastuunjakojärjestelmä, johon kaikilla jäsenvaltioilla olisi velvoite osallistua, ja vahva rajojen suojelu. Ne myös ymmärtävät muuttoliikkeen ulkoisen ulottuvuuden ja sen, että palauttamisten toteutusta on

parannettava. Kuulemisen aikana komission aie löytää uusia yhteisvastuun muotoja, esimerkiksi palauttamisen tukijärjestelyn muodossa, sai yleisesti myönteisen vastaanoton.

Romania, Suomi, Kroatia ja Saksa ovat puheenjohtajakausillaan käyneet muuttoliikepolitiikan eri näkökohtien tulevaisuudesta sekä strategisia että teknisiä keskusteluja, joissa on korostettu edellä esitettyjä seikkoja.

Suomen puheenjohtajakaudella järjestettyjen useiden neuvoston foorumien, kuten 24.–25. lokakuuta 2019 Helsingissä järjestetyn Tampere 2.0 -konferenssin ja Wienissä 6.–7. marraskuuta 2019 järjestetyn Salzburgin foorumin, puitteissa jäsenvaltiot suhtautuivat myönteisesti Euroopan komission aikeeseen käynnistää uudelleen Dublin-asetuksen uudistus, jotta löydettäisiin uusia yhteisvastuun muotoja, joihin kaikki jäsenvaltiot voisivat osallistua merkityksellisesti. Jäsenvaltiot korostivat, että yhteisvastuun ja vastuun olisi kuljettava käsi kädessä. Lisäksi ne tähdensivät, että on kiireellisesti torjuttava luvatonta liikkumista EU:ssa sekä palautettava ne, jotka eivät ole kansainvälisen suojelun tarpeessa.

Komissio on myös ottanut huomioon monia kansallisten ja paikallisten viranomaisten[27], kansalaisjärjestöjen ja kansainvälisten järjestöjen, kuten UNHCR:n[28] ja IOM:n[29], sekä ajatushautomoiden ja tiedeyhteisön suosituksia siitä, miten voitaisiin aloittaa puhtaalta pöydältä ja puuttua muuttoliikkeen asettamiin haasteisiin ihmisoikeusnormien mukaisesti. Jotta uudistaminen voitaisiin aloittaa puhtaalta pöydältä, niiden mukaan olisi tarkistettava joitakin vastuun määrittämistä koskevia sääntöjä ja säädettävä pakollisesta yhteisvastuumekanismista, myös sellaisten henkilöiden osalta, jotka tulevat maahan etsintä- ja pelastusoperaatioiden seurauksena. Myös kansalaisjärjestöt kannattavat vastuuseen liittyvän yhteisymmärryksen saavuttamista jäsenvaltioiden keskuudessa ja ovat esittäneet, että tarkistettuihin Dublin-sääntöihin sisällytettäisiin pysyvämpi sisäisten siirtojen mekanismi.[30]

Komissio on myös ottanut huomioon sidosryhmien näkemykset tarpeesta luoda kokonaisvaltainen lähestymistapa muuttoliikkeen hallintaan käsittelemällä kattavasti muuttoliikettä ja turvapaikka-asioita. Kuullut sidosryhmät ovat tuoneet esiin kantansa siihen, miten uusi yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaate olisi laadittava, ja ovat yleisesti suhtautuneet myönteisesti komission aikeeseen käynnistää uudelleen Dublin-asetuksen uudistusuusien yhteisvastuun muotojen löytämiseksi.

Komissaari Ylva Johansson on myös järjestänyt useaan otteeseen kohdennettuja kuulemisia kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja jäsenvaltioiden paikallisten kansalaisjärjestöjen sekä työmarkkinaosapuolten kanssa. Näissä kuulemisissa esitettiin suosituksia, joissa keskityttiin yhteiseen lähestymistapaan lapsia koskevien normien osalta vuonna 2017 lasten suojelusta muuttoliikkeen yhteydessä annetun tiedonannon[31] perusteella ja tarpeeseen luoda järjestelmä, joka on oikeudenmukainen ja jolla varmistetaan perusoikeuksien suojelu.

---

27 Esimerkiksi ”Berlin Action Plan on a new European Asylum Policy”, 25.11.2019, allekirjoittajina 33 järjestöä ja kuntaa.

28 UNHCR Recommendations for the European Commission’s proposed Pact on Migration and Asylum, tammikuu 2020.

29 IOM Recommendations for the new European Union Pact on Migration and Asylum, helmikuu 2020.

30 CEPS Project Report, *Search and rescue, disembarkation and relocation arrangements in the Mediterranean. Sailing Away from Responsibility?*, kesäkuu 2019.

31 Maahanmuuttajalapsia koskevalla aloitteella haettiin yhteistä lähestymistapaa, jolla voitaisiin käsitellä kadonneiden (ilman huoltajaa olevien ja huoltajastaan erotettujen) lasten ongelmaa, perustaa toimivat

Komissio otti huomioon myös Euroopan muuttoliikeverkoston[32] kannanotot ja tutkimukset. Verkosto perustettiin komission aloitteesta, ja se on viime vuosina tuottanut useita erityistutkimuksia ja ad hoc -kyselyjä.

3.4. Perusoikeudet

Tämä ehdotus on täysin yhdenmukainen perusoikeuksien sekä Euroopan unionin ja kansainvälisen oikeuden yleisten periaatteiden kanssa ja siinä noudatetaan niitä.

Kun parannetaan tiedottamista turvapaikanhakijoille tämän asetuksen soveltamisesta ja heidän siihen perustuvista oikeuksistaan ja velvoitteistaan, he voivat puolustaa oikeuksiaan tehokkaammin. Näin myös vähennetään turvapaikanhakijoiden luvatonta liikkumista, kun he ovat halukkaampia noudattamaan järjestelmän sääntöjä. Oikeutta tehokkaiden oikeussuojakeinojen käyttöön parannetaan täsmentämällä muutoksenhaun soveltamisalaa ja asettamalla tavoite tuomioistuimille, jotta ne tekevät päätöksensä yhdenmukaistetussa määräajassa. Lykkäävää vaikutusta koskevasta pyynnöstä on tehtävä päätös yhdenmukaistetussa määräajassa.

Oikeutta vapauteen ja vapaaseen liikkuvuuteen lujitetaan lyhentämällä asetuksessa poikkeustapauksia varten säädettyä säilöönoton enimmäisaikaa. Säilöönottoa saa käyttää vain silloin, kun se on välttämätöntä ja oikeasuhteista.

Oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen lujitetaan muun muassa laajentamalla asetuksen soveltamisalaa käsittämään sisarukset ja kauttakulkumaissa perustetut perheet.

Myös ilman huoltajaa olevien alaikäisten oikeuksia lujitetaan määrittämällä tarkemmin lapsen edun periaatteen täytäntöönpano ja luomalla mekanismi, jonka mukaan aina silloin, kun tilanne edellyttää alaikäisen siirtämistä, asia ratkaistaan lapsen edun perusteella. Myös vastaanottopyynnön lähettämisen määräaikaa mukautetaan, jotta voidaan ottaa huomioon perheen jäljittämiseen ja yhdistämiseen liittyvien tapausten monimutkaisuus. Näyttöä koskevia sääntöjä on yksinkertaistettu, jotta voidaan varmistaa vastuun nopea määrittäminen ja vahvistaa edelleen oikeutta perheen yhtenäisyyteen. Ilman huoltajaa olevien alaikäisten sisäinen siirto on aina asetettava etusijalle, ja jäsenvaltioille annetaan tätä varten suurempi taloudellinen kannustin (rahoitusosuus).

Luvattoman liikkumisen estämiseksi ehdotuksessa rajoitetaan hakijan oikeus aineellisiin vastaanotto-olosuhteisiin siihen jäsenvaltioon, jossa hänen edellytetään olevan, lukuun ottamatta kaikkia jäsenvaltioita koskevaa velvoitetta varmistaa unionin lainsäädännön, myös EU:n perusoikeuskirjan, ja kansainvälisten velvoitteiden mukainen elintaso.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksen täytäntöönpanoa varten tarvitaan yhteensä 1 113,500 miljoonaa euroa vuosina 2021–2027. Tämä kattaa operatiiviset kustannukset, mukaan lukien siirtokustannukset kertakorvausten muodossa tämän asetusehdotuksen nojalla tehtäviin sisäisiin siirtoihin ja yhteisvastuuta koskevien säännösten nojalla tehtäviin sisäisiin siirtoihin, jotka liittyvät

---

mekanismit ihmiskaupan riskien torjumiseksi ja hyväksyä erityisesti lapsia koskevat normit turvapaikkamenettelyihin.

[32] Kaikki Euroopan muuttoliikeverkoston tutkimukset ja raportit löytyvät osoitteesta https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network_en.

kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden, kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden ja laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten sisäisiin siirtoihin. Ilman huoltajaa olevien alaikäisten sisäisiä siirtoja varten on kaavailtu suurempia taloudellisia kannustimia.

Rahoitustarpeet ovat nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen mukaiset, ja niihin saattaa sisältyä myös neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1311/2013[33] määriteltyjen erityisrahoitusvälineiden käyttö.

5. YKSITYISKOHTAINEN SELVITYS EHDOTUKSEN SÄÄNNÖKSISTÄ

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhteinen kehys, jolla on tarkoitus ottaa huomioon, että unioniin laittomasti saapuvista maahantulijoista aiheutuvan haasteen ei pitäisi olla yksittäisten jäsenvaltioiden vaan koko EU:n vastuulla. Asetuksella edistetään kokonaisvaltaisen lähestymistavan soveltamista käyttämällä yhdennettyä päätöksentekoa sen soveltamisalalla.

Ehdotuksessa säilytetään yhteys turvapaikkakysymyksiä koskevan vastuunjaon ja ulkorajojen suojaamista koskevien jäsenvaltioiden velvoitteiden noudattamisen välillä, ottaen huomioon etsintä- ja pelastusoperaatioiden toteuttamista koskevat kansainväliset velvoitteet tietyin poikkeuksin, joiden avulla pyritään suojelemaan perhe-elämää ja lapsen etua. Nykyiset vastuun määrittämistä koskevat kriteerit pysyvät pääosin ennallaan, mutta ehdotuksessa esitetään kohdennettuja muutoksia, erityisesti perheen yhtenäisyyden vahvistamiseksi laajentamalla perheenjäsenen määritelmää, selkeyttämällä etsintä- ja pelastusoperaatioiden jälkeistä jäsenvaltion vastuuta sekä ottamalla käyttöön uusi kriteeri, joka liittyy tutkintotodistuksiin.

Tärkeimpien muutosten tavoitteena on tehostaa järjestelmää muun muassa vahvistamalla tietyn jäsenvaltion vastuuta kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyssä sen jälkeen, kun vastuu on vahvistettu. Toisaalta muutoksilla pyritään rajoittamaan luvatonta liikkumista muun muassa poistamalla tiettyjä sääntöjä, jotka koskevat vastuun päättymistä tai siirtymistä jäsenvaltiolta toiselle.

Järjestelmää täydennetään uudella yhteisvastuuseen sovellettavalla lähestymistavalla. Sen perustana on kehys, joka mahdollistaa jäsenvaltioiden ja EU:n tilanteen reaaliaikaisen arvioinnin. Lisäksi säädetään menettelysäännöistä, joilla helpotetaan sisäisiä siirtoja ja palauttamisen tukijärjestelyä osana yhteisvastuuta.

5.1. Muuttoliikkeen hallintaan sovellettavaan kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan perustuva yhteinen kehys

Yhteisen kehyksen täytäntöönpanoa varten ehdotuksessa esitetään useita periaatteita, joiden olisi ohjattava muuttoliikkeen hallinnan toteuttamista, muun muassa tarve yhdennettyyn päätöksentekoon ja tarve varmistaa yhteisvastuun periaate ja oikeudenmukainen vastuunjako. Siinä esitetään ohjausjärjestelmä, jossa jäsenvaltioilla on käytössä tämän kehyksen täytäntöönpanoon liittyvät kansalliset strategiat, myös valmiussuunnitelmat, jotta estetään muuttopaineen kasautuminen, sekä perusoikeuksien seuranta.

Nämä strategiat ovat osa uutta eurooppalaista strategiaa, joka koskee kokonaisvaltaisen lähestymistavan piiriin kuuluvien eri osatekijöiden täytäntöönpanoa, ja niissä vahvistetaan

[33] Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013, vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884).

strateginen lähestymistapa muuttoliikkeen hallintaan unionin tasolla siten, että mahdollistetaan ennakoiva näkökulma muuttoliikkeen hallinnassa esiintyviin riskeihin ja mahdollisuuksiin ja parhaisiin tapoihin käsitellä niitä. Komissio julkaisee vuosittain muuttoliikkeen hallintaa koskevan kertomuksen, joka sisältää lyhyen aikavälin ennusteen muuttoliiketilanteen kehityksestä ja mahdollistaa nopean reagoinnin muuttoliikkeen kehittyvien suuntausten ja seurantakehyksen tulosten perusteella. Kehystä täydennetään muuttoliiketilanteen säännöllisellä seurannalla komission tilanneraporttien perusteella. Näitä toimia tuetaan muuttoliikettä koskevan varautumis- ja kriisisuunnitelman mukaisilla toimilla, etenkin siihen sisältyvillä seuranta- ja raportointitoimilla.

5.2. Yhteisvastuumekanismi

- **Yhteisvastuutoimet, jotka jäsenvaltioiden on varmistettava muuttopainetilanteissa**

Käyttöön otetaan uusi mekanismi, jolla osoitetaan yhteisvastuuta muuttopaineisiin vastaamiseksi. Yhteisvastuumekanismi on suunniteltu joustavaksi, jotta sitä voidaan soveltaa erilaisiin muuttovirtatilanteisiin ja realiteetteihin. Yhteisvastuutoimet, joihin jäsenvaltioiden on osallistuttava, ovat joko sisäinen siirto tai palauttamisen tukijärjestely, ja mahdollisuutena on myös osallistua toimenpiteisiin, joilla on tarkoitus vahvistaa turvapaikka-asioihin, vastaanottoon ja palauttamiseen sekä ulkoiseen ulottuvuuteen liittyviä jäsenvaltioiden valmiuksia. Jäsenvaltioilla on velvoite osallistua sille tietyn jakoperusteen mukaisesti lasketulla osuudella. Jakoperusteesta 50 prosenttia määräytyy BKT:n ja 50 prosenttia väestömäärän perusteella. Hyötyvän jäsenvaltion osuus on sisällytettävä jakoperusteeseen sen varmistamiseksi, että kaikki jäsenvaltiot noudattavat oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatetta.

Sisäiset siirrot

Sisäisten siirtojen ehdotettuun soveltamisalaan kuuluvat kansainvälistä suojelua hakevat henkilöt, joihin ei sovelleta asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus*] mukaista rajamenettelyä. Siirrettävän henkilön ja siirron kohteena olevan jäsenvaltion väliset merkitykselliset yhteydet on otettu huomioon yhtenä tekijänä menettelyssä. Muuttopainetilanteissa sisäisten siirtojen piiriin kuuluvat myös kansainvälistä suojelua saavat henkilöt enintään kolmen vuoden ajan siitä, kun henkilöille on myönnetty kansainvälinen suojelu.

Palauttamisen tukijärjestely

Ehdotettuun asetukseen sisältyy jäsenvaltioiden mahdollisuus päättää osallistua yhteisvastuutoimiin palauttamisen tukijärjestelyn muodossa. Palauttamisen tukijärjestelyssä jäsenvaltio sitoutuu tukemaan muuttopaineesta kärsivää jäsenvaltiota toteuttamalla koordinoidusti tarvittavat toimet laittomasti oleskeleviksi kolmansien maiden kansalaisiksi yksilöityjen henkilöiden palauttamiseksi sen jäsenvaltion alueelta, joka hyötyy pakollisesta yhteisvastuutoimesta. Tukea antava jäsenvaltio voi esimerkiksi antaa palauttamista ja uudelleenkotouttamista koskevaa neuvontaa laittomasti oleskeleville kolmansien maiden kansalaisille, avustaa laittomasti maahan tulleiden vapaaehtoisessa palauttamisessa ja uudelleenkotouttamisessa käyttämällä ohjelmiaan ja resurssejaan, johtaa tai tukea poliittista vuoropuhelua kolmansien maiden kanssa hyötyvässä jäsenvaltiossa olevien laittomasti maahan tulleiden takaisinoton helpottamiseksi ja varmistaa voimassa olevien matkustusasiakirjojen toimittamisen. Jos nämä toimet kuitenkin osoittautuvat tuloksettomiksi kahdeksan kuukauden aikana, tukea antava jäsenvaltio siirtää asianomaiset henkilöt ja jatkaa

toimia heidän palauttamisekseen palauttamista koskevan direktiivin 2008/115/EY[34] mukaisesti.

Palauttamisen tukijärjestelyn piiriin kuuluvat toimet täydentävät Euroopan raja- ja merivartioviraston toteuttamia toimia, ja ne sisältävät erityisesti toimia, jota virasto ei voi toimeksiantonsa nojalla toteuttaa (esim. diplomaattisen tuen tarjoaminen hyötyvälle jäsenvaltiolle suhteissa kolmansiin maihin). Jos jäsenvaltiot ilmoittavat toteuttavansa palauttamisen tukijärjestelyn, niiden on myös ilmoitettava niiden kolmansien maiden kansallisuudet, joiden palauttamista ne ovat halukkaita tukemaan: tällä varmistetaan, että tukijärjestelyä käytetään sellaisten kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseen, joiden osalta kyseiset jäsenvaltiot voivat tuoda lisäarvoa.

- **Etsintä- ja pelastusoperaatioiden seurauksena maahan tulevia henkilöitä koskevat yhteisvastuutoimet**

Vuotuisessa muuttoliikkeen hallintaa koskevassa kertomuksessa esitetään lyhyen aikavälin arviot tällaisten operaatioiden seurauksena maahan tulevista henkilöistä kaikilla reiteillä ja yhteisvastuutoimet, joita edellytetään maihinnousun kohteena olevien jäsenvaltioiden tarpeisiin vastaamiseksi. Yhteisvastuutoimet liittyvät sekä sellaisten hakijoiden sisäisiin siirtoihin, jotka eivät ole rajamenettelyssä, että asianomaisten jäsenvaltioiden valmiustarpeisiin. Kertomuksessa esitetään myös kultakin jäsenvaltiolta edellytetty yhteisvastuutoimien osuus ja täsmennetään yhteisvastuutoimien piiriin kuuluvien kolmansien maiden kansalaisten kokonaismäärä. Tämän jälkeen muiden jäsenvaltioiden on ilmoitettava, minkätyyppisen yhteisvastuutoimen ne aikovat toteuttaa: hakijoiden sisäisiä siirtoja vai valmiuksien parantamiseen tai ulkoiseen ulottuvuuteen liittyviä toimia.

Jos jäsenvaltioiden osallistuminen toimiin on riittävää, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, jolla perustetaan yhteisvastuureservi. Siitä on tarkoitus antaa tukea maihinnousun kohteena olevan jäsenvaltion kohtaamiin haasteisiin.

Jos jäsenvaltioiden ilmoittama osallistuminen yhteisvastuutoimiin ei riitä muuttoliikkeen hallintaa koskevassa kertomuksessa yksilöityjen tarpeiden kattamiseen, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan kunkin jäsenvaltion osuus sisäisiä siirtoja koskevan jakoperusteen mukaisesti. Jos jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet aikovansa toteuttaa valmiuksien parantamiseen tai ulkoiseen ulottuvuuteen liittyviä toimia, komissio vahvistaa toimet täytäntöönpanosäädöksessä. Jos jäsenvaltioiden ilmoitukset valmiuksien parantamiseen tai ulkoiseen ulottuvuuteen liittyvien toimien toteuttamisesta koskevat yli 30:tä prosenttia niiden henkilöiden lukumäärästä, joihin on kohdistettava sisäisiä siirtoja, komissio kuitenkin varmistaa, että jäsenvaltiot käyttävät puolet osuudestaan sisäisiin siirtoihin. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat päättää myös osallistua palauttamisen tukijärjestelyyn.

Vuoden mittaan, sitä mukaan kun maihinnousuja esiintyy, komissio käyttää reserviä ja laatii luetteloita jakaakseen sisäisen siirron kohteena olevat henkilöt osallistuville jäsenvaltioille kustakin maihinnoususta tai useammista maihinnousuista. Jos maihinnousut lisääntyvät niin, että yhteisvastuureservi ei enää riitä, komissio muuttaa täytäntöönpanosäädöstä lisäämällä sisäisiä siirtoja koskevien arvioitujen toimien määrää tietyn hyötyvän jäsenvaltion tai hyötyvien jäsenvaltioiden osalta. Näiden lisätoimien ylärajaksi olisi asetettava 50 prosenttia täytäntöönpanosäädöksissä vahvistetusta määrästä. Jos maihinnousujäsenvaltioon uhkaa

[34] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/115/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98).

kohdistua muuttopainetta, sen yhteisvastuureserviä voidaan käyttää henkilöiden nopeaan siirtämiseen, kunnes painetilanteita koskeva täytäntöönpanosäädös on hyväksytty. Myös muiden maihinnousujäsenvaltioiden reservejä voidaan käyttää tähän tarkoitukseen, kunhan niiden reservien toimivuutta ei vaaranneta.

Jos muuttoliikkeen hallintaa koskevassa kertomuksessa todetaan, että jäsenvaltioilla on erityisiä haasteita sen vuoksi, että niiden alueella on kansainvälistä suojelua hakevia kolmansien maiden kansalaisia, jotka ovat haavoittuvassa asemassa, riippumatta siitä, miten he ovat ylittäneet ulkorajat, yhteisvastuureserviä voidaan käyttää myös tällaisten henkilöiden nopeaan siirtämiseen.

Pakollinen yhteisvastuu muuttopainetilanteissa

Muuttopaineen ja yhteisvastuutoimien arviointi

Jos jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle katsovansa, että siihen kohdistuu muuttopaine tai paineen riski suuren maahantulijamäärän vuoksi, myös silloin, kun maahantulo tapahtuu etsintä- ja pelastusoperaatioiden seurauksena, komissio arvio tilanteen ottaen huomioon jäsenvaltiossa vallitsevan tilanteen tiettyjen kriteereiden ja saatavilla olevien tietojen, muun muassa muuttoliikettä koskevan varautumis- ja kriisisuunnitelman nojalla kerättyjen tietojen, perusteella. Jos arviointi osoittaa, että jäsenvaltioon kohdistuu muuttopaine, komissio yksilöi jäsenvaltion tarpeet ja ilmoittaa asianmukaiset toimet tilanteeseen puuttumiseksi, ja kaikkien muiden jäsenvaltioiden on osallistuttava sisäisten siirtojen tai palauttamisen tukijärjestelyn tai niiden yhdistelmän kautta. Jos jäsenvaltio on hyötyvä jäsenvaltio, sillä ei ole velvoitetta osallistua yhteisvastuutoimiin. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimitettavissa yhteisvastuutoimia koskevissa suunnitelmissa, minkätyyppisillä toimilla ne osallistuvat.

Jos muuttopainetta koskevasta kertomuksesta käy ilmi, että tarvitaan muita yhteisvastuutoimia, joilla on tarkoitus vahvistaa turvapaikka-, vastaanotto- ja palauttamisjärjestelmiin liittyviä valmiuksia tai toimia ulkoisen ulottuvuuden alalla muuttovirtoihin vastaamiseksi, osallistuvat jäsenvaltiot voivat ilmoittaa tällaisista toimista yhteisvastuutoimia koskevissa suunnitelmissaan sisäisten siirtojen tai palauttamisen tukijärjestelyn sijaan. Tällaisia toimia voitaisiin toteuttaa eri tavoin, esimerkiksi auttamalla turvapaikanhakijoiden parempien vastaanottovalmiuksien, muun muassa infrastruktuurin, tai muiden vastaanotto-olosuhteita parantavien järjestelmien käyttöönotossa. Tämän osana voitaisiin myös antaa rahoitusta, joka on suunnattu turvapaikka- ja muuttoliiketilanteen hallintaan tietyssä kolmannessa maassa, josta tulee muuttovirtoja johonkin jäsenvaltioon. Palauttamisasioissa tällaisiin toimiin voisi sisältyä esimerkiksi taloudellinen tai muu tuki, joka keskitetään infrastruktuuriin ja välineisiin palauttamisen tehostamiseksi, tai materiaalien tai kuljetusvälineiden tarjoaminen operaatioiden toteuttamista varten. Jos komissio arvioi, että ilmoitetut toimet ovat oikeassa suhteessa jäsenvaltion osuuteen ja turvapaikka- ja maahanmuuttorahastossa vahvistettujen tavoitteiden mukaisia, nämä toimet täsmennetään täytäntöönpanosäädöksessä.

Jos jäsenvaltioiden ilmoitukset valmiuksien vahvistamiseen tai ulkoiseen ulottuvuuteen liittyvien toimien toteuttamisesta koskevat yli 30:tä prosenttia niiden henkilöiden lukumäärästä, joihin on kohdistettava sisäisiä siirtoja tai jotka ovat palauttamisen tukijärjestelyn kohteena, komissio kuitenkin varmistaa, että jäsenvaltioiden osuudesta puolet kohdistetaan näihin toimiin.

Jäsenvaltio voi myös pyytää, että sen osuudesta vähennetään 10 prosenttia, jos se voi osoittaa, että se on edeltävien viiden vuoden aikana ollut vastuussa yli kaksinkertaisesta määrästä

kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista verrattuna EU:n keskiarvoon (henkeä kohti). Vähennetty osuus jaetaan tämän jälkeen suhteellisesti muiden jäsenvaltioiden kesken.

Yhteisvastuutoimia koskevat komission täytäntöönpanosäädökset

Komissio hyväksyy kahden viikon kuluessa yhteisvastuutoimia koskevien suunnitelmien toimittamisesta täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan jäsenvaltioiden toteuttamat yhteisvastuutoimet muuttopaineen kohteena olevan jäsenvaltion hyväksi.

Täytäntöönpanosäädöksessä on vahvistettava sisäisen siirron ja/tai palauttamisen tukijärjestelyn kohteena olevien henkilöiden kokonaismäärä ottaen huomioon arvioinnissa yksilöidyt hyötyvän jäsenvaltion valmiudet ja tarpeet turvapaikka- ja palauttamisasioissa sekä täsmennettävä kunkin jäsenvaltion osuus käyttäen jakoperustetta, jota on mukautettu niiden jäsenvaltioiden esittämien pyyntöjen mukaisesti, jotka ovat osoittaneet olevansa oikeutettuja osuuden vähentämiseen. Siinä on myös täsmennettävä toimet, jotka osallistuva jäsenvaltio toteuttaa valmiuksien vahvistamisen, operatiivisen tuen ja ulkoisen ulottuvuuden alalla sisäisten siirtojen tai palauttamisen tukijärjestelyn sijaan.

Täytäntöönpanosäädös hyväksytään asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklan mukaisesti, jolloin asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka johtuvat muuttopainetilanteesta hyötyvässä jäsenvaltiossa, komissiolle siirretään valta antaa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, jotka ovat voimassa enintään yhden vuoden ajan.

- **Yhteisvastuuta koskevat yleiset säännökset**

Yhteisvastuufoorumi

Muuttopainetilanteissa, joissa jäsenvaltioiden yhteisvastuutoimia koskevissa suunnitelmissaan ilmoittama osallistuminen yhteisvastuutoimiin ei vastaa muuttopainetta koskevassa arvioinnissa yksilöityjä tarpeita, komissio kutsuu koolle yhteisvastuufoorumin, joka tarjoaa jäsenvaltioille mahdollisuuden mukauttaa toimiensa luokkaa yhteisvastuutoimia koskevissa suunnitelmissaan.

Jos suunnitellut yhteisvastuutoimet eivät ole riittäviä takaamaan etsintä- ja pelastusoperaatioista seuraavia maihinnousuja varten tarkoitetun yhteisvastuutuen tehokkuutta, komissio kutsuu koolle yhteisvastuufoorumin, ennen kuin se hyväksyy kyseisessä artiklassa säädetyn täydentävän täytäntöönpanosäädöksen.

Muut yhteisvastuun muodot

Jäsenvaltio voi milloin tahansa pyytää vapaaehtoista yhteisvastuutukea muilta jäsenvaltioilta. Kaikki jäsenvaltiot voivat osallistua vapaaehtoisesti toimiin kyseisen jäsenvaltion hyväksi, muun muassa toteuttamalla sellaisten kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden, joihin sovelletaan asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus*] mukaista rajamenettelyä, tai laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten sisäisiä siirtoja. Lisäksi jäsenvaltiot voivat vapaaehtoisesti osallistua toimiin, joilla on tarkoitus vahvistaa turvapaikka-asioihin, vastaanottoon ja palauttamiseen sekä ulkoiseen ulottuvuuteen liittyviä jäsenvaltioiden valmiuksia. Jäsenvaltioiden, jotka ovat osallistuneet tai aikovat osallistua yhteisvastuutoimiin, on ilmoitettava asiasta komissiolle toimittamalla tämän ehdotuksen liitteenä oleva yhteisvastuutukea koskeva suunnitelma. Jos vapaaehtoinen osallistuminen vastaa muuttopainetta koskevassa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettuja toimenpiteitä,

toimet, joilla jäsenvaltiot osallistuvat, vähennetään täytäntöönpanosäädöksessä esitetystä osuudesta.

Sisäisten siirtojen menettely

Ehdotetussa asetuksessa vahvistetaan menettelyt, joita on noudatettava ennen sisäistä siirtoa ja sen jälkeen, sekä hyötyvän jäsenvaltion ja sisäisen siirron kohdejäsenvaltion velvoitteet. Hyötyvän jäsenvaltion velvoitteet liittyvät asianomaisten henkilöiden henkilöllisyyden selvittämiseen ja rekisteröintiin sisäistä siirtoa varten ja sen varmistamiseen, että asianomainen henkilö ei vaaranna kansallista turvallisuutta tai yleistä järjestystä. Jos hyötyvä jäsenvaltio toteaa, että asianomainen henkilö aiheuttaa tällaisen turvallisuusriskin, henkilöä ei saa siirtää. Jos sisäisen siirron kohteena oleva henkilö on hakija, hyötyvän jäsenvaltion on myös ensisijaisesti arvioitava ennen siirtomenettelyn soveltamista, että sitä ei voida määrittää käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi perheenyhdistämiseen tai oleskelulupaan/viisumiin liittyvien kriteerien nojalla, koska näillä henkilöillä on tiivis yhteys hyötyvään jäsenvaltioon eikä heitä pitäisi siirtää muualle. Sisäisen siirron kohdejäsenvaltion velvoitteena on siirtää henkilö, joka ei vaaranna kansallista turvallisuutta tai yleistä järjestystä, ja jos kyseinen henkilö on hakija, suorittaa menettely käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi, jos tätä ei tehty hyötyvässä jäsenvaltiossa. Jos kyseessä on kansainvälistä suojelua saava henkilö, sisäisen siirron kohdejäsenvaltion on automaattisesti myönnettävä hyötyvän jäsenvaltion myöntämää asemaa vastaava asema, jotta voidaan varmistaa, että kyseinen henkilö säilyttää asemansa ja vastaavat oikeudet, vaikka hänet siirretään toiseen jäsenvaltioon.

Palauttamisen tukijärjestely

Jäsenvaltion, joka sitoutuu palauttamisen tukijärjestelyyn, on oltava tiiviissä yhteydessä hyötyvään jäsenvaltioon ja koordinoitava toimintaa, jotta voidaan määrittää tarvittavat tukitoimenpiteet laittomasti oleskeleviksi kolmansien maiden kansalaisiksi määritettyjen henkilöiden palauttamiseksi hyötyvän jäsenvaltion alueelta. Tukea antava jäsenvaltio toteuttaa asianomaisten jäsenvaltioiden koordinoinnin tulosten perusteella tarvittavat toimenpiteet, joilla on tarkoitus helpottaa palauttamista ja saattaa se onnistuneesti päätökseen, esimerkiksi tukemalla avustettua vapaaehtoista paluuta ja uudelleenkotouttamista, johtamalla tai tukemalla poliittista vuoropuhelua tiettyjen kolmansien maiden kanssa, varmistamalla henkilön tunnistamisen ja voimassa olevien matkustusasiakirjojen toimittamisen tai hoitamalla palauttamisten käytännön järjestelyt, kuten tilaus- tai reittilennot. Hyötyvä jäsenvaltio on tässä vaiheessa kuitenkin edelleen vastuussa palauttamismenettelyjen toteuttamisesta (esim. palauttamispäätöksen tekemisestä ja muutoksenhausta) kyseisten henkilöiden osalta, ja sen on sovellettava palauttamista koskevaa direktiiviä.

Tukea antavat jäsenvaltiot toteuttavat tukitoimenpiteet ennalta määrätyn pituisen ajanjakson eli kahdeksan kuukauden kuluessa. Tämä ajanjakso käynnistyy siitä päivästä, jona komissio antaa muuttopainetilanteessa sovellettavaa yhteisvastuuta koskevan täytäntöönpanosäädöksen. Jos tukitoimien kohteena olevista kolmansien maiden kansalaisista ei ole vielä tehty palauttamispäätöstä, kun täytäntöönpanosäädös annetaan, ajanjakson katsotaan alkavan siitä, kun palauttamispäätös on hyväksytty, tai jos henkilöt ovat tuloksetta hakeneet turvapaikkaa ja saaneet sen jälkeen palauttamispäätöksen, siitä, kun kolmansien maiden kansalaisilla ei enää ole oikeutta jäädä maahan eikä heidän enää sallita jäädä maahan.

Jos asianomaisten jäsenvaltioiden yhteisistä toimista huolimatta palauttamisia ei ole onnistuttu tekemään kahdeksan kuukauden määräajan kuluessa, kolmansien maiden kansalaiset siirretään tukea antavan jäsenvaltion alueelle. Tätä varten sovelletaan edellisessä jaksossa kuvattua menettelyä soveltuvin osin.

- **Taloudellinen tuki**

Ehdotuksessa säädetään sisäisiä siirtoja koskevista taloudellisista kannustimista. Sisäisen siirron kohteena olevaa henkilöä kohden myönnetään 10 000 euron rahoitusosuus (myös palauttamisen tukijärjestelyn jälkeen, jos palauttaminen ei onnistunut). Rahoitusosuus on 12 000 euroa, jos sisäisen siirron kohteena oleva henkilö on ilman huoltajaa oleva alaikäinen. Lisäksi myönnetään 500 euron rahoitusosuus henkilöiden siirtokustannusten kattamiseksi tässä asetuksessa säädettyjen sisäisten siirtojen ja menettelyjen yhteydessä.

- **Muutokset muihin säädöksiin**

Ehdotukseen sisältyy asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikka- ja maahanmuuttorahasto*] muutos, jolla otetaan käyttöön tämän asetusehdotuksen pohjana olevat varainhoitosäännökset.

Ehdotukseen sisältyy myös direktiiviin 2003/109/EY (pitkäaikaista oleskelua koskeva direktiivi) muutos. Suojelua tarvitsevien osalta mahdollisuus saada pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema lyhyemmässä ajassa helpottaa merkittävästi kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden täyttä ja nopeaa kotoutumista asuinjäsenvaltioon. Kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden olisi sen vuoksi voitava saada pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt heille kansainvälistä suojelua, sen jälkeen, kun he ovat oleskelleet kolme vuotta laillisesti ja jatkuvasti kyseisessä jäsenvaltiossa. Samalla on varmistettava, että muiden, aseman saamista koskevien edellytysten osalta kansainvälistä suojelua saaviin sovelletaan samoja edellytyksiä kuin muihin kolmansien maiden kansalaisiin.

5.3. Vastuun määrittämistä koskevan menettelyn yksinkertaistaminen ja tehostaminen

Järjestelmään ehdotetaan useita muutoksia, joilla pyritään siihen, että kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyä koskevan vastuun määrittämismenettely etenisi kitkattomasti ja kestävällä tavalla, hakemukset otettaisiin käsiteltäväksi nopeasti, suojelua saisivat ne, jotka sitä tarvitsevat, ja luvaton liikkuminen vähenisi. Ehdotettuja muutoksia ovat esimerkiksi seuraavat:

- Hakijan velvoite tehdä hakemus jäsenvaltiossa, johon hän on ensin tullut laittomasti tai jossa hakija oleskelee laillisesti, kuten vuonna 2016 ehdotettiin. Tämän jälkeen hakijan on oltava läsnä kyseisessä jäsenvaltiossa määrittämismenettelyn ajan ja vastuussa olevassa jäsenvaltiossa määrittämisen jälkeen. Tarkoituksena on varmistaa muuttovirtojen hallinta, helpottaa vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä ja nopeuttaa näin pääsyä kansainvälisen suojelun myöntämismenettelyn piiriin sekä ehkäistä luvatonta liikkumista. Tällä muutoksella selvennetään, että hakijalla ei ole oikeutta valita sen enempää jäsenvaltiota, jossa hän hakemuksensa jättää, kuin hakemuksen käsittelystä vastaavaa jäsenvaltiotakaan. Jos tätä velvoitetta ei noudateta, hakijan oikeudet kattavat ainoastaan aineellisen vastaanoton jäsenvaltiossa, jossa hänen on oltava läsnä.
- Henkilöt, joille on myönnetty välitön suojelu asetuksen (EU) XXX/XXX [*toiminnasta muuttoliikkeeseen ja turvapaikanhakuun liittyvissä kriisi- ja force majeure -tilanteissa annettu asetus*] nojalla, sisältyvät hakijan määritelmään sen varmistamiseksi, että vaikka heidän hakemuksensa on vireillä (lykätty), suojeluaseman myöntänyt jäsenvaltio ei vapaudu velvoitteestaan määrittää hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaa jäsenvaltiota, ja sen on noudatettava tässä asetuksessa säädettyjä kriteereitä ja mekanismeja. Jos jokin toinen jäsenvaltio määritetään käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi, välitön suojelu päättyy, kun siirto toteutetaan. Jos asianomainen henkilö muuttaa toiseen jäsenvaltioon ja hakee siellä kansainvälistä suojelua, käsittelystä

vastuussa oleva jäsenvaltio on velvollinen ottamaan hänet takaisin tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

- Kuten vuonna 2016 ehdotettiin, asetuksella otetaan käyttöön velvoite, jonka mukaan jäsenvaltioiden on ennen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden soveltamista varmistettava ennen siirron toteuttamista, että henkilö ei vaaranna jäsenvaltion kansallista turvallisuutta tai yleistä järjestystä. Velvoite koskee kaikkia tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen kohteena olevia henkilöitä, vaikka henkilöön ei ole kohdennettu seulontaa tai hänelle ei jostakin syystä ole tehty turvallisuustarkastusta. Jäsenvaltion, jossa hakemus on ensin rekisteröity, vastuulla on arvioida ennen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden soveltamista, onko perusteltuja syitä katsoa hakijan olevan vaaraksi kansalliselle turvallisuudelle ja yleiselle järjestykselle. Jos arviointi osoittaa, että hakija aiheuttaa turvallisuusriskin, kyseisestä jäsenvaltiosta tulee vastuussa oleva jäsenvaltio. Jos kyseinen henkilö aiheuttaa turvallisuusriskin sen jälkeen, kun vastuu on jo määritetty, siirto voidaan toteuttaa edellyttäen, että turvallisuuteen liittyvien tietojen vaihtoa koskevaa erityissäännöstä noudatetaan.
- Hakijoiden yhteistyövalmiutta koskevaa vaatimusta tiukennetaan sen varmistamiseksi, että viranomaisilla on kaikki tarvittavat tiedot, jotta voidaan määrittää käsittelystä vastaava jäsenvaltio ja se, onko hakijalla oikeus kansainväliseen suojeluun. Tarkoituksena on myös estää sääntöjen kiertäminen esimerkiksi pakenemalla. Asetuksessa asetetaan hakijoille oikeasuhteinen velvoite esittää hyvissä ajoin kaikki seikat ja tiedot, joilla on merkitystä vastuujäsenvaltion määrittämisessä, ja tehdä yhteistyötä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Lisäksi todetaan nimenomaisesti, että hakijoiden on oltava läsnä ja asianomaisen jäsenvaltion viranomaisten saavutettavissa ja noudatettava siirtopäätöstä. Asetuksessa säädettyjen oikeudellisten velvoitteiden noudattamatta jättämisestä aiheutuu hakijalle oikeasuhteisia menettelyllisiä seurauksia, kuten sellaisten tietojen jättäminen huomiotta, jotka on perusteettomasti toimitettu liian myöhään.
- Asetuksessa säädetään hakijalle annettavien tietojen laajuudesta. Henkilökohtaisen puhuttelun tarkoituksena on helpottaa vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä auttamalla kaikkien tarvittavien tietojen kokoamista. Sen ei pitäisi kuitenkaan johtaa menettelyn viivästymiseen, jos hakija on paennut tai riittävästi tietoja on jo annettu.
- Sääntöä, jonka mukaan perusteet määritetään sen tilanteen mukaan, joka vallitsi, kun hakemus rekisteröitiin ensimmäisen kerran jäsenvaltiossa, sovelletaan kaikkiin perusteisiin, myös niihin, jotka koskevat perheenjäseniä ja alaikäisiä. Selkeä määräaika, johon mennessä asiaankuuluvat tiedot on toimitettava, nopeuttaa arviointia ja päätöksen tekemistä.
- Asetuksessa säilytetään vuonna 2016 ehdotettu perheenjäsenten määritelmän laajentaminen siten, että siihen sisällytetään1) hakijan sisarus tai sisarukset ja 2) perhesiteet, jotka on solmittu alkuperämaasta lähdön jälkeen, mutta ennen saapumista jäsenvaltion alueelle. Sisarukset ovat tarkkaan rajattu mutta merkittävä henkilöryhmä, joiden yhteydessä perhesiteiden todistaminen ja tarkistaminen on melko helppoa ja väärinkäytösten mahdollisuudet ovat vähäiset. Perhekäsitteen laajentaminen käsittämään perheet, jotka on muodostettu kauttakulkumatkalla, perustuu muuttoliikkeeseen viime aikoina liittyneihin ilmiöihin, kuten tulijoiden pitkäaikaiseen oleskeluun alkuperämaan ulkopuolella (esimerkiksi pakolaisleireillä) ennen EU:hun saapumista. Näillä perheen määritelmän kohdennetuilla laajennuksilla on tarkoitus luoda merkityksellinen yhteys asianomaisen henkilön ja käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion välille ottaen huomioon myös laajemmat vaikutukset asianomaisten perheiden kannalta; sen vuoksi niiden odotetaan myös vähentävän laajennettujen

sääntöjen piiriin kuuluvien henkilöiden luvattoman liikkumisen tai pakenemisen vaaraa.

- Vastuun määrittämiseksi tarvittavaa näyttöä koskevista säännöistä tehdään joustavampia, etenkin tehokkaan perheenyhdistämisen helpottamiseksi. Säännöissä selvennetään, että muodolliset todisteet, kuten alkuperäiset asiakirjatodisteet ja DNA-testin tulos, eivät ole tarpeen tapauksissa, joissa aihetodisteet ovat johdonmukaisia, todennettavia ja riittävän yksityiskohtaisia vastuun määrittämiseksi.
- Asetuksen 19, 21 ja 22 artiklassa säädettyihin vastuuperusteisiin esitetään useita muutoksia niiden yksinkertaistamiseksi ja vahvistamiseksi. Asetuksen 19 artiklassa esitettyjä viisumeihin ja oleskelulupiin liittyviä vastuuperusteita on selkeytetty järjestelmän vakauden vahvistamiseksi, ja niiden soveltaminen on pidennetty kolmeen vuoteen. Laitonta maahantuloa koskevassa 21 artiklassa lausekkeen, joka koskee vastuun päättymistä 12 kuukauden kuluttua laittomasta maahantulosta, soveltaminen on myös pidennetty kolmeen vuoteen, ja laitonta oleskelua koskeva lauseke on poistettu, koska säännöksen käytännön soveltaminen osoittautui monimutkaiseksi tarvittavan näytön esittämisen vaikeuden vuoksi. Samoin poistetaan viisumivapaaseen maahantuloon liittyvä poikkeus, joka koskee myöhempää maahantuloa toiseen jäsenvaltioon, jossa viisumipakko on myös poistettu. Tämä perustuu periaatteeseen, jonka mukaan vastuu kuuluu pääsääntöisesti jäsenvaltiolle, jonka alueelle hakija on ensiksi tullut. Tavoitteena on myös ehkäistä luvatonta liikkumista maahantulon jälkeen.
- Asetukseen lisätään jäsenvaltion perustaman oppilaitoksen antamaan tutkinto- tai pätevyystodistukseen liittyvä uusi peruste, jonka tarkoituksena on varmistaa, että hakijan hakemus käsitellään jäsenvaltiossa, johon hänellä on merkityksellisiä yhteyksiä. Tällaisen tutkinto- tai pätevyystodistuksen olisi edustettava vähintään kansainvälisen koulutusluokituksen tasoa 2 vastaavaa ylemmän perusasteen koulutusta, jonka on tarjonnut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2016/801[35] määritelty oppilaitos tai korkeakoulu jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaisesti.
- Asetuksessa lyhennetään menettelyn eri vaiheiden määräaikoja. Tavoitteena on nopeuttaa määrittämismenettelyä ja hakijoiden pääsyä turvapaikkamenettelyn piiriin. Tämä koskee määräaikoja, jotka on asetettu vastaanottopyynnön esittämiselle ja siihen vastaamiselle, ilman huoltajaa tulevia alaikäisiä lukuun ottamatta, sekä takaisinottoilmoituksen ja siirtopäätöksen tekemiselle.
- Määräajan päättyminen johtaa vain tietyissä tapauksissa vastuun siirtymiseen jäsenvaltiolta toiselle. Vaikuttaa siltä, että vastuun siirtyminen on yllyttänyt kiertämään sääntöjä ja haittaamaan menettelyn etenemistä. Sen vuoksi säännöt, jotka johtavat vastuun siirtymiseen, jos takaisinottoilmoituksen lähettämisen määräaika on päättynyt, on poistettu samoin kuin säännöt, jotka johtavat vastuun päättymiseen tai siirtymiseen hakijan käyttäytymisen vuoksi, Jos hakija pakenee jäsenvaltiosta välttääkseen siirron vastuussa olevaan jäsenvaltioon, siirron toteuttava jäsenvaltio voi käyttää kuuden kuukauden määräajasta jäljellä olevan ajan toteuttaakseen siirron siitä hetkestä, jona hakija on taas viranomaisten saavutettavissa.
- Kuten vuonna 2016 ehdotettiin, takaisinottopyynnöt on muutettu pelkiksi takaisinottoilmoituksiksi, koska vastuussa oleva jäsenvaltio käy selvästi ilmi Eurodac-osumasta. Ilmoituksen vastaanottaneella jäsenvaltiolla on nyt mahdollisuus vastustaa

[35] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/801, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, tutkimusta, opiskelua, harjoittelua, vapaaehtoistyötä, oppilasvaihto-ohjelmaa tai koulutushanketta ja au pairina työskentelyä varten tapahtuvan kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä (EUVL L 132, 21.5.2016, s. 21).

nopeasti ilmoitusta sillä perusteella, että sovelletaan vastuun siirtämistä ja päättymistä koskevia rajoitettuja sääntöjä, eli siinä tapauksessa, että toinen jäsenvaltio ei siirtänyt henkilöä vastuussa olevaan jäsenvaltioon ajoissa tai sovelsi harkintavaltalauseketta tai että asianomainen henkilö lähti jäsenvaltioiden alueelta palauttamispäätöksen mukaisesti. Tästä tulee merkittävä keino puuttua luvattomaan liikkumiseen, koska takaisinottopyyntöjä on jo nyt enemmän kuin vastaanottopyyntöjä.

- Asetukseen on lisätty sääntö, jonka mukaan vastuujäsenvaltiolla on velvoite ottaa takaisin kansainvälistä suojelua saava henkilö tai uudelleensijoitettu henkilö, joka on tehnyt hakemuksen tai joka on laittomasti toisessa jäsenvaltiossa. Tämä velvoite antaa jäsenvaltioille tarvittavat oikeudelliset keinot panna palautukset täytäntöön, mikä on tärkeää luvattoman liikkumisen rajoittamiseksi.
- Oikeussuojakeinoja koskevia sääntöjä on mukautettu siten, että muutoksenhakumenettelyä nopeutetaan ja yhdenmukaistetaan tuntuvasti. Ehdotuksella on selkeytetty hakijan oikeutta pyytää, että muutoksenhaulla tai uudelleenkäsittelyllä on siirtopäätöstä lykkäävä vaikutus, minkä lisäksi siinä vahvistetaan, että tuomioistuinten on tehtävä tällaiset päätökset tietyssä lyhyessä määräajassa.
- Sovittelumenettelyä ei ole käytetty virallisesti riitojenratkaisumekanismina sen jälkeen, kun siitä määrättiin vuoden 1990 Dublinin yleissopimuksessa (tosin hieman eri muodossa). Nyt sitä muutetaan toimivammaksi ja sen käyttöä helpotetaan.
- Nykyisen varhaisvaroitus- ja valmiusmenettelyn tavoitteet siirretään uuden Euroopan unionin turvapaikkaviraston toteutettaviksi virastoa koskevan ehdotuksen 5 luvussa (Seuranta ja arviointi) ja 6 luvussa (Operatiivinen ja tekninen apu) esitetyllä tavalla. Vuonna 2016 ehdotettu kyseisen mekanismin poistaminen on siis säilytetty tässä asetuksessa.
- Euroopan unionin turvapaikkavirasto perustaa asiasta vastaavien yksiköiden verkoston ja helpottaa sen toimintaa. Tavoitteena on tehostaa käytännön yhteistyötä ja tietojenvaihtoa kaikista tämän asetuksen soveltamiseen liittyvistä asioista, joihin kuuluu käytännön työvälineiden kehittäminen ja ohjeistuksen laatiminen.
- Ilman huoltajaa olevien alaikäisten osalta ehdotuksessa selvennetään, että jäsenvaltio, jossa alaikäinen on jättänyt ensimmäisen kerran kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa, on vastuussa sen käsittelystä, ellei osoiteta, että tämä ei ole kyseisen alaikäisen edun mukaista. Tämä sääntö mahdollistaisi vastuujäsenvaltion määrittämisen ripeästi ja tarjoaisi siten tälle haavoittuvassa asemassa olevalle hakijaryhmälle nopean pääsyn turvapaikkamenettelyn piiriin, varsinkin jos ehdotettu määräaikojen lyhentäminen toteutuu.
- Ilman huoltajaa oleville alaikäisille myönnettäviä takeita koskevaa säännöstä mukautetaan, jotta alaikäisen edun arviointi saataisiin toimivammaksi. Ennen kuin ilman huoltajaa oleva alaikäinen siirretään toiseen jäsenvaltioon, siirtävän jäsenvaltion on viipymättä huolehdittava turvapaikkamenettelyjä ja vastaanotto-olosuhteita koskevissa direktiiveissä edellytettyjen toimenpiteiden toteuttamisesta. Lisäksi säädetään, että ennen kuin voidaan tehdä ilman huoltajaa olevaa alaikäistä koskeva päätös, on viipymättä teetettävä pätevän henkilöstön suorittama arviointi siitä, mikä on hänen etunsa.

2020/0279 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallinnasta sekä neuvoston direktiivin 2003/109/EY ja ehdotetun asetuksen (EU) XXX/XXX [turvapaikka- ja maahanmuuttorahasto] muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 78 artiklan 2 kohdan e alakohdan ja 79 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[36],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[37],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Unioni muodostaa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen, joten sen olisi varmistettava, ettei henkilöitä tarkasteta sisärajoilla, sekä kehitettävä turvapaikka- ja maahanmuuttoasioita sekä unionin ulkorajavalvontaa koskeva yhteinen politiikka, joka perustuu jäsenvaltioiden väliseen yhteisvastuuseen ja on oikeudenmukainen kolmansien maiden kansalaisia kohtaan.

(2) Tätä varten tarvitaan kokonaisvaltainen lähestymistapa, jonka tavoitteena on vahvistaa jäsenvaltioiden välistä vastavuoroista luottamusta ja jolla yhdistetään toimintapolitiikka turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallinnan alalla ja suhteissa kolmansiin maihin ottaen huomioon, että lähestymistavan vaikuttavuus riippuu siitä, että kaikkiin osatekijöihin puututaan yhteisesti ja integroidulla tavalla.

(3) Tällä asetuksella olisi edistettävä tätä kokonaisvaltaista lähestymistapaa vahvistamalla yhteinen kehys unionin ja jäsenvaltioiden toimille turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallinnan alalla käsittelemällä tarkemmin yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatetta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) 80 artiklan mukaisesti. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta ne voivat osaltaan edistää

[36] EUVL C , , s. .
[37] EUVL C , , s. .

kokonaisvaltaista lähestymistapaa ja muun muassa tarjota pääsyn kansainvälisen suojelun piiriin ja asianmukaiset vastaanotto-olosuhteet niitä tarvitseville, mahdollistaa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastaavan jäsenvaltion määrittämistä koskevien sääntöjen tehokkaan soveltamisen, palauttaa laittomasti oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset, estää laitonta muuttoliikettä ja luvatonta liikkumista jäsenvaltioiden välillä sekä antaa tukea muille jäsenvaltioille yhteisvastuutoimien muodossa.

(4) Yhteiseen kehykseen olisi koottava Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän ja muuttoliikepolitiikan hallinta. Muuttoliikepolitiikan tavoitteena pitäisi olla muuttovirtojen tehokas hallinta, laillisesti jäsenvaltioissa oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten oikeudenmukainen kohtelu sekä laittoman muuttoliikkeen ja maahantulijoiden salakuljetuksen ehkäiseminen ja tähän liittyvien torjuntatoimien vahvistaminen.

(5) Yhteistä kehystä tarvitaan, jotta voidaan tehokkaasti puuttua yhä yleistyvään ilmiöön, jossa maahan pyrkii yhtä aikaa sekä kansainvälistä suojelua tarvitsevia että muita henkilöitä, ja todeta se, että unioniin laittomasti saapuvista maahantulijoista aiheutuvan haasteen ratkaisemisen ei pitäisi olla yksittäisten jäsenvaltioiden vaan koko EU:n vastuulla. Jotta varmistetaan, että jäsenvaltioilla on tarvittavat keinot vastata tehokkaasti tähän haasteeseen, asetuksen soveltamisalaan olisi kansainvälistä suojelua hakevien lisäksi sisällytettävä myös laittomasti maahan tulleet henkilöt. Asetuksen soveltamisalaan olisi sisällytettävä myös henkilöt, joille on myönnetty kansainvälinen suojelu, jotka on uudelleensijoitettu tai joille on myönnetty maahanpääsy, sekä henkilöt, joille on myönnetty välitön suojelu.

(6) Turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallinnassa – niin sen sisäisten kuin ulkoisten osatekijöiden osalta – tarvitaan yhdennettyä päätöksentekoa osana kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jotta voidaan ottaa huomioon kaikki hallinnonalat kattava lähestymistapa ja varmistaa unionin ja sen jäsenvaltioiden omien toimivaltuuksiensa puitteissa toteuttamien toimien johdonmukaisuus ja vaikuttavuus.

(7) Jäsenvaltioilla olisi oltava riittävät taloudelliset ja henkilöresurssit sekä infrastruktuuri turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaan liittyvän politiikan tehokasta täytäntöönpanoa varten, ja niiden olisi varmistettava asianmukainen koordinointi asiaan liittyvien kansallisten viranomaisten välillä sekä muiden jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten kanssa.

(8) Komission olisi omaksuttava strateginen lähestymistapa ja hyväksyttävä turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaan liittyvän politiikan täytäntöönpanoa koskeva eurooppalainen turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintastrategia. Strategian olisi perustuttava unionin virastojen laatimiin asiaa koskeviin raportteihin ja analyyseihin sekä jäsenvaltioiden kansallisiin strategioihin.

(9) Jäsenvaltioiden kansallisiin strategioihin olisi sisällyttävä tietoa valmiussuunnitelmista samoin kuin tässä asetuksessa säädettyjen yhdennetyn päätöksenteon sekä yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatteiden ja niistä johtuvien oikeudellisten velvoitteiden täytäntöönpanosta kansallisella tasolla.

(10) Jotta voidaan varmistaa, että turvapaikkasäännöstön soveltamiseen on käytössä tehokas seurantajärjestelmä, näissä strategioissa olisi otettava huomioon myös Euroopan unionin turvapaikkaviraston ja Frontexin toteuttaman seurannan, neuvoston asetuksen (EU) N:o 1053/2013 mukaisesti tehdyn arvioinnin sekä asetuksen (EU)

XXX/XXX [*seulontaa koskeva asetus*] 7 artiklan mukaisesti toteutetun seurannan tulokset.

(11) On tärkeää varmistaa, että unioni on varautunut ja kykenee mukautumaan turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallinnan kehittyviin realiteetteihin, ja tämän vuoksi komission olisi laadittava vuosittain muuttoliikkeen hallintaa käsittelevä kertomus, jossa esitetään muuttoliiketilanteen todennäköinen kehitys sekä unionin ja jäsenvaltioiden valmius reagoida ja mukautua siihen. Kertomukseen olisi sisällytettävä myös kansallisissa strategioissa edellytettyä seurantaa koskevan raportoinnin tulokset ja ehdotettava parannuksia, jos ilmeisiä puutteita on havaittavissa.

(12) Jotta voidaan varmistaa, että käytössä on tarvittavat välineet, joilla voidaan auttaa jäsenvaltioita puuttumaan haasteisiin, joita saattaa aiheutua siitä, että niiden alueella on haavoittuvassa asemassa olevia kansainvälistä suojelua hakevia kolmansien maiden kansalaisia, riippumatta siitä, miten he ovat ylittäneet ulkorajat, kertomuksessa olisi myös mainittava, kohdistuuko kyseisiin jäsenvaltioihin tällaisia haasteita. Näiden jäsenvaltioiden pitäisi myös voida käyttää yhteisvastuureserviä haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden sisäisiä siirtoja varten.

(13) Komission olisi seurattava muuttoliiketilannetta ja raportoitava siitä säännöllisesti, jotta yhteinen kehys voidaan panna tehokkaasti täytäntöön ja voidaan yksilöidä puutteet, puuttua haasteisiin ja estää muuttopaineen kasautuminen.

(14) Toimiva palauttamispolitiikka on olennainen osa hyvin toimivaa unionin turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintajärjestelmää, ja sen mukaisesti ne, joilla ei ole oikeutta oleskella unionin alueella, olisi palattava. Koska merkittävää osaa kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista voidaan pitää perusteettomina, palauttamispolitiikkaa on tarpeen tehostaa. Palauttamisten tehostaminen ja turvapaikka- ja palauttamismenettelyjen välisten aukkojen vähentäminen alentaa turvapaikkajärjestelmään kohdistuvaa painetta helpottamalla hakemusten käsittelystä vastaavan jäsenvaltion määrittämistä koskevien sääntöjen soveltamista ja parantamalla kansainvälistä suojelua tarvitsevien pääsyä suojelun piiriin.

(15) Jotta voidaan tiivistää yhteistyötä kolmansien maiden kanssa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamisen ja takaisinoton alalla, on kehitettävä uusi mekanismi, johon sisällytetään kaikki asiaan kuuluvat EU:n toimintalinjat ja välineet ja jolla parannetaan unionin ja jäsenvaltioiden muilla kuin muuttoliikepolitiikan alalla mahdollisesti toteuttamien eri toimien koordinointia. Mekanismin olisi perustuttava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 810/2009[38] mukaisesti tehtyyn analyysiin tai muihin saatavilla oleviin tietoihin, ja siinä olisi otettava huomioon unionin yleiset suhteet kyseiseen kolmanteen maahan. Mekanismilla olisi myös tuettava palauttamisen tukijärjestelyn täytäntöönpanoa.

(16) Jotta voidaan varmistaa oikeudenmukainen vastuunjako ja rasitusten tasapuolinen jakautuminen jäsenvaltioiden välillä, olisi perustettava tehokas yhteisvastuumekanismi, jolla varmistetaan, että hakijat pääsevät nopeasti menettelyjen piiriin kansainvälisen suojelun myöntämiseksi. Tällaiseen mekanismiin olisi sisällyttävä erityyppisiä yhteisvastuutoimia, ja sen olisi oltava joustava ja pystyttävä mukautumaan jäsenvaltioon kohdistuviin muuttuviin muuttoliikehaasteisiin.

[38] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 810/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, yhteisön viisumisäännöstön laatimisesta (viisumisäännöstö) (EUVL L 243, 15.9.2009, s. 1).

(17) Kun otetaan huomioon tarve varmistaa tällä asetuksella perustetun yhteisvastuumekanismin kitkaton toiminta, olisi perustettava kaikkien jäsenvaltioiden edustajista koostuva yhteisvastuufoorumi, jonka komissio kutsuu koolle.

(18) Kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden tai yksityisten organisaatioiden joko jäsenvaltioiden ohjeiden mukaisesti tai itsenäisesti muuttoliikkeen yhteydessä toteuttamista etsintä- ja pelastusoperaatioista seuraavien maihinnousujen erityispiirteet, tässä asetuksessa olisi säädettävä erityisestä prosessista, jota sovelletaan tällaisten operaatioiden seurauksena maahan tulleisiin henkilöihin, riippumatta siitä, onko kyseessä muuttopainetilanne.

(19) Kun otetaan huomioon etsintä- ja pelastusoperaatioista seuraavien maihinnousujen toistuvuus eri muuttoreiteillä, muuttoliikkeen hallintaa koskevassa vuotuisessa kertomuksessa olisi tehtävä lyhyen aikavälin ennusteita tällaisten operaatioiden seurauksena odotetuista maihinnousuista ja tarvittavista yhteisvastuutoimista maihinnousujen kohteena olevien jäsenvaltioiden tarpeisiin vastaamiseksi. Komission olisi hyväksyttävä täytäntöönpanosäädös, jossa vahvistetaan yhteisvastuutoimien reservi, jäljempänä ’yhteisvastuureservi’, jonka tarkoituksena on auttaa maihinnousujen kohteena olevaa jäsenvaltiota puuttumaan tällaisiin haasteisiin. Tällaisten toimien olisi koskettava kansainvälisen suojelun hakijoita, jotka eivät ole rajamenettelyssä, tai toimia turvapaikka-, vastaanotto- ja palauttamisjärjestelmiin liittyvien valmiuksien vahvistamiseksi tai operatiivista tukea tai toimia ulkoisen ulottuvuuden alalla.

(20) Jotta voidaan reagoida nopeasti etsintä- ja pelastusoperaatioista seuraavista maihinnousuista johtuvaan erityistilanteeseen, komission olisi helpotettava unionin virastojen avustuksella sellaisten henkilöiden nopeita sisäisiä siirtoja, jotka voivat hakea kansainvälistä suojelua ja jotka eivät ole rajamenettelyssä. Komission koordinoimana Euroopan unionin turvapaikkaviraston ja Euroopan raja- ja merivartioviraston olisi laadittava luettelo henkilöistä, jotka voidaan siirtää, ja olisi ilmoitettava näiden henkilöiden jakautuminen osallistuvien jäsenvaltioiden kesken.

(21) Maahan tulleet henkilöt olisi jaettava oikeasuhteisesti jäsenvaltioiden kesken.

(22) Kunkin jäsenvaltion osallistuminen yhteisvastuureserviin olisi määritettävä, kun jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet toimet, joilla ne haluavat osallistua. Jos jäsenvaltioiden ilmoittama osallistuminen ei riitä tarjoamaan kestävää yhteisvastuutoimea, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä täytäntöönpanosäädös, jossa vahvistetaan sisäisten siirtojen piiriin kuuluvien kolmansien maiden kansalaisten kokonaismäärä ja tästä määrästä kullekin jäsenvaltiolle laskettu osuus kunkin jäsenvaltion väestömäärään ja BKT:hen pohjautuvan jakoperusteen mukaisesti. Jos jäsenvaltioiden ilmoitukset valmiuksien parantamiseen tai ulkoiseen ulottuvuuteen liittyvien toimien toteuttamisesta johtaisivat siihen, että muuttoliikkeen hallintaa koskevassa kertomuksessa yksilöityjen sisäisten siirtojen kokonaismäärästä puuttuu yli 30 prosenttia, komission olisi voitava mukauttaa jäsenvaltioiden osallistumista yhteisvastuutoimiin siten, että ne hoitavat jakoperusteen mukaisesti määritetystä osuudestaan puolet joko sisäisillä siirroilla tai palauttamisen tukijärjestelyn kautta.

(23) Jos etsintä- ja pelastusoperaatioista seuraavien maihinnousujen määrä ylittää 80 prosenttia yhden tai useamman hyötyvän jäsenvaltion yhteisvastuureservistä, komission olisi hyväksyttävä muutettuja täytäntöönpanosäädöksiä, joilla lisätään toimien kokonaismäärää 50 prosenttia, jotta voidaan varmistaa, että tukitoimia on aina käytettävissä etsintä- ja pelastusoperaatioista seuraavista maihinnousuista johtuvaan erityistilanteeseen puuttumiseksi.

(24) Yhteisvastuumekanismilla olisi puututtava myös muuttopainetilanteisiin etenkin niissä jäsenvaltioissa, jotka maantieteellisen sijaintinsa vuoksi ovat alttiina tai todennäköisesti altistuvat muuttopaineelle. Tätä varten komission olisi laadittava kertomus, jossa määritetään, kohdistuuko jäsenvaltioon muuttopaineita, ja vahvistetaan toimenpiteet, joilla voidaan tukea kyseistä jäsenvaltiota muuttopainetilanteen käsittelyssä.

(25) Arvioidessaan, kohdistuuko jäsenvaltioon muuttopainetta, komission olisi otettava huomioon laajan kvalitatiivisen arvioinnin perusteella useita eri seikkoja, esimerkiksi turvapaikanhakijoiden lukumäärä, laittomat rajanylitykset, annetut ja täytäntöönpannut palautuspäätökset sekä suhteet asianomaisiin kolmansiin maihin. Yhteisvastuutoimet olisi suunniteltava tapauskohtaisesti, jotta niillä pystyttäisiin vastaamaan räätälöidysti kyseisen jäsenvaltion tarpeisiin.

(26) Vain sellaiset henkilöt olisi siirrettävä, joilla on todennäköisemmin oikeus oleskella unionissa. Sen vuoksi kansainvälistä suojelua hakevia henkilöitä koskevien sisäisten siirtojen soveltamisala olisi rajoitettava niihin, joihin ei sovelleta asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus*] mukaista rajamenettelyä.

(27) Yhteisvastuumekanismiin olisi sisällyttävä toimenpiteitä, joilla edistetään oikeudenmukaista vastuunjakoa ja rasitusten tasapuolista jakautumista jäsenvaltioiden välillä, myös palauttamisen alalla. Palauttamisen tukijärjestelyssä jäsenvaltion olisi sitouduttava tukemaan muuttopaineesta kärsivää jäsenvaltiota toteuttamaan tarvittavat toimet laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi, ottaen huomioon, että toimesta hyötyvä jäsenvaltio on edelleen vastuussa palauttamisen toteuttamisesta, kun kyseiset henkilöt ovat sen alueella. Jos tällaiset toimet eivät ole onnistuneet kahdeksan kuukauden kuluessa, tukea antavan jäsenvaltion olisi siirrettävä nämä henkilöt tässä asetuksessa vahvistettujen menettelyjen mukaisesti ja sovellettava direktiiviä 2008/115/EY; jäsenvaltio voi tarvittaessa tunnustaa hyötyvän jäsenvaltion tekemän palauttamispäätöksen neuvoston direktiivin 2001/40/EY[39] mukaisesti. Palauttamisen tukijärjestelyn olisi oltava osa EU:n yhteistä palauttamisjärjestelmää, johon sisältyy Euroopan raja- ja merivartioviraston kautta annettava operatiivinen tuki ja koordinointimekanismin soveltaminen kolmansien maiden kanssa palauttamis- ja takaisinottoasioissa tehtävän toimivan yhteistyön edistämiseksi.

(28) Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava laatimissaan yhteisvastuutoimia koskevissa suunnitelmissa, minkätyyppisillä yhteisvastuutoimilla ne osallistuvat. Jos kyseessä on hyötyvä jäsenvaltio, sen ei tarvitse tarjota muita jäsenvaltioita hyödyttäviä yhteisvastuutoimia. Jos jäsenvaltioon on kohdistunut raskas muuttorasite aiempina vuosina kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten suuren määrän vuoksi, kyseisen jäsenvaltion pitäisi voida pyytää vähennystä muuttopaineen kohteena oleville jäsenvaltiolle tarkoitettujen yhteisvastuutoimien osuudestaan, jos kyseessä on sisäinen siirto tai palauttamisen tukijärjestely. Tämä vähennys olisi jaettava suhteellisesti muiden näihin toimenpiteisiin osallistuvien jäsenvaltioiden kesken.

(29) Jos muuttoliikkeen hallintaa koskevassa kertomuksessa yksilöidään muuttopaineen kohteena olevassa jäsenvaltioissa tarpeita, jotka liittyvät valmiuksiin turvapaikka-asioiden, vastaanoton ja palauttamisen sekä ulkoisen ulottuvuuden alalla, osallistuvien jäsenvaltioiden pitäisi voida tukea näitä tarpeita sisäisten siirtojen tai palauttamisen

[39] Neuvoston direktiivi 2001/40/EY, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, kolmansien maiden kansalaisia koskevien maastapoistamispäätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta (EYVL L 149, 2.6.2001, s. 34).

tukijärjestelyn sijaan. Sen varmistamiseksi, että toimet ovat oikeassa suhteessa osallistuvien jäsenvaltioiden osuuteen, komission olisi voitava kasvattaa tai vähentää näiden toimien määrä täytäntöönpanosäädöksellä. Jos jäsenvaltioiden ilmoitukset valmiuksien vahvistamiseen tai ulkoiseen ulottuvuuteen liittyvien toimien toteuttamisesta johtaisivat siihen, että sisäisten siirtojen tai palauttamisen tukijärjestelyn kohteena olevien henkilöiden vaaditusta määrästä puuttuu yli 30 prosenttia, komission olisi voitava mukauttaa jäsenvaltioiden osallistumista yhteisvastuutoimiin, jotta varmistetaan, että ne hoitavat puolet osuudestaan sisäisillä siirroilla tai palauttamisen tukijärjestelyn kautta.

(30) Jotta varmistetaan kattavat ja tehokkaat yhteisvastuutoimet ja selkeytetään tilannetta tukea saavan jäsenvaltion kannalta, komission olisi hyväksyttävä täytäntöönpanosäädös, jossa täsmennetään toimet, joilla kunkin jäsenvaltion on osallistuttava. Näiden toimien olisi aina perustuttava asianomaisen jäsenvaltion yhteisvastuutoimia koskevassa suunnitelmassa ilmoittamaan toimien tyyppiin, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio ei ole toimittanut tällaista suunnitelmaa. Tällöin komissio määrittää täytäntöönpanoasetuksessa asianomaisen jäsenvaltion osalta vahvistetut toimenpiteet.

(31) Yhteisvastuumekanismin toiminnassa olisi sovellettava vertailukohtana jakoperustetta, joka pohjautuu jäsenvaltioiden väestön ja talouden kokoon, jotta voidaan määrittää kunkin jäsenvaltion kokonaispanos.

(32) Jäsenvaltion olisi voitava toteuttaa omasta aloitteestaan tai toisen jäsenvaltion pyynnöstä vapaaehtoisesti muita yhteisvastuutoimia avustaakseen kyseistä jäsenvaltiota muuttotilanteen hoitamisessa tai muuttopaineen ehkäisemisessä. Näihin toimiin olisi sisällyttävä toimenpiteitä, joilla on tarkoitus vahvistaa paineen alla olevan jäsenvaltion valmiuksia tai reagoida muuttoliikesuuntauksiin kolmansien maiden kanssa tehtävällä yhteistyöllä. Tällaisiin yhteisvastuutoimenpiteisiin olisi sisällyttävä myös kolmansien maiden kansalaisten, jotka ovat rajamenettelyssä, sekä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten sisäiset siirrot. Jos jäsenvaltiot osallistuvat vapaaehtoisesti sisäisten siirtojen tai palauttamisen tukijärjestelyn muodossa, nämä toimet olisi otettava huomioon muuttopainetilanteissa annettavassa täytäntöönpanosäädöksessä, jotta kannustetaan vapaaehtoista yhteisvastuuta.

(33) Euroopan yhteinen turvapaikkajärjestelmä on rakentunut vähitellen yhteiseksi suojelun alueeksi, joka perustuu 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen, sellaisena kuin se on täydennettynä 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla, jäljempänä ’Geneven yleissopimus’, täysimääräiseen ja kokonaisvaltaiseen soveltamiseen, millä varmistetaan, ettei ketään palauteta maahan, jossa häntä vainotaan, palauttamiskiellon periaatteen mukaisesti. Tältä osin ja vaikuttamatta tässä asetuksessa säädettyjen vastuuperusteiden soveltamiseen, jäsenvaltioita, jotka kaikki noudattavat palauttamiskiellon periaatetta, pidetään kolmansien maiden kansalaisille turvallisina maina.

(34) On aiheellista sisällyttää Euroopan yhteiseen turvapaikkajärjestelmään[40] selkeä ja toimiva menetelmä, jolla määritetään kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastaava jäsenvaltio. Tällaisen menetelmän olisi perustuttava puolueettomiin ja oikeudenmukaisiin kriteereihin sekä jäsenvaltioiden että

[40] Sellaisena kuin Eurooppa-neuvosto vahvisti sen Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 pidetyssä erityiskokouksessaan.

asianomaisten henkilöiden kannalta. Menetelmän avulla olisi erityisesti voitava määrittää nopeasti hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, jotta voidaan taata hakijoille tehokas pääsy kansainvälisen suojelun myöntämistä koskevien menettelyjen piiriin eikä tingitä tavoitteesta, jonka mukaan kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset on käsiteltävä nopeasti.

(35) Tämän asetuksen olisi pohjauduttava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013[41] perustana oleviin periaatteisiin, ja samalla yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatetta olisi kehitettävä osana yhteistä kehystä. Uudella yhteisvastuumekanismilla olisi voitava vahvistaa jäsenvaltioiden varautumista, jotta ne voivat hallita muuttoliikettä ja puuttua tilanteisiin, joissa jäsenvaltioihin kohdistuu muuttopainetta, ja jotta voidaan helpottaa säännöllistä yhteisvastuutukea jäsenvaltioiden kesken.

(36) Tätä asetusta olisi sovellettava henkilöihin, jotka hakevat ja jotka voivat saada toissijaista suojelua, jotta voidaan varmistaa kaikkien kansainvälistä suojelua hakevien ja saavien henkilöiden tasavertainen kohtelu sekä johdonmukaisuus suhteessa unionin tämänhetkiseen turvapaikkasäännöstöön, etenkin asetukseen (EU) XXX/XXX [*aseman määrittelyä koskeva asetus*].

(37) Henkilöitä, joille on myönnetty välitön suojelu asetuksen (EU) XXX/XXX [*toiminnasta muuttoliikkeeseen ja turvapaikanhakuun liittyvissä kriisi- ja force majeure -tilanteissa annettu asetus*] nojalla, olisi pidettävä edelleen kansainvälistä suojelua hakevina henkilöinä, kun otetaan huomioon heidän vireillä oleva (lykätty) kansainvälistä suojelua koskeva hakemuksensa asetuksessa (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus*] tarkoitetulla tavalla. Näin ollen heidän olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan ja heitä olisi pidettävä hakijoina sovellettaessa tässä asetuksessa säädettyjä perusteita ja mekanismeja, joilla määritetään heidän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa käsittelystä vastaava jäsenvaltio, tai sovellettaessa sisäisen siirron menettelyä.

(38) Tätä asetusta olisi sovellettava myös kansainvälistä suojelua saaviin henkilöihin, jotta voidaan rajoittaa luvatonta liikkumista ja varmistaa, että jäsenvaltioilla on tarvittavat välineet sen takaamiseksi, että kansainvälistä suojelua saavat henkilöt, jotka tulevat muun kuin hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion alueelle täyttämättä oleskelun ehtoja kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa, siirretään vastuussa olevaan jäsenvaltioon, sekä varmistaa jäsenvaltioiden välinen tosiasiallinen yhteisvastuu. Tätä asetusta olisi sovellettava myös henkilöihin, jotka jokin jäsenvaltio on uudelleensijoittanut tai joille se on myöntänyt maahanpääsyn asetuksen (EU) XXX/XXX [*unionin uudelleensijoittamiskehystä koskeva asetus*] tai joille on myönnetty kansainvälinen suojelu tai humanitaarinen asema kansallisen uudelleensijoitusjärjestelmän nojalla.

(39) Samalla olisi säädettävä mahdollisuudesta saada pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema lyhyemmässä ajassa, koska tiedetään, miten tärkeää on helpottaa kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden kotoutumista oleskelujäsenvaltioon. Kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden olisi sen vuoksi voitava saada pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt

[41] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 604/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta (EUVL L 180, 29.6.2013, s. 31).

heille kansainvälistä suojelua, sen jälkeen, kun he ovat oleskelleet kolme vuotta laillisesti ja jatkuvasti kyseisessä jäsenvaltiossa. Muiden aseman saamista koskevien edellytysten osalta kansainvälistä suojelua saaviin olisi sovellettava samoja edellytyksiä kuin muihin kolmansien maiden kansalaisiin. Neuvoston direktiiviä 2003/109/EY[42] olisi näin ollen muutettava tämän mukaisesti.

(40) Tehokkuuden ja oikeusvarmuuden kannalta on olennaisen tärkeää, että asetus perustuu siihen periaatteeseen, että vastuu määritetään vain kerran, paitsi jos asianomainen henkilö on lähtenyt jäsenvaltioiden alueelta palauttamispäätöksen tai maastapoistamismääräyksen mukaisesti.

(41) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä XXX/XXX/EU[43] [*vastaanotto-olosuhteita koskeva direktiivi*] olisi sovellettava menettelyyn, jossa määritetään tämän asetuksen nojalla vastuussa oleva jäsenvaltio, jollei mainitun direktiivin soveltamista koskevista rajoituksista muuta johdu.

(42) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus*][44] olisi sovellettava tässä asetuksessa säädettyjen menettelytakeita koskevien säännösten lisäksi ja niitä rajoittamatta, jollei mainitun asetuksen soveltamista koskevista rajoituksista muuta johdu.

(43) Lapsen oikeuksista vuonna 1989 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi tätä asetusta soveltaessaan otettava ensisijaisesti huomioon lapsen etu. Jäsenvaltioiden olisi lapsen etua arvioidessaan otettava asianmukaisesti huomioon erityisesti alaikäisen hyvinvointi ja sosiaalinen kehitys, turvallisuusnäkökohdat sekä alaikäisen näkemykset hänen ikänsä ja kehitystasonsa mukaisesti, mukaan lukien hänen taustansa. Lisäksi ilman huoltajaa olevien alaikäisten osalta olisi säädettävä erityisistä menettelytakeista heidän erityisen haavoittuvan asemansa vuoksi.

(44) Euroopan ihmisoikeussopimuksen (yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi) sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi tätä asetusta soveltaessaan otettava ensisijaisesti huomioon perhe-elämän kunnioittamisen periaate.

(45) Jotta voitaisiin estää sellaisten henkilöiden siirtäminen jäsenvaltioiden välillä, jotka muodostavat turvallisuusriskin, on varmistettava, että jäsenvaltio, jossa hakemus on ensin rekisteröity, ei sovella vastuuperusteita tai että hyötyvä jäsenvaltio ei sovella sisäisen siirron menettelyä, jos on perusteltuja syitä katsoa asianomaisen henkilön olevan vaaraksi kansalliselle turvallisuudelle ja yleiselle järjestykselle.

(46) Sillä, että saman perheen jäsenten kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset käsitellään yhteisesti samassa jäsenvaltiossa, pitäisi voida varmistaa, että hakemukset tutkitaan perusteellisesti ja että perheenjäseniä koskevat päätökset ovat johdonmukaisia eikä heitä eroteta toisistaan.

(47) Perheenjäsenen määritelmän olisi tässä asetuksessa katettava hakijan sisarus tai sisarukset. Sisarusten yhdistäminen on erityisen tärkeää hakijoiden kotouttamismahdollisuuksien parantamiseksi ja siten luvattoman liikkumisen vähentämiseksi. Lisäksi perheenjäsenen määritelmän soveltamisalassa olisi otettava

---

42 Neuvoston direktiivi 2003/109/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2003, pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta (EUVL L 016, 23.1.2004, s. 44).

43 Direktiivi (EU) XXX/XXX (koko teksti).

44 Direktiivi (EU) XXX/XXX (koko teksti).

huomioon muuttoliikkeen tosiasiallinen kehityssuuntaus eli se, että monet hakijat saapuvat jäsenvaltioiden alueelle pitkän kauttakulkumatkan päätteeksi. Sen vuoksi määritelmän olisi katettava perheet, jotka on muodostettu alkuperämaan ulkopuolella mutta ennen saapumista jäsenvaltion alueelle. On odotettavissa, että tällä määritelmän soveltamisalan rajatulla ja kohdennetulla laajentamisella voidaan vähentää joidenkin turvapaikanhakijoiden halua liikkua luvattomasti EU:n sisällä.

(48) Jotta voidaan varmistaa, että perheen yhtenäisyyttä koskevia periaatteita ja lapsen etua noudatetaan täysimääräisesti, hakijan raskaudesta tai äitiydestä taikka terveydentilasta tai korkeasta iästä johtuvan riippuvuussuhteen hakijan ja hänen lapsensa, sisaruksensa tai vanhempansa välillä olisi oltava velvoittava vastuuperuste. Kun hakija on ilman huoltajaa oleva alaikäinen, velvoittavana vastuuperusteena olisi pidettävä myös sitä, että hänellä on toisen jäsenvaltion alueella perheenjäsen tai sukulainen, joka voi huolehtia hänestä. Koska ilman huoltajaa olevan alaikäisen luvaton liikkuminen ei ole hänen etunsa mukaista, vastuu tällaisen luvattoman liikkumisen ehkäisemisestä silloin, kun perheenjäsentä tai sukulaista ei ole, olisi oltava sillä jäsenvaltiolla, jossa kyseisen ilman huoltajaa olevan alaikäisen kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on rekisteröity ensimmäisen kerran, ellei osoiteta, että tämä ei olisi lapsen edun mukaista. Ennen ilman huoltajaa olevan alaikäisen siirtämistä toiseen jäsenvaltioon siirtävän jäsenvaltion olisi varmistettava, että asianomainen toinen jäsenvaltio toteuttaa kaikki tarvittavat ja asianmukaiset toimenpiteet lapsen riittävän suojelun varmistamiseksi ja erityisesti että se nimittää viipymättä edustajan tai edustajia, joiden tehtävänä on turvata lapsen kaikki oikeudet. Ennen kuin tehdään päätös ilman huoltajaa olevan alaikäisen siirtämisestä, henkilön, jolla on tarvittava pätevyys ja asiantuntemus, olisi arvioitava, onko siirtäminen kyseisen alaikäisen edun mukaista.

(49) Näyttöä koskevien sääntöjen olisi mahdollistettava nykyistä nopeampi perheenyhdistäminen. Sen vuoksi on tarpeen selventää, että muodolliset todisteet, kuten alkuperäiset asiakirjatodisteet ja DNA-testin tulos, eivät ole tarpeen tapauksissa, joissa aihetodisteet ovat johdonmukaisia, todennettavia ja riittävän yksityiskohtaisia, jotta voidaan määrittää kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyvastuu.

(50) Jos henkilöllä on tutkintotodistus tai muu pätevyystodistus, todistuksen antaneen jäsenvaltion pitäisi olla vastuussa hakemuksen käsittelystä. Näin varmistettaisiin hakemuksen nopea käsittely siinä jäsenvaltiossa, johon hakijalla on merkityksellinen yhteys tällaisen tutkintotodistuksen perusteella.

(51) Koska jäsenvaltion olisi oltava vastuussa henkilöstä, joka on saapunut laittomasti sen alueelle, on tarpeen sisällyttää vastuun piiriin myös tilanne, jossa henkilö saapuu alueelle etsintä- ja pelastusoperaation seurauksena. Poikkeuksesta tähän vastuuperusteeseen olisi säädettävä sellaisessa tilanteessa, jossa jäsenvaltio on siirtänyt henkilöt, jotka ovat ylittäneet toisen jäsenvaltion ulkorajan laittomasti tai etsintä- ja pelastusoperaation seurauksena. Tällöin sisäisen siirron kohdejäsenvaltion olisi oltava vastuussa, jos henkilö hakee kansainvälistä suojelua.

(52) Jäsenvaltion olisi voitava poiketa vastuuperusteista erityisesti humanitaarisista ja inhimillisistä syistä, jotta perheenjäsenet, sukulaiset tai muut omaiset voidaan saattaa yhteen, ja käsitellä sille tai jollekin toiselle jäsenvaltiolle jätetty kansainvälistä suojelua koskeva hakemus siinäkin tapauksessa, ettei se tässä asetuksessa säädettyjen velvoittavien perusteiden mukaan ole vastuussa hakemuksen käsittelystä.

(53) Jotta voidaan varmistaa, että tässä asetuksessa säädettyjä menettelyjä noudatetaan, ja poistaa asetuksen tehokkaan soveltamisen esteitä, erityisesti pakenemisen ja jäsenvaltioiden välisen luvattoman liikkumisen välttämiseksi, on tarpeen määrittää

selvästi velvoitteet, joita hakijan on noudatettava menettelyn yhteydessä, ja tiedottaa niistä hakijalle asianmukaisesti ja hyvissä ajoin. Näiden oikeudellisten velvoitteiden noudattamatta jättämisen olisi johdettava hakijaan kohdistuviin aiheellisiin ja oikeasuhteisiin menettelyllisiin seurauksiin sekä hänen vastaanotto-olosuhteisiinsa kohdistuviin aiheellisiin ja oikeasuhteisiin seurauksiin. Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaisesti jäsenvaltion, jossa hakija on, olisi joka tapauksessa huolehdittava siitä, että kyseisen henkilön välittömät aineelliset tarpeet tyydytetään.

(54) Sen mahdollisuuden rajoittamiseksi, että hakijan käyttäytyminen johtaisi vastuun päättymiseen tai vastuun siirtymiseen toiselle jäsenvaltiolle, olisi poistettava säännöt, jotka mahdollistavat vastuun päättymisen tai siirtymisen, jos henkilö lähtee jäsenvaltion alueelta vähintään kolmeksi kuukaudeksi hakemuksen käsittelyn aikana tai pakenee yli 18 kuukaudeksi välttääkseen siirron vastuussa olevaan jäsenvaltioon. Myös vastuun siirtyminen siinä tapauksessa, että ilmoittava jäsenvaltio ei ole noudattanut takaisinottoilmoituksen lähettämisen määräaikaa, olisi poistettava, jotta ehkäistäisiin sääntöjen kiertämistä ja menettelyn toiminnan haittaamista. Tilanteissa, joissa henkilö on saapunut jäsenvaltioon laittomasti hakematta turvapaikkaa, olisi pidennettävä ajanjaksoa, jonka jälkeen kyseisen jäsenvaltion vastuu päättyy ja toisesta jäsenvaltiosta, jossa kyseinen henkilö myöhemmin tekee hakemuksen, tulee vastuussa oleva jäsenvaltio, jotta kannustettaisiin henkilöitä noudattamaan sääntöjä ja tekemään hakemus jäsenvaltiossa, johon he ovat ensiksi tulleet, ja rajoitettaisiin näin luvatonta liikkumista ja tehostettaisiin yleisesti Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän toimintaa.

(55) Hakijalle olisi järjestettävä henkilökohtainen puhuttelu, jotta voidaan helpottaa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä, paitsi jos hakija on paennut tai ei ole saapunut puhutteluun ilman perusteltua syytä tai jos hakijan antamat tiedot riittävät vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseen. Heti kun kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on rekisteröity, hakijalle olisi tiedotettava erityisesti tämän asetuksen soveltamisesta sekä siitä, että hänen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio on määritetty objektiivisten kriteerien perusteella ja että hänen tämän asetuksen mukaisista oikeuksistaan ja velvoitteistaan sekä niiden noudattamatta jättämisen seurauksista.

(56) Asianomaisten henkilöiden oikeuksien tehokkaan suojelun takaamiseksi olisi erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaisesti otettava käyttöön oikeudelliset takeet ja tehokkaat oikeussuojakeinot, jotka koskevat päätöksiä siirtää hakija hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon. Jotta varmistetaan, että kansainvälistä oikeutta noudatetaan, tällaisia päätöksiä koskevien tehokkaiden oikeussuojakeinojen olisi katettava sekä tämän asetuksen soveltamisen tarkastelu että oikeudellisiin seikkoihin ja tosiseikkoihin perustuvan tilanteen tarkastelu siinä jäsenvaltiossa, johon hakija siirretään. Tehokkaiden oikeussuojakeinojen soveltamisala olisi rajoitettava koskemaan sen arvioimista, onko olemassa vaara, että perhe-elämän kunnioittamiseen, lapsen oikeuksiin tai epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kieltoon liittyviä hakijan perusoikeuksia loukataan.

(57) Tämän asetuksen moitteettoman soveltamisen helpottamiseksi jäsenvaltioiden olisi kaikissa tapauksissa ilmoitettava vastuussa oleva jäsenvaltio Eurodac-järjestelmään sen jälkeen, kun vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä koskeva menettely on saatettu päätökseen, myös tapauksissa, joissa vastuu johtuu siitä, että ei ole noudatettu vastaanottopyyntöjen lähettämiselle ja vastaamiselle tai siirron toteuttamiselle

asetettuja määräaikoja, ja tapauksissa, joissa jäsenvaltiosta, jossa ensimmäinen hakemus on tehty, tulee vastuussa oleva jäsenvaltio, tai joissa siirtoa ei voida toteuttaa ensisijaisesti vastuussa olevaan jäsenvaltioon systeemisten puutteiden vuoksi, jotka saattavat johtaa epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun, ja toinen jäsenvaltio määritetään vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi.

(58) Jotta voidaan varmistaa vastuun nopea määrittäminen, vastaanottopyyntöjen tekemistä ja niihin vastaamista, takaisinottoilmoitusten tekemistä sekä muutoksenhakua ja sen ratkaisemista koskevia määräaikoja olisi yhdenmukaistettava ja lyhennettävä.

(59) Hakijoiden säilöönotossa olisi sovellettava periaatetta, jonka mukaan ketään ei pitäisi ottaa säilöön vain siitä syystä, että hän hakee kansainvälistä suojelua. Säilöönoton olisi oltava mahdollisimman lyhytaikainen, siinä olisi noudatettava välttämättömyys- ja suhteellisuusperiaatteita. ja näin ollen se olisi sallittava vain viimeisenä keinona. Hakijoiden säilöönotossa on noudatettava erityisesti Geneven yleissopimuksen 31 artiklaa. Tässä asetuksessa säädettyjä menettelyjä olisi sovellettava säilöön otetun henkilön osalta ensisijaisesti, mahdollisimman lyhyissä määräajoissa. Säilöönottoa koskevien yleisten takeiden ja säilöönotto-olosuhteiden osalta jäsenvaltioiden olisi tapauksen mukaan sovellettava direktiivin XXX/XXX/EU [*vastaanotto-olosuhteita koskeva direktiivi*] säännöksiä myös tämän asetuksen nojalla säilöön otettuihin henkilöihin.

(60) Turvapaikkajärjestelmiin kohdistuvat erityiset paineet usein pahentavat näiden järjestelmien puutteita tai edesauttavat niiden romahtamista, mikä voi vaarantaa tällä asetuksella perustetun järjestelmän asianmukaisen toiminnan, jolloin vaarana saattaa olla, että unionin turvapaikkasäännöstössä ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuja hakijoiden oikeuksia sekä muita kansainvälisiä ihmisoikeuksia ja pakolaisten oikeuksia rikotaan.

(61) Komission asetuksen (EY) N:o 1560/2003[45] mukaisesti siirrot kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon voidaan toteuttaa vapaaehtoisesti, valvottuna lähtönä tai saattajan kanssa. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava vapaaehtoiseen siirtymiseen antamalla asianomaiselle henkilölle asianmukaista tietoa ja varmistettava, että valvottu lähtö tai saattajan kanssa tapahtuva siirto toteutetaan inhimillisesti sekä perusoikeuksia ja ihmisarvoa että lapsen oikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen ja ottaen mahdollisuuksien mukaan huomioon asiaankuuluvan oikeuskäytännön kehitys erityisesti humanitaarisista syistä tapahtuvien siirtojen osalta.

(62) Selkeän ja tehokkaan sisäisen siirron menettelyn varmistamiseksi olisi vahvistettava hyötyvää ja osallistuvaa jäsenvaltiota koskevia erityisiä sääntöjä. Tässä asetuksessa säädettyjä siirtoihin liittyviä sääntöjä ja takeita olisi sovellettava sisäisiin siirtoihin, paitsi jos ne eivät ole merkityksellisiä tällaisen menettelyn kannalta.

(63) Unionin talousarviosta olisi myönnettävä rahoitustukea niiden jäsenvaltioiden tukemiseksi, jotka toteuttavat sisäisiä siirtoja yhteisvastuutoimena. Jotta voitaisiin kannustaa jäsenvaltioita asettamaan ilman huoltajaa olevien alaikäisten sisäiset siirrot etusijalle, olisi säädettävä korkeammasta kannustinmaksusta.

---

[45] Komission asetus (EY) N:o 1560/2003, annettu 2 päivänä syyskuuta 2003, niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 soveltamista koskevista säännöistä (EUVL L 222, 5.9.2003, s. 3).

(64) Tämän asetuksen soveltamista voidaan helpottaa ja tehostaa jäsenvaltioiden välillä sovittavin kahdenvälisin järjestelyin, joilla parannetaan toimivaltaisten yksiköiden keskinäisiä yhteyksiä, lyhennetään menettelyjen määräaikoja, yksinkertaistetaan vastaanottopyyntöjen ja takaisinottoilmoitusten käsittelyä tai vahvistetaan siirtojen toteuttamista koskevat menettelyt.

(65) Olisi varmistettava hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä koskevan järjestelmän jatkuvuus siirryttäessä asetuksen (EU) N:o 604/2013 soveltamisesta tämän asetuksen soveltamiseen. Samoin olisi vahvistettava johdonmukaisuus tämän asetuksen ja asetuksen (EU) XXX/XXX [*Eurodac-asetus*] välillä.

(66) Euroopan unionin turvapaikkaviraston olisi perustettava jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten verkosto ja helpotettava sen toimintaa käytännön yhteistyön ja tietojenvaihdon tehostamiseksi kaikista tämän asetuksen soveltamiseen liittyvistä asioista, mukaan lukien käytännön työvälineiden kehittäminen ja ohjeistus.

(67) Asetuksella (EU) XXX/XXX [*Eurodac-asetus*] perustetulla Eurodac-järjestelmällä olisi helpotettava tämän asetuksen soveltamista.

(68) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 767/2008[46] perustetulla viisumitietojärjestelmällä ja erityisesti kyseisen asetuksen 21 ja 22 artiklan täytäntöönpanolla olisi helpotettava tämän asetuksen soveltamista.

(69) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden kohtelun osalta jäsenvaltioita sitovat niiden kansainvälisen oikeuden välineiden mukaiset velvoitteet, kuten Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen asiaankuuluva oikeuskäytäntö.

(70) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679[47] sovelletaan tämän asetuksen mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn jäsenvaltioissa. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat tekniset ja organisatoriset toimenpiteet, joilla voidaan varmistaa ja osoittaa, että käsittelyssä noudatetaan kyseistä asetusta ja tämän asetuksen säännöksiä, joissa täsmennetään sen vaatimukset. Näillä toimenpiteillä olisi erityisesti varmistettava tämän asetuksen mukaisesti käsiteltyjen henkilötietojen turvallisuus ja estettävä niiden laiton tai luvaton käyttö tai luovuttaminen taikka muuttaminen tai häviäminen. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen valvontaviranomaisen tai toimivaltaisten valvontaviranomaisten olisi valvottava, että asianomaisten viranomaisten suorittama henkilötietojen käsittely, mukaan lukien tietojen toimittaminen viranomaisille, joilla on toimivalta suorittaa turvallisuustarkastuksia, tapahtuu lainmukaisesti.

(71) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011[48] mukaisesti.

---

46 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 767/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, viisumitietojärjestelmästä (VIS) ja lyhytaikaista oleskelua varten myönnettäviä viisumeja koskevasta jäsenvaltioiden välisestä tietojenvaihdosta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 60).

47 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

48 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(72) Tarkastelumenettelyä olisi käytettävä hyväksyttäessä seuraavat toimet: vakiomuotoinen lomake ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskevien asiaan vaikuttavien tietojen vaihtoa varten; yhdenmukaiset edellytykset alaikäisten ja riippuvuussuhteessa olevien henkilöiden kuulemiselle ja heitä koskevalle tietojenvaihdolle; yhdenmukaiset edellytykset vastaanottopyyntöjen ja takaisinottoilmoitusten valmistelulle ja toimittamiselle; kaksi luetteloa asiaan vaikuttavista todisteista ja aihetodisteista sekä näiden luetteloiden määräajoin tapahtuva uudelleentarkastelu; kulkulupa; yhdenmukaiset edellytykset siirtoja koskeville kuulemisille ja tietojenvaihdolle; vakiomuotoinen lomake ennen siirtoa tapahtuvalle tietojenvaihdolle; yhteinen terveystodistus; yhdenmukaiset edellytykset ja käytännön järjestelyt terveydentilaa koskevien tietojen vaihdolle ennen siirtoa; ja suojatut sähköiset tiedonsiirtokanavat pyyntöjen toimittamista varten.

(73) Komission olisi hyväksyttävä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä asianmukaisesti perustelluissa jäsenvaltioiden muuttopainetilanteesta johtuvissa erittäin kiireellisissä tilanteissa.

(74) Komissiolle olisi täydentävien sääntöjen antamiseksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat ilman huoltajaa olevan alaikäisen perheenjäsenten tai sukulaisten tunnistamista; perusteita todistettujen perhesiteiden toteamista varten; perusteita, jotka on otettava huomioon arvioitaessa sukulaisen valmiuksia huolehtia ilman huoltajaa olevasta alaikäisestä, myös silloin, kun ilman huoltajaa olevan alaikäisen perheenjäsenet, sisarukset tai sukulaiset oleskelevat useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa; seikkoja, jotka on otettava huomioon arvioitaessa riippuvuussuhdetta; perusteita, joilla arvioidaan henkilön valmiuksia huolehtia riippuvuussuhteessa olevasta henkilöstä; ja seikkoja, jotka on otettava huomioon arvioitaessa huomattavan pitkään kestävää matkustuskyvyttömyyttä. Käyttäessään valtaansa antaa delegoituja säädöksiä komissio ei ylitä sitä, mikä on tässä asetuksessa säädetyllä tavalla lapsen edun mukaista. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(75) Asetukseen (EU) N:o 604/2013 tehdään merkittävästi muutoksia. Mainittu asetus olisi selkeyden vuoksi kumottava.

(76) Tämän asetuksen soveltamisen tehokas valvonta edellyttää, että soveltamista arvioidaan säännöllisin väliajoin.

(77) Tässä asetuksessa noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tämän asetuksen tarkoituksena on erityisesti varmistaa, että perusoikeuskirjan 18 artiklassa säädettyä oikeutta turvapaikkaan ja sen 1, 4, 7, 24 ja 47 artiklassa tunnustettuja oikeuksia noudatetaan täysimääräisesti. Tätä asetusta olisi näin ollen sovellettava tämän mukaisesti.

(78) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisessä noudatettavien perusteiden ja menettelyjen vahvistaminen ja yhteisvastuumekanismin perustaminen jäsenvaltioiden tukemiseksi muuttopainetilanteen hoitamisessa, vaan se voidaan tämän asetuksen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

(79) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska tämän asetuksen III, V ja VII osaa pidetään niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan Tanskassa tai jossakin muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio, sekä Eurodac-järjestelmästä sormenjälkien vertailua varten Dublinin yleissopimuksen tehokkaaksi soveltamiseksi tehdyn Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan välisen sopimuksen[49] 3 artiklassa tarkoitettuina muutoksina, Tanska ilmoittaa komissiolle, aikooko se panna muutosten sisällön täytäntöön vai ei, samaan aikaan kun muutokset hyväksytään tai 30 päivän kuluessa sen jälkeen.

(80) [Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan mukaisesti Irlanti on ilmoittanut haluavansa osallistua tämän asetuksen hyväksymiseen ja soveltamiseen.]

TAI

(81) [Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Irlanti ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.]

(82) Islannin ja Norjan osalta tämän asetuksen III, V ja VII osa muodostaa uutta lainsäädäntöä alalla, joka kuuluu niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan jäsenvaltiossa tai Islannissa tai Norjassa jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio, tehdyn Euroopan yhteisön sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisen sopimuksen[50] liitteen soveltamisalaan.

(83) Sveitsin osalta tämän asetuksen III, V ja VII osa muodostaa uusia säädöksiä tai toimenpiteitä, joilla muutetaan tai täydennetään perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan jäsenvaltiossa tai Sveitsissä jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä

[49] EUVL L 66, 8.3.2006, s. 38.
[50] EUVL L 93, 3.4.2001, s. 40.

vastuussa oleva valtio, tehdyn Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen[51] 1 artiklassa tarkoitettuja määräyksiä.

(84) Liechtensteinin osalta tämän asetuksen III, V ja VII osa muodostaa uusia säädöksiä tai toimenpiteitä, joilla muutetaan tai täydennetään perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan jäsenvaltiossa tai Sveitsissä jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio, tehdyn Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen 1 artiklassa tarkoitettuja määräyksiä, joihin Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymistä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan jäsenvaltiossa tai Sveitsissä jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio, koskevan Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisen pöytäkirjan[52] 3 artiklassa viitataan,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tarkoitus ja kohde

Yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatteen mukaisesti ja vastavuoroisen luottamuksen lujittamiseksi tässä asetuksessa

(a) vahvistetaan yhteinen kehys turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallinnoinnille unionissa;

(b) perustetaan yhteisvastuumekanismi;

(c) säädetään perusteista ja menettelyistä, joiden mukaisesti määritellään kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

(a) ’kolmannen maan kansalaisella’ henkilöä, joka ei ole perussopimuksen 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen ja jolla ei ole Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399[53] 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua unionin lainsäädännön mukaista oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen;

(b) ’kansainvälistä suojelua koskevalla hakemuksella’ tai ’hakemuksella’ kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön jäsenvaltiolle esittämää

---

51 EUVL L 53, 27.2.2008, s. 5.

52 EUVL L 160, 18.6.2011, s. 37.

53 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/399, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) (EUVL L 77, 23.3.2016, s. 1).

suojelupyyntöä, kun hakijan voidaan katsoa hakevan pakolaisasemaa tai toissijaista suojeluasemaa;

(c) ’hakijalla’ kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, josta ei ole tehty päätöstä tai josta on tehty päätös, johon on sovellettu oikeussuojakeinoja tai johon vielä voidaan soveltaa oikeussuojakeinoja asianomaisessa jäsenvaltiossa, riippumatta siitä, onko hakijalla oikeus jäädä maahan tai annetaanko hänelle lupa jäädä maahan asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus*] mukaisesti, mukaan lukien henkilö, jolle on myönnetty välitön suojelu asetuksen (EU) XXX/XXX [*toiminnasta muuttoliikkeeseen ja turvapaikanhakuun liittyvissä kriisi- ja force majeure -tilanteissa annettu asetus*] nojalla;

(d) ’kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyllä’ kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten tai perusteiden täyttymisen tarkastelua asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus*] ja asetuksen (EU) XXX/XXX [*aseman määrittelyä koskeva asetus*] mukaisesti, lukuun ottamatta menettelyjä, joilla määritetään vastuussa oleva jäsenvaltio tämän asetuksen mukaisesti;

(e) ’kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen peruuttamisella’ kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen joko nimenomaista tai epäsuoraa peruuttamista asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus*] mukaisesti;

(f) ’kansainvälistä suojelua saavalla henkilöllä’ kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, jolle on myönnetty asetuksen (EU) XXX/XXX [*aseman määrittelyä koskeva asetus*] 2 artiklan 2 alakohdassa määritelty kansainvälinen suojelu;

(g) ’perheenjäsenillä’, jos perhe on jo ollut olemassa ennen hakijan tai perheenjäsenen saapumista jäsenvaltioiden alueelle, seuraavia hakijan perheenjäseniä, jotka ovat jäsenvaltioiden alueella:

i) hakijan aviopuoliso tai vakituinen avopuoliso, jos avopuolisoita asianomaisen jäsenvaltion lain tai käytännön mukaan kohdellaan samalla tavalla kuin aviopuolisoja sen kolmansien maiden kansalaisia koskevassa lainsäädännössä,

ii) i alakohdassa tarkoitettujen puolisoiden tai hakijan alaikäiset lapset, jos nämä ovat naimattomia, riippumatta siitä, ovatko he syntyneet avioliitossa tai avioliiton ulkopuolella tai onko heidät kansallisen lain määritelmän mukaisesti adoptoitu,

iii) jos hakija on alaikäinen ja naimaton, hakijan isä, äiti tai muu aikuinen, joka on hakijasta vastuussa sen jäsenvaltion lain tai käytännön perusteella, jossa aikuinen on,

iv) jos kansainvälistä suojelua saava henkilö on alaikäinen ja naimaton, henkilön isä, äiti tai muu aikuinen, joka on suojelua saavasta henkilöstä vastuussa sen jäsenvaltion lain tai käytännön mukaisesti, jossa suojelua saava henkilö on;

v) hakijan sisarus tai sisarukset;

(h) ’sukulaisella’ hakijan aikuista tätiä tai setää tai isovanhempaa, joka on jäsenvaltion alueella, riippumatta siitä, onko hakija syntynyt avioliitossa tai avioliiton ulkopuolella tai onko hänet kansallisen lain määritelmän mukaisesti adoptoitu;

(i) ’alaikäisellä’ alle 18-vuotiasta kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä;

(j) ’ilman huoltajaa olevalla alaikäisellä’ alaikäistä, joka saapuu jäsenvaltioiden alueelle ilman hänestä joko asianomaisen jäsenvaltion lain tai käytännön mukaisesti vastuussa olevaa aikuista, niin kauan kuin hän ei tosiasiallisesti ole tällaisen aikuisen huostassa; tämä tarkoittaa myös alaikäistä, joka jää ilman huoltajaa sen jälkeen, kun hän on saapunut jäsenvaltioiden alueelle;

(k) ’edustajalla’ henkilöä tai organisaatiota, jonka toimivaltaiset elimet ovat nimittäneet avustamaan ja edustamaan ilman huoltajaa olevaa alaikäistä tässä asetuksessa säädetyissä menettelyissä, jotta voidaan varmistaa lapsen etu ja tehdä tarvittaessa alaikäisen puolesta oikeustoimia;

(l) ’oleskeluluvalla’ jäsenvaltion viranomaisten antamaa asiakirjaa, jonka perusteella kolmannen maan kansalaisella tai kansalaisuudettomalla henkilöllä on oikeus oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella, mukaan luettuina asiakirjat, joilla tilapäistä suojelua koskevien järjestelyjen nojalla tai siihen asti, kunnes maastapoistamisen täytäntöönpanon esteenä olevat olosuhteet ovat poistuneet, on myönnetty oikeus oleskella jäsenvaltion alueella, ei kuitenkaan viisumeja ja oleskelulupia, jotka on myönnetty hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi tässä asetuksessa säädetyn mukaisesti tarvittavana aikana tai kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tai oleskelulupahakemuksen käsittelyn aikana;

(m) ’viisumilla’ jäsenvaltion myöntämää lupaa tai sen tekemää päätöstä, joka vaaditaan kauttakulkua varten tai maahantuloon kyseisessä jäsenvaltiossa tai useammassa jäsenvaltiossa aiottua oleskelua varten, mukaan lukien seuraavat:

i) kansallisen lain tai unionin oikeuden mukaisesti myönnetty lupa tai tehty päätös, joka vaaditaan maahantuloon yli 90 päivää kestävää oleskelua varten kyseisessä jäsenvaltiossa,

ii) kansallisen lain tai unionin oikeuden mukaisesti myönnetty lupa tai tehty päätös, joka vaaditaan sellaiseen kauttakulkuun kyseisen jäsenvaltion kautta tai aiottuun oleskeluun kyseisessä jäsenvaltiossa, jonka kesto on enintään 90 päivää minkä tahansa 180 päivän jakson aikana,

iii) lupa tai päätös, joka oikeuttaa kauttakulkuun jäsenvaltioiden yhden tai useamman lentokentän kansainvälisen kauttakulkualueen kautta;

(n) ’tutkinto- tai pätevyystodistuksella’ tutkinto- tai pätevyystodistusta, joka on saatu vähintään kolme kuukautta kestäneiden opintojen jälkeen hyväksytyssä valtakunnallisessa tai alueellisessa yleissivistävän tai ammatillisen koulutuksen ohjelmassa, joka vastaa vähintään kansainvälisen koulutusluokituksen tasoa 2 ja jonka on tarjonnut oppilaitos jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaisesti;

(o) ’oppilaitoksella’ minkä tahansa tyyppistä julkista tai yksityistä yleissivistävää tai ammatillista koulutusta tarjoavaa oppilaitosta, joka on sijoittautunut johonkin jäsenvaltioon ja on kyseisen jäsenvaltion hyväksymä tai jota pidetään sellaisena kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jonka opinto-ohjelma on hyväksytty jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaisesti;

(p) ’pakenemisella’ toimintaa, jossa hakija ei pysy toimivaltaisten hallinto- tai oikeusviranomaisten saavutettavissa, kuten poistuminen jäsenvaltion alueelta ilman toimivaltaisten viranomaisten lupaa syistä, jotka eivät ole hakijasta riippumattomia;

(q) ’pakenemisen vaaralla’ sitä, että yksittäistapauksessa on lainsäädännössä määriteltyjen objektiivisten syiden ja olosuhteiden perusteella syytä olettaa, että palauttamismenettelyn kohteena oleva hakija saattaa paeta;

(r) ’hyötyvällä jäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, joka hyötyy tämän asetuksen IV osan I–III luvussa vahvistetuista yhteisvastuutoimista muuttopainetilanteissa ja etsintä- ja pelastusoperaatioita seuraavissa maihinnousutilanteissa;

(s) ’osallistuvalla jäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, joka osallistuu tai on velvoitettu osallistumaan tämän asetuksen IV osan I–III luvussa vahvistettuun yhteisvastuutoimeen hyötyvän jäsenvaltion hyväksi;

(t) ’tukijärjestelyyn osallistuvalla jäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, joka sitoutuu palauttamaan laittomasti oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset toisen jäsenvaltion puolesta tarjoamalla tämän asetuksen 55 artiklassa tarkoitetun palauttamisen tukijärjestelyn;

(u) ’sisäisellä siirrolla’ kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön siirtämistä hyötyvän jäsenvaltion alueelta osallistuvan jäsenvaltion alueelle;

(v) ’etsintä- ja pelastusoperaatioilla’ 27 päivänä huhtikuuta 1979 Hampurissa, Saksassa, hyväksytyssä kansainvälisessä yleissopimuksessa etsintä- ja pelastuspalvelusta merellä tarkoitettuja etsintä- ja pelastusoperaatioita;

(w) ’muuttopaineella’ tilannetta, jossa maahan tulee tai uhkaa tulla suuri määrä kolmansien maiden kansalaisia tai valtiottomia henkilöitä, myös silloin, kun maahantulo tapahtuu etsintä- ja pelastusoperaatioiden seurauksena, ja jonka syynä on jäsenvaltion maantieteellinen sijainti ja kolmansien maiden erityiset tapahtumat, jotka synnyttävät muuttoliikettä, joka rasittaa jopa hyvin valmistautuneita turvapaikka- ja vastaanottojärjestelmiä ja edellyttää välittömiä toimia;

(x) ’henkilöllä, joka on uudelleensijoitettu tai jolle on myönnetty maahanpääsy’ henkilöä, jonka maahanpääsyn jäsenvaltio on hyväksynyt asetuksen (EU) XXX/XXX [*unionin uudelleensijoittamiskehystä koskeva asetus*] nojalla tai muun kuin asetuksen kehykseen kuuluvan kansallisen uudelleensijoitusjärjestelmän nojalla;

(y) ’turvapaikkavirastolla’ Euroopan unionin turvapaikkavirastoa, joka on perustettu asetuksella (EU) XXX/XXX [*Euroopan unionin turvapaikkavirasto*];

(z) ’palauttamispäätöksellä’ hallinnollista tai oikeudellista päätöstä tai muuta toimenpidettä, jolla kolmannen maan kansalaisen oleskelu todetaan laittomaksi ja jolla asetetaan tai todetaan paluuvelvoite ja joka on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY[54] mukainen;

(å) ’laittomasti oleskelevalla kolmannen maan kansalaisella’ sellaista kolmannen maan kansalaista, joka ei täytä tai ei enää täytä asetuksen (EU) 2016/399 6 artiklassa säädettyjä maahantulon edellytyksiä tai muita maahantulon, maassa oleskelun tai asumisen edellytyksiä kyseisessä jäsenvaltiossa.

[54] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/115/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98).

II OSA

YHTEINEN TURVAPAIKKA-ASIOIDEN JA MUUTTOLIIKKEEN HALLINTAKEHYS

3 artikla

Turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaan sovellettava kokonaisvaltainen lähestymistapa

Unioni ja jäsenvaltiot toteuttavat turvapaikka-asioihin ja muuttoliikkeen hallintaan liittyviä toimia kokonaisvaltaisen lähestymistavan perusteella. Kokonaisvaltaista lähestymistapaa sovelletaan kaikkiin muuttoreitteihin, jotka vaikuttavat turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaan, ja se koostuu seuraavista osatekijöistä:

(a) molempia osapuolia hyödyttävät kumppanuudet ja tiivis yhteistyö asianomaisten kolmansien maiden kanssa, mukaan lukien lailliset väylät kansainvälistä suojelua tarvitseville kolmansien maiden kansalaisille ja niille, joille on muutoin annettu lupa oleskella laillisesti jäsenvaltioissa, millä puututaan laittoman muuttoliikkeen perimmäisiin syihin, tuetaan kumppanimaita, joissa on suuria määriä suojelun tarpeessa olevia maahantulijoita ja pakolaisia, ja vahvistetaan niiden valmiuksia rajavalvonnan sekä turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallinnan alalla, ehkäistään ja torjutaan laitonta muuttoliikettä ja muuttajien salakuljetusta sekä tiivistetään yhteistyötä takaisinottoasioissa;

(b) unionin toimielinten ja muiden elinten, jäsenvaltioiden ja kansainvälisten järjestöjen tiivis yhteistyö ja keskinäiset kumppanuudet;

(c) yhteisen viisumipolitiikan täysimääräinen täytäntöönpano;

(d) laittoman muuttoliikkeen tehokas hallinta ja ehkäiseminen;

(e) unionin ulkorajojen tehokas valvonta Euroopan yhdennetyn rajaturvallisuuden pohjalta;

(f) merellä pelastettuja henkilöitä koskevassa kansainvälisessä ja unionin lainsäädännössä säädettyjen velvoitteiden täysimääräinen noudattaminen;

(g) niiden menettelyjen piiriin pääsy, joilla myönnetään tai poistetaan kansainvälinen suojelu unionin alueella ja tunnustetaan kolmansien maiden kansalaiset tai valtiottomat henkilöt pakolaisiksi tai toissijaista suojelua saaviksi;

(h) kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen jaetun vastuun sekä yhteisvastuuta koskevien sääntöjen ja mekanismien perusteella;

(i) asianmukaisten vastaanotto-olosuhteiden tarjoaminen hakijoille;

(j) laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamisen tehokas hallinnointi;

(k) tehokkaat toimenpiteet kannustimien ja tuen tarjoamiseksi kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden kotouttamiseksi jäsenvaltioissa;

(l) laittoman muuttoliikkeen unioniin ja laittoman oleskelun unionissa mahdollistavien tekijöiden, mukaan lukien laiton työnteko, vähentämiseen ja torjumiseen tarkoitetut toimenpiteet;

(m) unionin tasolla perustettujen operatiivisten välineiden, kuten Euroopan raja- ja merivartioviraston, turvapaikkaviraston, eu-LISAn ja Europolin, sekä laajamittaisten unionin tietotekniikkajärjestelmien täysimääräinen käyttöönotto ja hyödyntäminen;

(n) varautumista ja kriisien hallintaa koskevan eurooppalaisen kehyksen täysimääräinen täytäntöönpano.

4 artikla

Yhdennetyn päätöksenteon periaate

1. Unioni ja jäsenvaltiot varmistavat turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaan liittyvän politiikan johdonmukaisuuden sekä sen sisäisten että ulkoisten osatekijöiden osalta.

2. Unioni ja jäsenvaltiot vastaavat turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaan liittyvän politiikan täytäntöönpanosta omien toimivaltuuksiensa puitteissa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava unionin virastojen tuella, että niillä on valmiudet panna tehokkaasti täytäntöön turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaan liittyvä politiikkaa, ottaen huomioon 3 artiklassa tarkoitettu kokonaisvaltainen lähestymistapa, mukaan lukien tarvittavat taloudelliset ja henkilöresurssit sekä infrastruktuuri.

5 artikla

Yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaate

1. Jäsenvaltioiden on velvoitteidensa täytäntöönpanossa noudatettava yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatetta ja otettava huomioon unionin turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaa koskevan politiikan vaikuttavuuteen liittyvät yhteiset edut. Jäsenvaltioiden on

   (a) perustettava ja pidettävä yllä kansallisia turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintajärjestelmiä, joilla tarjotaan pääsy kansainvälistä suojelua koskevien menettelyjen piiriin, myönnetään suojelu sitä tarvitseville ja varmistetaan laittomasti oleskelevien palauttaminen;

   (b) toteutettava kaikki tarvittavat ja oikeasuhteiset toimet jäsenvaltioiden alueelle suuntautuvan laittoman muuttoliikkeen vähentämiseksi ja estämiseksi tiiviissä yhteistyössä ja kumppanuudessa asianomaisten kolmansien maiden kanssa, mukaan lukien maahantulijoiden salakuljetuksen ehkäiseminen ja torjuminen;

   (c) sovellettava moitteettomasti ja viivyttelemättä sääntöjä, jotka koskevat kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastaavan jäsenvaltion määrittämistä, ja toteutettava tarvittaessa siirto vastuussa olevaan jäsenvaltioon III osan I–VI luvun mukaisesti;

   (d) tarjottava muille jäsenvaltiolle tukea yhteisvastuutoimien muodossa IV osan I–III luvussa esitettyjen tarpeiden perusteella;

   (e) toteutettava kaikki kohtuulliset ja oikeasuhteiset toimet jäsenvaltioiden välisen luvattoman liikkumisen estämiseksi ja korjaamiseksi.

2. Unioni tarjoaa taloudellista ja operatiivista tukea velvoitteiden täytäntöönpanoon asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikka- ja maahanmuuttorahasto*] ja asetuksen (EU) XXX/XXX [*yhdennetyn rajaturvallisuuden rahaston*] mukaisesti.

6 artikla

Muuttoliiketilanteen ohjaus ja seuranta

1. Komissio hyväksyy turvapaikka-asioita ja muuttoliikettä koskevan eurooppalaisen strategian, jossa vahvistetaan strateginen lähestymistapa turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaan unionin tasolla ja turvapaikka-asioiden ja muuttoliikenteen hallintaa koskevan politiikan täytäntöönpanoon tässä osassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Komissio toimittaa strategian Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Euroopan turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintastrategiassa on otettava huomioon seuraavat:

   (a) tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut jäsenvaltioiden kansalliset strategiat;

   (b) komission keräämät tiedot muuttoliikkeeseen liittyvää varautumista ja kriisinhallintaa koskevasta EU:n mekanismista, jäljempänä ’muuttoliikettä koskeva varautumis- ja kriisisuunnitelma’, annetun komission suosituksen N:o XXX mukaisesti; kyseisen kehyksen nojalla laaditut raportit sekä muuttoliikettä käsittelevän varautumis- ja kriisinhallintaverkoston toiminta;

   (c) unionin virastojen laatimat asiaa koskevat raportit ja analyysit;

   (d) tiedot, jotka on kerätty Schengenin säännöstön arviointi- ja valvontamekanismin puitteissa tehtyjen arviointien yhteydessä asetuksen (EU) N:o 1053/2013[55] 4 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltioilla on oltava käytössä kansalliset strategiat, joilla varmistetaan riittävät valmiudet tehokkaan turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintajärjestelmän täytäntöönpanoon tässä osassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Näihin strategioihin on sisällytettävä kansallisen tason valmiussuunnitelma, ottaen huomioon asetuksen (EU) XXX/XXX [*Euroopan unionin turvapaikkavirasto*], asetuksen (EU) 2019/1896[56] (Euroopan raja- ja merivartiovirasto) ja direktiivin XXX/XXX/EU [*vastaanotto-olosuhteita koskeva direktiivi*] nojalla tehtävät valmiussuunnitelmat sekä muuttoliikettä koskevan varautumis- ja kriisisuunnitelman puitteissa laaditut komission raportit. Kansallisissa strategioissa on oltava tiedot siitä, miten jäsenvaltio panee täytäntöön tässä osassa vahvistetut periaatteet ja niistä johtuvat lailliset velvoitteet kansallisella tasolla. Niissä on otettava huomioon muut asiaankuuluvat strategiat ja olemassa olevat tukitoimenpiteet, etenkin asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikka- ja maahanmuuttorahasto*] ja asetuksen (EU) XXX/XXX [*Euroopan unionin turvapaikkavirasto*] piiriin kuuluvat, ja niiden on oltava

[55] Neuvoston asetus (EU) N:o 1053/2013, annettu 7 päivänä lokakuuta 2013, arviointi- ja valvontamekanismin perustamisesta Schengenin säännöstön soveltamisen varmistamista varten ja toimeenpanevan komitean 16 päivänä syyskuuta 1998 pysyvän Schengenin arviointi- ja soveltamiskomitean perustamisesta tekemän päätöksen kumoamisesta (EUVL L 295, 6.11.2013, s. 27).

[56] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1896, annettu 13 päivänä marraskuuta 2019, eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta sekä asetusten (EU) N:o 1052/2013 ja (EU) 2016/1624 kumoamisesta (EUVL L 295, 14.11.2019, s. 1).

johdonmukaisia asetuksen (EU) 2019/1896 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti laadittujen yhdennettyä rajaturvallisuutta koskevien kansallisten strategioiden kanssa ja täydennettävä niitä. Näissä strategioissa olisi otettava huomioon myös turvapaikkaviraston ja Euroopan raja- ja merivartioviraston toteuttaman seurannan, neuvoston asetuksen (EU) N:o 1053/2013 mukaisesti tehdyn arvioinnin sekä asetuksen (EU) XXX/XXX [*seulontaa koskeva asetus*] 7 artiklan mukaisesti toteutetun seurannan tulokset.

4. Komissio laatii vuosittain muuttoliikkeen hallintaa käsittelevän kertomuksen, jossa esitetään muuttoliiketilanteen odotettu kehitys sekä unionin ja jäsenvaltioiden valmius. Kun kyseessä ovat etsintä- ja pelastusoperaatioista seuraavat muuttovirrat, komissio kuulee asianomaisia jäsenvaltioita, ja kertomuksessa esitetään ennustettujen maihinnousujen kokonaismäärä lyhyellä aikavälillä sekä yhteisvastuutoimet, jotka tarvitaan maihinnousun kohteena olevan jäsenvaltion tarpeisiin vastaamiseksi sisäisten siirtojen kautta sekä valmiuksien parantamiseen, operatiiviseen tukeen ja ulkoiseen ulottuvuuteen liittyvien toimien kautta. Kertomuksessa on myös esitettävä, kohdistuuko tiettyihin jäsenvaltioihin valmiuksiin liittyviä haasteita, koska niissä on haavoittuvassa asemassa olevia kolmansien maiden kansalaisia, ja siihen on sisällytettävä 3 kohdassa luetellut seurantaa koskevan raportoinnin tulokset, mukaan lukien muuttoliikettä koskevan varautumis- ja kriisisuunnitelman puitteissa kerätyt tiedot, ja siinä on ehdotettava tarvittaessa parannuksia.

5. Jäsenvaltioiden on laadittava kansalliset strategiat viimeistään [vuosi tämän asetuksen voimaantulon jälkeen]. Ensimmäinen Euroopan turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintastrategia on hyväksyttävä viimeistään [18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen] ja ensimmäinen muuttoliikkeen hallintaa käsittelevä kertomus on annettava viimeistään [vuosi tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

6. Komissio seuraa muuttoliiketilanteen kehitystä ja tiedottaa siitä säännöllisillä tilanneraporteilla, jotka perustuvat jäsenvaltioiden, ulkosuhdehallinnon, turvapaikkaviraston, Euroopan raja- ja merivartioviraston, Europolin ja perusoikeusviraston toimittamiin hyvälaatuisiin tietoihin ja erityisesti tietoihin, jotka on kerätty muuttoliikettä koskevan varautumis- ja kriisisuunnitelman ja sen verkoston puitteissa.

7 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa palauttamisen ja takaisinoton helpottamiseksi

1. Jos komissio katsoo Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 810/2009[57] 25 a artiklan 2 tai 4 kohdan mukaisesti tehdyn analyysin ja muiden mahdollisesti saatavilla olevien tietojen perusteella, että jokin kolmas maa ei tee riittävästi yhteistyötä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten takaisinotossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun asetuksen 25 a artiklan 5 kohdan soveltamista, se toimittaa neuvostolle kertomuksen, jossa tapauksen mukaan yksilöidään mahdollisia toimenpiteitä, joilla voitaisiin parantaa kyseisen kolmannen maan yhteistyötä takaisinoton alalla, ottaen huomioon unionin yleiset suhteet kyseiseen kolmanteen maahan.

[57] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 810/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, yhteisön viisumisäännöstön laatimisesta (EUVL L 243, 15.9.2009, s. 1).

2. Komissio yksilöi kertomuksessaan myös toimenpiteitä, joilla on tarkoitus edistää yhteistyötä jäsenvaltioiden kesken laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamisen helpottamiseksi, jos se pitää sitä asianmukaisena.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella komissio ja neuvosto harkitsevat kumpikin toimivaltansa puitteissa asianmukaisia toimia, joissa otetaan huomioon unionin yleiset suhteet kyseiseen kolmanteen maahan.

4. Komissio tiedottaa Euroopan parlamentille säännöllisesti tämän artiklan täytäntöönpanosta.

III OSA

HAKEMUKSEN KÄSITTELYSTÄ VASTUUSSA OLEVAN JÄSENVALTION MÄÄRITTÄMISPERUSTEET JA -MEKANISMIT

I LUKU

YLEISET PERIAATTEET JA TAKEET

8 artikla

Pääsy kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelymenettelyyn

1. Jäsenvaltioiden on käsiteltävä jokaisen kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön minkä tahansa jäsenvaltion alueella tai rajalla tai kauttakulkualueella tekemä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus. Hakemuksen käsittelee yksi ainoa jäsenvaltio, ja tämä jäsenvaltio on se, joka III osan II luvussa esitettyjen perusteiden mukaisesti on vastuussa hakemuksen käsittelystä.

2. Jollei hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaa jäsenvaltiota voida määrittää tässä asetuksessa lueteltujen perusteiden mukaisesti, käsittelystä vastaa ensimmäinen jäsenvaltio, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on rekisteröity.

3. Jos jäsenvaltio ei kykene siirtämään hakijaa jäsenvaltioon, joka on alun perin nimetty hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi, koska on perusteltuja syitä katsoa, että kyseisessä jäsenvaltiossa on turvapaikkamenettelyssä ja hakijoiden vastaanotto-olosuhteissa systeemisiä puutteita, jotka saattavat johtaa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 artiklassa tarkoitettuun epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun, määrittämisestä vastaavan jäsenvaltion on jatkettava III osan II luvussa vahvistettujen perusteiden tarkastelua sen määrittämiseksi, voidaanko jokin toinen jäsenvaltio nimetä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi.

   Jos jäsenvaltio ei kykene toteuttamaan ensimmäisen alakohdan mukaista siirtoa mihinkään III osan II luvussa vahvistettujen perusteiden mukaisesti nimettyyn jäsenvaltioon tai ensimmäiseen jäsenvaltioon, jossa hakemus on rekisteröity, kyseisestä jäsenvaltiosta tulee hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio.

4. Jos asetuksen (EU) XXX/XXX [*seulontaa koskeva asetus*] 11 artiklassa säädettyä turvallisuustarkastusta ei ole tehty, ensimmäisen jäsenvaltion, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus rekisteröitiin, on tutkittava mahdollisimman pian hakemuksen rekisteröinnin jälkeen ja ennen vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden soveltamista II luvun nojalla tai III osan III luvussa

vahvistettujen lausekkeiden nojalla, onko perusteltua syytä katsoa hakijan olevan vaaraksi kansalliselle turvallisuudelle tai yleiselle järjestykselle.

Jos asetuksen (EU) XXX/XXX [*seulontaa koskeva asetus*] 11 artiklassa säädetty turvallisuustarkastus on tehty, mutta ensimmäisellä jäsenvaltiolla, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus rekisteröitiin, on aiheellinen syy tutkia, onko perusteltuja syitä katsoa hakijan olevan vaaraksi kansalliselle turvallisuudelle tai yleiselle järjestykselle, kyseisen jäsenvaltion on tutkittava asia mahdollisimman pian hakemuksen rekisteröinnin jälkeen ja ennen vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden soveltamista II luvun nojalla tai III osan III luvussa vahvistettujen lausekkeiden nojalla.

Jos asetuksen (EU) XXX/XXX [*seulontaa koskeva asetus*] 11 artiklan tai tämän kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisesti tehty turvallisuustarkastus osoittaa, että on perusteltuja syitä katsoa hakijan olevan vaaraksi kansalliselle turvallisuudelle tai yleiselle järjestykselle, kyseinen jäsenvaltio on vastuussa oleva jäsenvaltio.

5. Kukin jäsenvaltio säilyttää oikeutensa lähettää hakija turvalliseen kolmanteen maahan asetuksessa (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus*] säädettyjen sääntöjen ja takeiden mukaisesti.

9 artikla

Hakijan velvoitteet

1. Jos kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö aikoo tehdä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, hakemus on tehtävä ja rekisteröitävä siinä jäsenvaltiossa, johon hän tuli ensin.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos kolmannen maan kansalaisella tai kansalaisuudettomalla henkilöllä on voimassa oleva oleskelulupa tai viisumi, hakemus on tehtävä ja rekisteröitävä siinä jäsenvaltiossa, joka myönsi oleskeluluvan tai viisumin.

   Jos kolmannen maan kansalaisella tai kansalaisuudettomalla henkilöllä, joka aikoo tehdä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, on oleskelulupa tai viisumi, jonka voimassaolo on päättynyt, hakemus on tehtävä ja rekisteröitävä siinä jäsenvaltiossa, jossa hän on.

3. Hakijan on toimittava täydessä yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisen kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa ja hänen on erityisesti esitettävä mahdollisimman pian ja viimeistään 12 artiklassa tarkoitetun puhuttelun aikana kaikki käytettävissään olevat seikat ja tiedot, jotka ovat merkityksellisiä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisen kannalta. Jos hakija ei puhuttelun aikana pysty toimittamaan näyttöä esittämiensä seikkojen ja tietojen tueksi, toimivaltainen viranomainen voi asettaa 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määräajan tällaisen näytön toimittamiselle.

4. Hakijan on oltava

   (a) 1 ja 2 kohdassa tarkoitetussa jäsenvaltiossa, kunnes vastuussa oleva jäsenvaltio on määritetty ja tapauksen mukaan siirtomenettely pantu täytäntöön;

   (b) vastuussa olevassa jäsenvaltiossa;

(c) sisäisen siirron kohdejäsenvaltiossa 57 artiklan 9 kohdan nojalla tehdyn siirron jälkeen.

5. Jos hakijalle ilmoitetaan siirtopäätöksestä 32 artiklan 2 kohdan ja 57 artiklan 8 kohdan mukaisesti, hakijan on noudatettava kyseistä päätöstä.

10 artikla

Velvoitteiden noudattamatta jättämisen seuraukset

1. Hakijalla ei ole oikeutta direktiivin XXX/XXX/EU [*vastaanotto-olosuhteita koskeva direktiivi*] 15–17 artiklassa vahvistettuihin vastaanotto-olosuhteisiin kyseisen direktiivin 17 a artiklan nojalla missään muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa hänen edellytetään olevan tämän asetuksen 9 artiklan 4 kohdan nojalla siitä hetkestä lähtien, kun hänelle on ilmoitettu siirtopäätöksestä vastuussa olevaan jäsenvaltioon, edellyttäen että hakijalle on ilmoitettu tästä seurauksesta asetuksen (EU) XXX/XXX [*seulontaa koskeva asetus*] 8 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti. Tällä ei kuitenkaan rajoiteta tarvetta varmistaa unionin lainsäädännön, myös EU:n perusoikeuskirjan, ja kansainvälisten velvoitteiden mukainen elintaso.

2. Toimivaltaiset viranomaiset eivät ota huomioon vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisen kannalta merkityksellisiä seikkoja ja tietoja, jotka toimitetaan 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymisen jälkeen.

11 artikla

Tiedonsaantioikeus

1. Mahdollisimman pian ja viimeistään, kun kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on rekisteröity jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hakijalle tämän asetuksen ja sen 9 artiklassa säädettyjen velvoitteiden noudattamisesta ja 10 artiklassa säädetyistä velvoitteiden noudattamatta jättämisen seurauksista sekä erityisesti seuraavista seikoista:

(a) siitä, että oikeus hakea kansainvälistä suojelua ei sisällä hakijan oikeutta valita kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaa valtiota tai sisäisen siirron kohdejäsenvaltiota;

(b) tämän asetuksen tavoitteista sekä seurauksista, joita aiheutuu toisen hakemuksen tekemisestä toisessa jäsenvaltiossa sekä lähtemisestä jäsenvaltiosta, jossa hakijan edellytetään olevan 9 artiklan 4 kohdan nojalla, ja erityisesti siitä, että hakijalla on oikeus ainoastaan 10 artiklan 1 kohdassa säädettyihin vastaanotto-olosuhteisiin;

(c) hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteista ja -menettelyistä, näiden perusteiden etusijajärjestyksestä menettelyn eri vaiheissa ja vaiheiden kestosta;

(d) 12 artiklan mukaisen henkilökohtaisen puhuttelun tavoitteesta sekä velvoitteesta esittää suullisesti tai asiakirjoin mahdollisimman pian menettelyn aikana kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden avulla voidaan vahvistaa hakijan perheenjäsenten, sukulaisten tai muiden omaisten oleskelu jäsenvaltioissa, ja osoittaa nämä tiedot oikeiksi, sekä keinoista, joilla hakija voi toimittaa tällaiset

tiedot, ja avusta, jota jäsenvaltio voi tarjota perheenjäsenten tai sukulaisten jäljittämiseksi;

(e) hakijan velvoitteesta ilmoittaa mahdollisimman pian menettelyn aikana kaikki merkitykselliset tiedot, joiden avulla voidaan vahvistaa aiemmat oleskeluluvat, viisumit tai tutkintotodistukset;

(f) mahdollisuudesta hakea siirtopäätökseen muutosta 33 artiklan 2 kohdassa säädetyssä määräajassa ja siitä, että muutoksenhaun laajuutta on rajoitettu 33 artiklan 1 kohdassa säädetyn mukaisesti;

(g) oikeudesta saada pyynnöstä maksutonta oikeusapua, jos asianomaisella henkilöllä ei ole varaa maksaa siitä aiheutuvia kustannuksia;

(h) siitä, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ja turvapaikkavirasto käsittelevät hakijan henkilötietoja muun muassa vaihtaakseen niitä keskenään ainoastaan tähän asetukseen perustuvien velvoitteidensa täytäntöönpanoa varten;

(i) käsittelyn kohteena olevista henkilötietojen luokista;

(j) siitä, että hakijalla on oikeus tutustua häntä koskeviin tietoihin ja oikeus pyytää, että tällaiset tiedot oikaistaan, jos ne ovat virheellisiä, tai poistetaan, jos niitä on käsitelty sääntöjenvastaisesti, sekä menettelyistä näiden oikeuksien käyttämiseksi, mukaan lukien 41 artiklassa tarkoitettujen viranomaisten yhteystiedot, niiden kansallisten tietosuojaviranomaisten yhteystiedot, jotka ovat vastuussa henkilötietojen suojaa koskevien kanteluiden käsittelystä, ja tietosuojavastaavan yhteystiedot;

(k) ilman huoltajaa olevan alaikäisen tapauksessa edustajan tehtävästä ja vastuusta ja menettelystä, jolla edustajasta voidaan tehdä valitus luottamuksellisesti ja turvallisesti ja kunnioittaen täysin lapsen oikeutta tulla kuulluksi;

(l) tarpeen mukaan 57 ja 58 artiklassa säädetystä sisäisten siirtojen menettelystä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava kirjallisesti kielellä, jota hakija ymmärtää tai jota hänen voidaan kohtuudella olettaa ymmärtävän. Jäsenvaltioiden on käytettävä tähän tarkoitukseen 3 kohdan mukaisesti selvällä ja yksinkertaisella kielellä laadittua yhteistä tiedotusmateriaalia.

Tarvittaessa tiedot on annettava myös suullisesti esimerkiksi 12 artiklassa tarkoitetun henkilökohtaisen puhuttelun yhteydessä, jotta voidaan varmistaa, että hakija ymmärtää ne.

3. Turvapaikkaviraston on laadittava tiiviissä yhteistyössä asiasta vastaavien kansallisten virastojen kanssa yhteinen tiedotusmateriaali sekä ilman huoltajaa oleville alaikäisille tarkoitettu erityinen tiedote, joka sisältää vähintään 1 kohdassa tarkoitetut tiedot. Yhteisen tiedotusmateriaalin on sisällettävä myös tietoja asetuksen (EU) XXX/XXX [*Eurodac-asetus*] soveltamisesta ja erityisesti tarkoituksesta, jota varten hakijan tietoja voidaan käsitellä Eurodac-järjestelmässä. Yhteinen tiedotusmateriaali on laadittava niin, että jäsenvaltiot voivat täydentää sitä kansallisilla lisätiedoilla.

12 artikla

Henkilökohtainen puhuttelu

1. Jotta voidaan helpottaa hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä, määrittämisestä vastaavan jäsenvaltion on suoritettava hakijan henkilökohtainen puhuttelu. Puhuttelu auttaa hakijaa myös ymmärtämään hänelle 11 artiklan mukaisesti annetut tiedot.

2. Henkilökohtaisesta puhuttelusta voidaan luopua, jos

   (a) hakija on paennut;

   (b) ei ole saapunut puhutteluun eikä ole esittänyt perusteltua syytä poissaololleen;

   (c) hakija on 11 artiklassa tarkoitetut tiedot saatuaan jo antanut muilla tavoin tiedot, joita tarvitaan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi. Puhuttelun suorittamatta jättäneen jäsenvaltion on annettava hakijalle mahdollisuus esittää kaikki vastuussa olevan jäsenvaltion asianmukaiseen määrittämisen kannalta merkitykselliset tiedot 29 artiklan 1 kohdassa säädetyssä määräajassa.

3. Henkilökohtainen puhuttelu on suoritettava kohtuullisessa ajassa ja joka tapauksessa ennen 29 artiklan mukaisen vastaanottopyynnön tekemistä.

4. Henkilökohtainen puhuttelu on suoritettava kielellä, jota hakija ymmärtää tai jota hänen voidaan kohtuudella olettaa ymmärtävän ja jolla hän pystyy kommunikoimaan. Kun kyseessä on ilman huoltajaa oleva alaikäinen, kansallisen lainsäädännön mukaan asianmukaisesti koulutetun ja pätevän henkilöstön on suoritettava puhuttelu lapsille soveltuvalla tavalla alaikäisen edustajan ja tarvittaessa oikeudellisen avustajan läsnäollessa. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa turvauduttava tulkkiin ja tapauksen mukaan kulttuurivälittäjään, jonka avulla hakija ja henkilökohtaisen puhuttelun suorittaja pystyvät kommunikoimaan keskenään asianmukaisella tavalla. Hakija voi pyytää, että häntä puhuttelee ja avustaa samaa sukupuolta oleva henkilö.

5. Henkilökohtainen puhuttelu on suoritettava olosuhteissa, joilla taataan asianmukainen luottamuksellisuus. Puhuttelun suorittaa kansallisen lain mukaisesti pätevä henkilö. Hakijoille, joiden on todettu tarvitsevan erityisiä menettelyllisiä takeita asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus*] nojalla, on annettava riittävää tukea sellaisten edellytysten luomiseksi, että he voivat esittää kaikki seikat, joiden avulla vastuussa oleva jäsenvaltio voidaan määrittää.

6. Henkilökohtaisen puhuttelun suorittavan jäsenvaltion on laadittava siitä kirjallinen yhteenveto, joka sisältää vähintään tärkeimmät hakijan puhuttelussa antamat tiedot. Yhteenveto voidaan esittää joko selosteena tai vakiolomakkeella. Jäsenvaltion on varmistettava, että hakija tai hakijaa edustava oikeudellinen avustaja tai muu neuvonantaja voi hyvissä ajoin tutustua yhteenvetoon.

13 artikla

Alaikäisille myönnettävät takeet

1. Jäsenvaltioiden on kaikkien tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen soveltamisessa otettava ensisijaisesti huomioon lapsen etu.

2. Kunkin jäsenvaltion, jossa on ilman huoltajaa olevia alaikäisiä, on varmistettava, että heillä on edustaja, joka edustaa ja avustaa heitä kaikissa tässä asetuksessa säädetyissä menettelyissä. Edustajalla on oltava riittävä pätevyys, koulutus ja asiantuntemus sen varmistamiseksi, että alaikäisen etu otetaan huomioon tämän asetuksen nojalla toteutettavissa menettelyissä. Edustajan on voitava tutustua hakijan asiakirja-aineistossa olevien asiaan vaikuttavien asiakirjojen sisältöön, mukaan lukien ilman huoltajaa oleville alaikäisille tarkoitettu erityinen tiedotusmateriaali.

   Jos edustajaksi nimetään organisaatio, sen on nimettävä henkilö, joka vastaa alaikäisen osalta organisaation tehtävistä. Kyseiseen henkilöön sovelletaan ensimmäistä alakohtaa.

   Ensimmäisessä alakohdassa säädetty edustaja voi olla sama henkilö tai organisaatio kuin asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus*] 22 artiklassa säädetty.

3. Ilman huoltajaa olevan alaikäisen edustajan on osallistuttava menettelyyn, jolla määritetään vastuussa oleva jäsenvaltio tämän asetuksen nojalla. Edustajan on avustettava ilman huoltajaa olevaa alaikäistä esittämään tiedot, jotka ovat merkityksellisiä hänen etunsa arvioimiseksi 4 kohdan mukaisesti, mukaan lukien oikeus tulla kuulluksi, ja hänen on tuettava alaikäisen yhteydenpitoa muihin toimijoihin, kuten perheenjäseniä jäljittäviin organisaatioihin, jos se on aiheellista.

4. Arvioidessaan lapsen etua jäsenvaltioiden on tehtävä keskenään tiivistä yhteistyötä ja otettava huomioon erityisesti seuraavat tekijät:

   (a) perheen yhdistämisen mahdollisuus;

   (b) alaikäisen hyvinvointi ja sosiaalinen kehitys, ottaen erityisesti huomioon hänen taustansa;

   (c) turvallisuusnäkökohdat erityisesti silloin, jos vaarana on, että alaikäinen on väkivallan tai riiston kohde, mukaan lukien ihmiskaupan uhri;

   (d) alaikäisen näkemykset hänen ikänsä ja kehitystasonsa mukaisesti;

   (e) jos hakija on ilman huoltajaa oleva alaikäinen, edustajan antamat tiedot siinä jäsenvaltiossa, jossa ilman huoltajaa oleva alaikäinen on.

5. Ennen kuin ilman huoltajaa oleva alaikäinen siirretään hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon tai tarvittaessa sisäisen siirron kohdejäsenvaltioon, siirtävän jäsenvaltion on varmistettava, että hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio tai sisäisen siirron kohdejäsenvaltio toteuttaa viipymättä direktiivin XXX/XXX/EU [*vastaanotto-olosuhteita koskeva direktiivi*] 14 ja 23 artiklassa ja asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus*] 22 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet. Ennen ilman huoltajaa olevan alaikäisen siirtämistä koskevan päätöksen tekemistä on aina arvioitava hänen etunsa. Arvio on tehtävä 4 kohdassa lueteltujen seikkojen perusteella, ja näihin seikkoihin perustuvan arvion päätelmät on ilmoitettava selvästi siirtopäätöksessä. Arvio on tehtävä ripeästi, ja sen tekijällä on oltava tarvittava pätevyys ja asiantuntemus sen varmistamiseksi, että alaikäisen etu otetaan huomioon.

6. Sovellettaessa 15 artiklaa jäsenvaltion, jossa ilman huoltajaa olevan alaikäisen kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on rekisteröity, on mahdollisimman pian toteutettava asianmukaiset toimet jäsenvaltioiden alueella oleskelevien ilman huoltajaa olevan alaikäisen perheenjäsenten tai sukulaisten tunnistamiseksi ja suojattava samalla lapsen etua.

Tätä varten kyseinen jäsenvaltio voi pyytää apua kansainvälisiltä tai muilta asiaankuuluvilta järjestöiltä ja helpottaa alaikäisen pääsyä näiden järjestöjen jäljittämispalvelujen piiriin.

Jäljempänä 41 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten henkilöstön, joka käsittelee ilman huoltajaa olevia alaikäisiä koskevia pyyntöjä, on oltava saanut ja jatkuvasti saatava alaikäisten erityistarpeita koskevaa asianmukaista koulutusta.

7. Edistääkseen 6 kohdan nojalla toteutettavia asianmukaisia toimia ilman huoltajaa olevan alaikäisen toisessa jäsenvaltiossa oleskelevien perheenjäsenten tai sukulaisten tunnistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, mukaan lukien vakiolomake asiaankuuluvien tietojen vaihtamiseksi jäsenvaltioiden välillä. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU

HAKEMUKSEN KÄSITTELYSTÄ VASTUUSSA OLEVAN JÄSENVALTION MÄÄRITTÄMISPERUSTEET

14 artikla

Perusteiden etusijajärjestys

1. Perusteita, joiden mukaan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään, sovelletaan siinä järjestyksessä kuin ne on esitetty tässä luvussa.

2. Tässä luvussa esitettyjen perusteiden mukaisesti hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään sen tilanteen mukaan, joka vallitsi, kun kansainvälistä suojelua koskeva hakemus rekisteröitiin ensimmäisen kerran jossakin jäsenvaltiossa.

15 artikla

Ilman huoltajaa olevat alaikäiset

1. Jos hakija on ilman huoltajaa oleva alaikäinen, sovelletaan ainoastaan tässä artiklassa säädettyjä perusteita 2–5 kohdassa esitetyssä järjestyksessä.

2. Käsittelystä on vastuussa se jäsenvaltio, jossa ilman huoltajaa olevan alaikäisen perheenjäsen oleskelee laillisesti, ellei ole osoitettu, että se ei ole alaikäisen edun mukaista. Jos hakija on naimisissa oleva alaikäinen, jonka puoliso ei ole laillisesti jäsenvaltioiden alueella, hakemuksen käsittelystä on vastuussa se jäsenvaltio, jossa alaikäisen isä, äiti tai joku muu kyseisen jäsenvaltion lain tai käytännön mukaisesti hänestä vastuussa oleva aikuinen tai alaikäisen sisarus on laillisesti.

3. Jos hakijalla on sukulainen, joka on toisessa jäsenvaltiossa laillisesti, ja jos henkilökohtaisen puhuttelun perusteella todetaan, että kyseinen sukulainen voi huolehtia hänestä, kyseisen jäsenvaltion on saatettava alaikäinen yhteen sukulaisensa kanssa, ja siitä tulee hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, ellei ole osoitettu, että se ei ole alaikäisen edun mukaista.

4. Jos 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja perheenjäseniä tai sukulaisia oleskelee useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio

määritetään sen perusteella, mikä on ilman huoltajaa olevan alaikäisen edun mukaista.

5. Jollei 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua perheenjäsentä tai sukulaista ole, hakemuksen käsittelystä on vastuussa se jäsenvaltio, jossa ilman huoltajaa olevan alaikäisen kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on rekisteröity ensimmäisen kerran, ellei ole osoitettu, että se ei ole alaikäisen edun mukaista.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 68 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat

   (a) ilman huoltajaa olevan alaikäisen perheenjäsenten tai sukulaisten tunnistamista;

   (b) perusteita todistettujen perhesiteiden olemassaolon toteamista varten;

   (c) perusteita, jotka on otettava huomioon arvioitaessa sukulaisen valmiuksia huolehtia ilman huoltajaa olevasta alaikäisestä, myös silloin, kun ilman huoltajaa olevan alaikäisen perheenjäsenet, sisarukset tai sukulaiset oleskelevat useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa;

   Käyttäessään valtaansa antaa delegoituja säädöksiä komissio ei ylitä sitä, mikä on lapsen edun mukaista 13 artiklan 4 kohdassa säädetyn mukaisesti.

7. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yhdenmukaiset edellytykset jäsenvaltioiden kuulemista ja niiden välistä tietojenvaihtoa varten. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

16 artikla

Kansainvälistä suojelua saavat perheenjäsenet

Jos hakijalla on perheenjäsen, jonka on sallittu oleskella kansainvälistä suojelua saavana henkilönä jossakin jäsenvaltiossa, tämä jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä, mikäli asianomaiset henkilöt ilmoittavat kirjallisesti sitä haluavansa.

17 artikla

Kansainvälistä suojelua hakevat perheenjäsenet

Jos hakijalla on jossakin jäsenvaltiossa perheenjäsen, jonka kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta ei ensimmäisessä käsittelyssä ole vielä tehty itse asian osalta päätöstä tuossa jäsenvaltiossa, kyseinen jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä, mikäli asianomaiset henkilöt ilmoittavat kirjallisesti sitä haluavansa.

18 artikla

Perhemenettely

Jos useat perheenjäsenet jättävät kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset samassa jäsenvaltiossa samanaikaisesti tai niin läheisinä ajankohtina, että hakemusten käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä koskeva menettely voidaan toteuttaa

samanaikaisesti, ja jos tässä asetuksessa vahvistettujen perusteiden soveltaminen johtaisi siihen, että heidät erotettaisiin toisistaan, hakemusten käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään seuraavasti:

(a) kaikkien perheenjäsenten kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten käsittelystä on vastuussa se jäsenvaltio, joka vastuun määräytymisperusteiden mukaan on velvollinen ottamaan vastaan suurimman määrän heistä;

(b) muussa tapauksessa käsittelystä on vastuussa jäsenvaltio, joka määräytymisperusteiden mukaan on vastuussa sen hakemuksen käsittelystä, jonka on jättänyt heistä vanhin.

19 artikla

Oleskelulupien tai viisumien myöntäminen

1. Jos hakijalla on voimassa oleva oleskelulupa, luvan myöntänyt jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä.

2. Jos hakijalla on voimassa oleva viisumi, viisumin myöntänyt jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä, paitsi jos viisumi on myönnetty toisen jäsenvaltion puolesta asetuksen (EY) N:o 810/2009 8 artiklassa säädetyn edustusjärjestelyn nojalla. Edustettu jäsenvaltio on tällöin vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä.

3. Jos hakijalla on hallussaan useampia eri jäsenvaltioiden myöntämiä voimassa olevia oleskelulupia tai viisumeja, jäsenvaltiot ovat vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä seuraavassa järjestyksessä:

(a) jäsenvaltio, joka on myöntänyt pisimpään oleskeluun oikeuttavan oleskeluluvan, tai jos lupien voimassaoloajat ovat samat, se jäsenvaltio, joka on myöntänyt oleskeluluvan, jonka voimassaolo päättyy viimeisenä;

(b) jos viisumit ovat samantyyppisiä, jäsenvaltio, joka on myöntänyt viisumin, jonka voimassaolo päättyy viimeisenä;

(c) jos viisumit ovat erityyppisiä, jäsenvaltio, joka on myöntänyt pisimpään voimassa olevan viisumin, tai jos viisumien voimassaoloajat ovat samat, jäsenvaltio, joka on myöntänyt viisumin, jonka voimassaolo päättyy viimeisenä.

4. Jos hakijalla on yksi tai useampi oleskelulupa tai viisumi, jonka voimassaolo on päättynyt alle kolme vuotta ennen hakemuksen rekisteröimistä, sovelletaan 1, 2 ja 3 kohtaa.

5. Se seikka, että oleskelulupa tai viisumi on myönnetty keksityn tai väärän henkilöllisyyden tai väärien, väärennettyjen tai mitättömien asiakirjojen perusteella, ei estä vastuun sälyttämistä hakemuksen käsittelystä sille jäsenvaltiolle, joka on myöntänyt oleskeluluvan tai viisumin. Jäsenvaltio, joka on myöntänyt oleskeluluvan tai viisumin, ei kuitenkaan ole vastuussa hakemuksen käsittelystä, jos se voi osoittaa, että petollinen menettely on tapahtunut oleskeluluvan tai viisumin myöntämisen jälkeen.

20 artikla

Tutkintotodistukset tai muut pätevyystodistukset

1. Jos hakijalla on jäsenvaltioon sijoittautuneen oppilaitoksen myöntämä tutkinto- tai pätevyystodistus ja kansainvälistä suojelua koskeva hakemus rekisteröitiin sen jälkeen, kun hakija lähti jäsenvaltioiden alueelta opintojensa päättämisen jälkeen, jäsenvaltio, johon oppilaitos on sijoittautunut, on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä.

2. Jos hakijalla on useampia eri jäsenvaltioihin sijoittautuneiden oppilaitosten myöntämiä tutkinto- tai pätevyystodistuksia, vastuu kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä on jäsenvaltiolla, joka myönsi tutkinto- tai pätevyystodistuksen pisimmän opiskelujakson jälkeen, tai jos opiskelujaksot ovat yhtä pitkiä, jäsenvaltiolla, josta tuorein tutkinto- tai pätevyystodistus on saatu.

21 artikla

Maahantulo

1. Jos tämän asetuksen 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa kahdessa luettelossa kuvattujen todisteiden tai aihetodisteiden, myös asetuksessa (EU) XXX/XXX [*Eurodac-asetus*] tarkoitettujen tietojen, perusteella voidaan todeta, että hakija on tullut kolmannesta maasta jäsenvaltion rajan yli laittomasti maitse, meritse tai lentoteitse, kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa on ensimmäinen jäsenvaltio, johon hän on tällä tavoin tullut. Tämä vastuu päättyy, jos hakemus on rekisteröity yli kolme vuotta siitä päivästä, jona rajanylitys tapahtui.

2. Edellä 1 kohdassa vahvistettua sääntöä sovelletaan myös, jos hakija tuli jäsenvaltion alueelle etsintä- ja pelastusoperaation seurauksena.

3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos tämän asetuksen 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa kahdessa luettelossa kuvattujen todisteiden tai aihetodisteiden, myös asetuksessa (EU) XXX/XXX [*Eurodac-asetus*] tarkoitettujen tietojen, perusteella voidaan vahvistaa, että hakija siirrettiin tämän asetuksen 57 artiklan nojalla toiseen jäsenvaltioon rajanylityksen jälkeen. Tällöin tämä toinen jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä.

22 artikla

Viisumivapaa maahantulo

Jos kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö tulee jäsenvaltioiden alueelle sellaisen jäsenvaltion kautta, jossa häntä koskeva viisumipakko on poistettu, kyseinen jäsenvaltio on vastuussa hänen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa käsittelystä. Tämä vastuu päättyy, jos hakemus on rekisteröity yli kolme vuotta siitä päivästä, jona henkilö tuli alueelle.

23 artikla

Hakemuksen tekeminen lentokentän kansainvälisellä kauttakulkualueella

Jos kolmannen maan kansalainen tai kansalaisuudeton henkilö tekee kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jäsenvaltion lentokentän kansainvälisellä kauttakulkualueella, kyseinen jäsenvaltio on vastuussa hakemuksen käsittelystä.

III LUKU

RIIPPUVUUSSUHTEESSA OLEVAT HENKILÖT JA HARKINTAVALTALAUSEKKEET

24 artikla

Riippuvuussuhteessa olevat henkilöt

1. Kun hakija on raskauden, vastasyntyneen lapsen, vakavan sairauden, vakavan vammaisuuden, vakavan trauman tai korkean ikänsä vuoksi riippuvainen jossakin jäsenvaltiossa laillisesti asuvan lapsensa tai vanhempansa avusta tai kun hakijan jossakin jäsenvaltiossa laillisesti asuva lapsi tai vanhempi on riippuvainen hakijan avusta, jäsenvaltioiden on yleensä pidettävä hakija yhdessä kyseisen lapsen tai vanhemman kanssa tai saatettava heidät yhteen edellyttäen, että perhesiteet olivat olemassa ennen kuin hakija tuli jäsenvaltioiden alueelle ja että kyseinen lapsi tai vanhempi taikka hakija kykenee huolehtimaan riippuvuussuhteessa olevasta henkilöstä ja että asianomaiset henkilöt ilmoittavat kirjallisesti sitä haluavansa.

   Jos on viitteitä siitä, että lapsi tai vanhempi asuu laillisesti sen jäsenvaltion alueella, jossa riippuvuussuhteessa oleva henkilö on, kyseisen jäsenvaltion on ennen 29 artiklan mukaisen vastaanottopyynnön tekemistä varmistettava, pystyykö kyseinen lapsi tai vanhempi pitämään huolta kyseisestä riippuvuussuhteessa olevasta henkilöstä.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu lapsi tai vanhempi asuu laillisesti muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa hakija on, hakemuksen käsittelystä on vastuussa se jäsenvaltio, jossa lapsi tai vanhempi asuu laillisesti, paitsi jos hakijan terveydentila estää häntä huomattavan pitkään matkustamasta kyseiseen jäsenvaltioon. Tällaisessa tilanteessa hakemuksen käsittelystä on vastuussa se jäsenvaltio, jossa hakija on. Kyseinen jäsenvaltio ei ole velvollinen tuomaan hakijan lasta tai vanhempaa alueelleen.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 68 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat

   (a) seikkoja, jotka on otettava huomioon arvioitaessa riippuvuussuhdetta;

   (b) perusteita todistettujen perhesiteiden olemassaolon toteamista varten;

   (c) perusteita, joilla arvioidaan asianomaisen henkilön valmiuksia huolehtia riippuvuussuhteessa olevasta henkilöstä;

   (d) tekijöitä, jotka on otettava huomioon, jotta voidaan arvioida huomattavan pitkään kestävää matkustuskyvyttömyyttä.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yhdenmukaiset edellytykset jäsenvaltioiden kuulemista ja niiden välistä tietojenvaihtoa varten. Kyseiset

täytäntöönpanosäädökset annetaan 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

25 artikla

Harkintavaltalausekkeet

1. Poiketen siitä, mitä 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, kukin jäsenvaltio voi päättää käsitellä kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, joka on rekisteröity kyseisessä jäsenvaltiossa, siinäkin tapauksessa, ettei se tässä asetuksessa määriteltyjen perusteiden mukaan ole vastuussa hakemuksen käsittelystä.

2. Jäsenvaltio, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on rekisteröity ja joka toteuttaa menettelyn hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi, tai hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio voi milloin tahansa ennen ensimmäisessä käsittelyssä itse asian osalta tehtävää päätöstä pyytää toista jäsenvaltiota vastaanottamaan hakijan, jotta omaiset voidaan saattaa erityisesti perhesyihin tai kulttuurisiin näkökohtiin perustuvista humanitaarisista syistä yhteen, vaikka tämä toinen jäsenvaltio ei olisi 15–18 ja 24 artiklassa säädettyjen perusteiden nojalla vastuussa hakemuksen käsittelystä. Henkilöiden, joita asia koskee, on ilmaistava suostumuksensa kirjallisesti.

   Vastaanottopyynnön on sisällettävä kaikki pyynnön esittäneen jäsenvaltion hallussa olevat tiedot, joiden perusteella vastaanottopyynnön saanut jäsenvaltio voi arvioida tilannetta.

   Vastaanottopyynnön saaneen jäsenvaltion on suoritettava tarvittavat tarkistukset selvittääkseen, liittyykö tapaukseen edellä mainittuja humanitaarisia syitä, ja vastattava vastaanottopyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta asetuksen (EY) N:o 1560/2003 18 artiklalla perustetun sähköisen viestintäverkon välityksellä. Pyyntöön annettava kielteinen vastaus on perusteltava.

IV LUKU

HAKEMUKSEN KÄSITTELYSTÄ VASTUUSSA OLEVAN JÄSENVALTION VELVOITTEET

26 artikla

Hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion velvoitteet

1. Tämän asetuksen nojalla hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio on velvollinen

   (a) ottamaan 29, 30 ja 35 artiklassa säädetyin edellytyksin vastaan hakijan, jonka hakemus on rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa;

   (b) ottamaan tämän asetuksen 31 ja 35 artiklassa säädetyin edellytyksin takaisin hakijan tai kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön, jonka osalta kyseinen jäsenvaltio on ilmoitettu hakemuksen käsittelystä

vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi asetuksen (EU) XXX/XXX [*Eurodac-asetus*] 11 artiklan 1 kohdan nojalla;

(c) ottamaan tämän asetuksen 31 ja 35 artiklassa säädetyin edellytyksin takaisin kansainvälistä suojelua saavan henkilön, jonka osalta kyseinen jäsenvaltio on ilmoitettu hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi asetuksen (EU) XXX/XXX [*Eurodac-asetus*] 11 artiklan 1 kohdan nojalla;

(d) ottamaan tämän asetuksen 31 ja 35 artiklassa säädetyin edellytyksin takaisin henkilön, joka on uudelleensijoitettu tai jolle on myönnetty maahanpääsy ja joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tai joka oleskelee laittomasti muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa hänelle on myönnetty maahanpääsy asetuksen (EU) XXX/XXX [*unionin uudelleensijoittamiskehystä koskeva asetus*] mukaisesti ja joka on myöntänyt kansainvälisen suojelun tai humanitaarisen aseman kansallisen uudelleensijoitusjärjestelmän mukaisesti.

2. Jos hakijan mukana on alaikäinen, joka täyttää perheenjäsenen määritelmän vaatimukset, alaikäisen tilannetta ei tätä asetusta sovellettaessa saa käsitellä erillään hänen perheenjäsenensä tilanteesta, vaan kyseisen perheenjäsenen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion on otettava vastaan tai otettava takaisin alaikäinen myös siinä tapauksessa, että alaikäinen ei itse ole hakija, ellei osoiteta, että tämä ei olisi lapsen edun mukaista. Samaa periaatetta on sovellettava lapsiin, jotka ovat syntyneet sen jälkeen, kun hakija on saapunut jäsenvaltioiden alueelle, ilman että on tarpeen aloittaa uutta menettelyä lasten vastaanottamiseksi.

3. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa vastuussa olevan jäsenvaltion on käsiteltävä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus tai saatettava käsittely päätökseen asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus*] nojalla.

27 artikla

Vastuun lakkaaminen

1. Jos jäsenvaltio myöntää hakijalle oleskeluluvan, päättää soveltaa 25 artiklaa tai ei siirrä asianomaista henkilöä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon 35 artiklassa säädetyissä määräajoissa, kyseisestä jäsenvaltiosta tulee hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio ja 26 artiklassa säädetyt velvoitteet siirtyvät sille. Sen on tarvittaessa ilmoitettava tästä jäsenvaltiolle, joka oli aiemmin vastuussa hakemuksen käsittelystä tai joka toteuttaa menettelyä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi tai jolle on esitetty hakijaa koskeva vastaanotto- tai takaisinottopyyntö, käyttämällä asetuksen (EY) N:o 1560/2003 18 artiklalla perustettua sähköistä viestintäverkkoa.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos vastuussa oleva jäsenvaltio on jo myöntänyt henkilölle kansainvälisen suojelun.

Jäsenvaltion, josta tulee vastuussa oleva jäsenvaltio tämän artiklan ensimmäisen alakohdan nojalla, on ilmoitettava, että siitä on tullut hakemuksen käsittelystä vastaava jäsenvaltio asetuksen (EU) XXX/XXX [*Eurodac-asetus*] 11 artiklan 3 kohdan nojalla.

2. Tämän asetuksen 26 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty velvoite ottaa takaisin kolmannen maan kansalainen tai valtioton henkilö lakkaa, jos asetuksen (EU)

XXX/XXX [*Eurodac-asetus*] 11 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun tietojoukon päivityksen perusteella voidaan vahvistaa, että kyseinen henkilö on lähtenyt joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti jäsenvaltioiden alueelta hakemuksen peruuttamisen tai hylkäämisen jälkeen tehdyn palauttamispäätöksen tai annetun maastapoistamismääräyksen mukaisesti.

Tätä asetusta sovellettaessa toimeenpannun maastapoistamisen jälkeen rekisteröityä hakemusta pidetään uutena hakemuksena, jonka osalta aloitetaan uusi menettely sen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi.

V LUKU

MENETTELYT

I JAKSO

MENETTELYN ALOITTAMINEN

28 artikla

Menettelyn aloittaminen

1. Jäsenvaltion, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus rekisteröidään ensimmäisenä asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus*] mukaisesti, tai tapauksen mukaan sisäisen siirron kohdejäsenvaltion on aloitettava viipymättä menettely hakemuksen käsittelystä vastaavan jäsenvaltion määrittämiseksi.

2. Jäsenvaltion, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus rekisteröidään ensimmäisenä, tai tapauksen mukaan sisäisen siirron kohdejäsenvaltion on jatkettava vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämismenettelyä, jos hakija lähtee kyseisen jäsenvaltion alueelta ilman lupaa tai ei muutoin ole kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten saavutettavissa.

3. Jäsenvaltion, joka on toteuttanut menettelyn hakemuksen käsittelystä vastaavan jäsenvaltion määrittämiseksi tai josta on tullut vastuussa oleva jäsenvaltio tämän asetuksen 8 artiklan 4 kohdan nojalla, on ilmoitettava Eurodac-järjestelmään viipymättä asetuksen (EU) XXX/XXX [*Eurodac-asetus*] 11 artiklan 1 kohdan nojalla

   (a) sille 8 artiklan 2 kohdan nojalla kuuluva vastuu;

   (b) sille 8 artiklan 4 kohdan nojalla kuuluva vastuu;

   (c) sille 29 artiklassa säädettyjen määräaikojen noudattamatta jättämisen johdosta kuuluva vastuu;

   (d) sen jäsenvaltion vastuu, joka on hyväksynyt hakijan vastaanottopyynnön 30 artiklan nojalla.

   Ellei näitä tietoja ole ilmoitettu, sovelletaan 4 kohdan mukaisia menettelyjä.

4. Hakija, joka on toisessa jäsenvaltiossa ilman oleskelulupaa tai joka tekee siellä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä koskevan menettelyn aikana, on otettava takaisin 31 ja 35 artiklassa säädetyin edellytyksin siihen jäsenvaltioon, jossa hakemus rekisteröitiin ensimmäisen kerran.

Velvoite lakkaa, kun jäsenvaltio, joka on määrittämässä vastuussa olevaa jäsenvaltiota, voi vahvistaa, että hakija on saanut oleskeluluvan toiselta jäsenvaltiolta.

5. Hakija, joka on jäsenvaltiossa ilman oleskelulupaa tai joka tekee siellä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen sen jälkeen, kun toinen jäsenvaltio on vahvistanut kyseisen henkilön sisäisen siirron 57 artiklan 7 kohdan nojalla, ja ennen kuin siirto on tehty kyseiseen jäsenvaltioon 57 artiklan 9 kohdan nojalla, on otettava takaisin 31 ja 35 artiklassa säädetyin edellytyksin sisäisen siirron kohdejäsenvaltioon.

II JAKSO

VASTAANOTTOPYYNTÖJÄ KOSKEVAT MENETTELYT

29 artikla

Vastaanottopyynnön esittäminen

1. Jos jäsenvaltio, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on rekisteröity, katsoo, että toinen jäsenvaltio on vastuussa hakemuksen käsittelystä, sen on viipymättä ja joka tapauksessa kahden kuukauden kuluessa päivästä, jona hakemus rekisteröitiin, pyydettävä tätä toista jäsenvaltiota ottamaan hakija vastaan.

   Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos asetuksen (EU) XXX/XXX [*Eurodac-asetus*] 13 ja 14 a artiklan nojalla tallennettuihin tietoihin saadaan osuma Eurodac-järjestelmässä tai jos asetuksen (EY) N:o 767/2008 21 artiklan nojalla tallennettuihin tietoihin saadaan osuma viisumitietojärjestelmässä, vastaanottopyyntö on lähetettävä kuukauden kuluessa kyseisen osuman saamisesta.

   Jos hakijan vastaanottopyyntöä ei ole tehty ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetyissä määräajoissa, vastuu kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä on sillä jäsenvaltiolla, jossa hakemus on rekisteröity.

   Jos hakija on ilman huoltajaa oleva alaikäinen, määrittämisestä vastaava jäsenvaltio voi jatkaa menettelyä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi, jos se katsoo sen olevan alaikäisen edun mukaista, ja pyytää toista jäsenvaltiota ottamaan hakijan vastaan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädettyjen määräaikojen umpeutumisesta huolimatta.

2. Pyynnön esittänyt jäsenvaltio voi pyytää kiireellistä vastausta tapauksissa, joissa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus rekisteröitiin sen jälkeen, kun maahantulon epäämispäätös tai palauttamispäätös oli tehty.

   Pyynnössä on esitettävä syyt siihen, miksi kiireellinen vastaus on tarpeen, ja aika, jonka kuluessa vastausta pyydetään. Tämän ajan on oltava vähintään yksi viikko.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toiselle jäsenvaltiolle osoitettu vastaanottopyyntö on tehtävä vakiolomakkeella, johon on liitettävä 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen kahden luettelon mukaiset todisteet tai aihetodisteet ja/tai asiaa koskevat hakijan antamat tiedot, joiden perusteella pyynnön saaneen jäsenvaltion viranomaiset voivat tarkistaa, onko se tässä asetuksessa vahvistettujen perusteiden mukaisesti vastuussa hakemuksen käsittelystä.

   Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yhdenmukaiset edellytykset vastaanottopyyntöjen laatimiselle ja esittämiselle. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

30 artikla

Vastaanottopyyntöön vastaaminen

1. Pyynnön saanut jäsenvaltio suorittaa tarvittavat tarkistukset, ja sen on tehtävä hakijan vastaanottopyyntöä koskeva päätös kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

2. Sen estämättä, mitä ensimmäisessä kohdassa säädetään, jos asetuksen (EU) XXX/XXX [*Eurodac-asetus*] 13 ja 14 a artiklan nojalla tallennettuihin tietoihin saadaan osuma Eurodac-järjestelmässä tai jos asetuksen (EY) N:o 767/2008 21 artiklan 2 kohdan nojalla tallennettuihin tietoihin saadaan osuma viisumitietojärjestelmässä, vastaanottopyynnön saaneen jäsenvaltion on tehtävä pyyntöä koskeva päätös kahden viikon kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Menettelyssä, jolla hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään, on käytettävä todisteita ja aihetodisteita.

4. Komissio laatii täytäntöönpanosäädöksillä kaksi luetteloa, joissa ilmoitetaan asiaan vaikuttavat todisteet ja aihetodisteet tämän kohdan a ja b alakohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti, ja tarkastelee näitä luetteloita määräajoin uudelleen. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

   (a) Todisteet:

      i) tällä tarkoitetaan muodollisia todisteita, joiden perusteella tämän asetuksen mukainen vastuu määräytyy, jollei niitä kumota vastanäytöllä;

      ii) jäsenvaltioiden on toimitettava 67 artiklassa säädetylle komitealle eri tyyppisten hallinnollisten asiakirjojen malleja muodollisia todisteita koskevassa luettelossa esitetyn luokituksen mukaisesti.

   (b) Aihetodisteet:

      i) tällä tarkoitetaan aihetodisteita, jotka voivat todistusvoimansa mukaisesti olla riittäviä, vaikka ne ovat kumottavissa;

      ii) niiden todistusvoimaa suhteessa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyä koskevaan vastuuseen harkitaan tapauskohtaisesti.

5. Todisteita ei pidä vaatia enempää kuin tämän asetuksen asianmukainen soveltaminen edellyttää.

6. Vastaanottopyynnön saaneen jäsenvaltion on tunnustettava olevansa vastuussa hakemuksen käsittelystä, jos aihetodisteet ovat keskenään yhdenmukaisia, todennettavia ja riittävän yksityiskohtaisia vastuun määrittämiseksi.

7. Jos pyynnön esittänyt jäsenvaltio on pyytänyt kiireellistä vastausta 29 artiklan 2 kohdan nojalla, pyynnön saaneen jäsenvaltion on vastattava pyydetyssä ajassa tai, jos se ei ole mahdollista, kahden viikon kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

8. Jos pyynnön saanut jäsenvaltio ei vastusta pyyntöä 1 kohdassa säädetyssä yhden kuukauden määräajassa vastauksella, jossa esitetään kattavat ja yksityiskohtaiset perustelut, tai tapauksen mukaan 2 ja 7 kohdassa säädetyssä kahden viikon määräajassa, vastaanottopyyntö katsotaan hyväksytyksi, jolloin syntyy velvoite ottaa kyseinen henkilö vastaan, mukaan lukien velvoite huolehtia asianmukaisista maahantulojärjestelyistä.

III JAKSO

TAKAISINOTTOILMOITUKSIA KOSKEVAT MENETTELYT

31 artikla

Takaisinottoilmoituksen esittäminen

1. Edellä 26 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetussa tilanteessa jäsenvaltion, jossa henkilö on, on tehtävä takaisinottoilmoitus viipymättä ja joka tapauksessa kahden viikon kuluessa Eurodac-osuman saamisesta.

2. Takaisinottoilmoitus on tehtävä vakiolomakkeella, johon on liitettävä 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa kahdessa luettelossa kuvatut todisteet tai aihetodisteet ja/tai asianomaisen henkilön antamat asiaan liittyvät tiedot.

3. Ilmoituksen saaneen jäsenvaltion on vahvistettava ilmoituksen tehneelle jäsenvaltiolle ilmoituksen vastaanottaminen viikon kuluessa, paitsi jos ilmoituksen saanut jäsenvaltio voi osoittaa tässä määräajassa, että sen vastuu on lakannut 27 artiklan nojalla.

4. Jos jäsenvaltio ei toimi 3 kohdassa säädetyn viikon määräajan kuluessa, ilmoituksen vastaanottaminen katsotaan vahvistetuksi.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yhdenmukaiset edellytykset takaisinottoilmoitusten laatimiselle ja esittämiselle. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV JAKSO

MENETTELYTAKEET

32 artikla

Siirtopäätöksestä ilmoittaminen

1. Määrittämisestä vastaavan jäsenvaltion, jonka 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua hakijaa koskeva vastaanottopyyntö on hyväksytty tai joka on tehnyt 26 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevan takaisinottoilmoituksen, on tehtävä siirtopäätös viimeistään viikon kuluttua hyväksymisestä tai ilmoituksesta.

2. Jos pyynnön saanut jäsenvaltio suostuu ottamaan vastaan tai takaisin hakijan tai muun 26 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun henkilön, pyynnön esittäneen tai ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä asianomaiselle henkilölle kirjallisesti päätöksestä siirtää hänet hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon ja tapauksen mukaan päätöksestä olla käsittelemättä hänen kansainvälistä suojelua koskevaa hakemustaan.

3. Jos asianomaista henkilöä edustaa oikeudellinen avustaja tai muu neuvonantaja, jäsenvaltiot voivat päättää antaa päätöksen tiedoksi kyseiselle oikeudelliselle avustajalle tai muulle neuvonantajalle asianomaisen henkilön sijaan ja tapauksen mukaan ilmoittaa päätöksestä asianomaiselle henkilölle.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa päätöksessä on oltava tiedot käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista, mukaan lukien oikeus hakea lykkäävää vaikutusta, ja tällaisten oikeussuojakeinojen käyttöön sovellettavista määräajoista ja siirron toteuttamista koskevista määräajoista sekä tarvittaessa maininta paikasta, jossa, ja ajankohdasta, jolloin asianomaisen henkilön on ilmoittauduttava hakemuksen käsittelystä vastuussa olevassa jäsenvaltiossa, jos hän siirtyy sinne omin neuvoin.

   Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot henkilöistä tai yksiköistä, jotka voivat antaa oikeudellista apua asianomaiselle henkilölle, ilmoitetaan hänelle yhdessä 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen kanssa, ellei niitä ole jo ilmoitettu.

5. Jos asianomaista henkilöä ei avusta tai edusta oikeudellinen avustaja tai muu neuvonantaja, jäsenvaltioiden on ilmoitettava hänelle päätöksen keskeiset kohdat, joiden on aina sisällettävä tiedot käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista ja niiden käyttöön sovellettavista määräajoista kielellä, jota asianomainen henkilö ymmärtää tai jota hänen kohtuudella voidaan olettaa ymmärtävän.

33 artikla

Oikeussuojakeinot

1. Hakijalla tai muulla 26 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetulla henkilöllä on oltava oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin niin, että hänellä on mahdollisuus hakea muutosta siirtopäätökseen tai sen uudelleenkäsittelyä tuomioistuimessa sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen osalta.

   Oikeussuojakeinojen soveltamisala rajoitetaan koskemaan sen arvioimista,

   (a) aiheutuuko siirrosta todellinen vaara altistua Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 artiklassa tarkoitetulle epäinhimilliselle tai halventavalle kohtelulle;

   (b) onko 15–18 ja 24 artiklaa rikottu, jos kyseessä ovat 26 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla vastaanotetut henkilöt.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä siirtopäätöksen tiedoksi antamista seuraavasta kahden viikon määräajasta, jonka aikana asianomainen henkilö voi käyttää oikeuttaan tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin 1 kohdan mukaisesti.

3. Asianomaisella henkilöllä on oltava oikeus pyytää kohtuullisen ajan kuluessa siirtopäätöksen tiedoksi antamisesta tuomioistuinta lykkäämään siirtopäätöksen täytäntöönpanoa, kunnes muutoksenhaun tai uudelleenkäsittelyn tulos on selvillä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on tehokkaat oikeussuojakeinot, lykkäämällä siirtoa, kunnes päätös ensimmäisestä lykkäyspyynnöstä on tehty. Päätös siirtopäätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä on tehtävä kuukauden kuluessa siitä, kun pyyntö saapui toimivaltaiseen tuomioistuimeen.

   Jos asianomainen henkilö ei ole käyttänyt oikeuttaan pyytää lykkäävää vaikutusta, siirtopäätöstä koskeva muutoksenhaku tai uudelleenkäsittely ei lykkää siirtopäätöksen täytäntöönpanoa.

   Päätös siirtopäätöksen täytäntöönpanon lykkäämättä jättämisestä on perusteltava.

   Jos lykkäävä vaikutus myönnetään, tuomioistuimen on pyrittävä ratkaisemaan kuukauden kuluessa lykkäävän vaikutuksen myöntämisestä, onko muutoksenhaku tai uudelleenkäsittely perusteltu.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomaisella henkilöllä on mahdollisuus oikeusapuun ja tarvittaessa kielelliseen apuun.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeusapu myönnetään pyynnöstä maksutta, jos asianomaisella henkilöllä ei ole varaa maksaa siitä aiheutuvia kustannuksia. Jäsenvaltiot voivat säätää, että palkkioiden ja muiden kustannusten osalta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien hakijoiden kohtelu ei saa olla edullisempi kuin jäsenvaltioiden omille kansalaisilleen oikeusapuun liittyvissä asioissa yleensä myöntämä kohtelu.

   Oikeusavun saantia mielivaltaisesti rajoittamatta jäsenvaltiot voivat säätää, että maksutonta oikeusapua ja oikeudellista edustajaa ei myönnetä, jos toimivaltaiset viranomaiset tai tuomioistuin katsovat, että muutoksenhaku tai uudelleenkäsittely ei voi tosiasiallisesti johtaa asianomaisen henkilön kannalta myönteiseen lopputulokseen.

   Jos muu viranomainen kuin tuomioistuin tekee toisen alakohdan nojalla päätöksen olla myöntämättä maksutonta oikeusapua tai oikeudellista edustajaa, jäsenvaltioiden on tarjottava tehokkaat oikeussuojakeinot muutoksen hakemiseksi tähän päätökseen tuomioistuimessa. Jos päätös riitautetaan, näiden oikeussuojakeinojen on oltava olennainen osa 1 kohdassa tarkoitettuja oikeussuojakeinoja.

   Jäsenvaltioiden on tässä kohdassa säädettyjä vaatimuksia noudattaessaan varmistettava, että oikeusapua ja oikeudellista edustusta ei mielivaltaisesti rajoiteta ja että asianomaisen henkilön oikeutta saada tahokasta oikeussuojaa ei estetä.

   Oikeusapu käsittää ainakin tarvittavien menettelyä koskevien asiakirjojen laatimisen ja edustamisen tuomioistuimessa, ja se voidaan rajoittaa sellaisiin oikeudellisiin avustajiin tai neuvonantajiin, jotka on kansallisessa laissa erikseen nimetty toimimaan avustajina ja edustajina.

   Oikeusavun saatavuutta koskevista menettelyistä säädetään kansallisessa laissa.

V JAKSO

SÄILÖÖNOTTO SIIRTÄMISTÄ VARTEN

34 artikla

Säilöönotto

1. Jäsenvaltiot eivät saa ottaa ketään säilöön pelkästään sen vuoksi, että häneen sovelletaan tässä asetuksessa säädettyä menettelyä.

2. Jos on olemassa pakenemisen vaara, jäsenvaltiot voivat ottaa asianomaisen henkilön säilöön tämän asetuksen mukaisten siirtomenettelyjen turvaamiseksi, kun säilöönotto tehdään yksilöllisen arvioinnin perusteella ja kun se on oikeasuhteinen eikä muita vähemmän pakottavia keinoja voida soveltaa tehokkaasti henkilön olosuhteiden yksilöllisen arvioinnin perusteella.

3. Säilöönoton on oltava mahdollisimman lyhytaikainen, eikä se saa kestää pidempään kuin on kohtuudella välttämätöntä tarvittavien hallinnollisten menettelyjen toteuttamiseksi asianmukaista huolellisuutta noudattaen, kunnes tämän asetuksen mukainen siirto toteutetaan.

Jos hakija tai muu 26 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu henkilö otetaan säilöön tämän artiklan nojalla, määräaika vastaanottopyynnön tai takaisinottoilmoituksen esittämiselle saa olla enintään kaksi viikkoa hakemuksen rekisteröinnistä. Jos hakija otetaan säilöön myöhemmin kuin hakemuksen rekisteröintivaiheessa, määräaika vastaanottopyynnön tai takaisinottoilmoituksen esittämiselle saa olla enintään viikko päivästä, jona henkilö otettiin säilöön. Jäsenvaltion, joka toteuttaa tämän asetuksen mukaisen menettelyn, on pyydettävä kiireellinen vastaus vastaanottopyyntöön. Tällainen vastaus on annettava viikon kuluessa vastaanottopyynnön saamisesta. Ellei pyyntöön vastata viikon kuluessa, vastaanottopyyntö katsotaan hyväksytyksi, jolloin syntyy velvoite ottaa henkilö vastaan, mukaan lukien velvoite huolehtia asianmukaisista maahantulojärjestelyistä.

Jos henkilö otetaan säilöön tämän artiklan nojalla, kyseinen henkilö on siirrettävä pyynnön esittäneestä tai ilmoituksen tehneestä jäsenvaltiosta vastuussa olevaan jäsenvaltioon niin pian kuin se on käytännössä mahdollista ja viimeistään neljän viikon kuluessa

(a) päivästä, jona pyyntö hyväksyttiin tai takaisinottoilmoitus vahvistettiin, tai

(b) päivästä, jona muutoksenhaulla tai uudelleenkäsittelyllä ei enää ole lykkäävää vaikutusta 33 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jos pyynnön esittänyt tai ilmoituksen tehnyt jäsenvaltio ei noudata vastaanottopyynnön esittämiselle tai takaisinottoilmoituksen tekemiselle asetettuja määräaikoja tai ei tee siirtopäätöstä 32 artiklan 1 kohdassa säädetyssä määräajassa tai jos siirtoa ei toteuteta tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetussa neljän viikon määräajassa, henkilöä ei enää saa pitää säilössä. Tällöin sovelletaan edelleen 29, 31 ja 35 artiklaa.

4. Jos henkilö otetaan säilöön tämän artiklan nojalla, oikeusviranomaisten on annettava säilöönotosta kirjallinen määräys. Säilöönottomääräyksessä on ilmoitettava sen perusteena olevat tosiseikat ja oikeudelliset seikat.

5. Jotta voidaan turvata hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon tehtävää siirtoa koskevat menettelyt, säilöönotto-olosuhteisiin ja säilöön otettuihin hakijoihin sovellettaviin takeisiin sovelletaan direktiivin XXX/XXX/EU [*vastaanotto-olosuhteita koskeva direktiivi*] 9, 10 ja 11 artiklaa.

VI JAKSO

SIIRROT

35 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt ja määräajat

1. Hakijan tai muun 26 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun henkilön siirto pyynnön esittäneestä tai ilmoituksen tehneestä jäsenvaltiosta hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon on toteutettava pyynnön esittäneen tai ilmoituksen tehneen jäsenvaltion kansallisen lain mukaisesti asianomaisten jäsenvaltioiden välisten neuvottelujen jälkeen ja heti kun se on käytännössä mahdollista, kuitenkin viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun toinen jäsenvaltio on hyväksynyt vastaanottopyynnön tai vahvistanut takaisinottoilmoituksen tai kun on annettu lainvoimainen päätös siirtopäätökseen

kohdistuneesta muutoksenhausta tai sen uudelleenkäsittelystä, jolla on lykkäävä vaikutus 33 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Määräaikaa voidaan jatkaa enintään yhteen vuoteen, jos siirtoa ei voida toteuttaa asianomaisen henkilön vangitsemisen vuoksi.

Jos siirrossa on kyse sisäisestä siirrosta, siirto on toteutettava 57 artiklan 9 kohdassa säädetyssä määräajassa.

Jos siirrot hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon toteutetaan valvottuna lähtönä tai saattajan kanssa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne toteutetaan inhimillisellä tavalla sekä perusoikeuksia ja ihmisarvoa täysimääräisesti kunnioittaen.

Pyynnön esittänyt tai ilmoituksen tehnyt jäsenvaltio myöntää tarvittaessa hakijalle kulkuluvan. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kulkuluvan mallin. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion on ilmoitettava pyynnön esittäneelle tai ilmoituksen tehneelle jäsenvaltiolle tapauksen mukaan joko asianomaisen henkilön turvallisesta perille saapumisesta tai siitä, ettei tämä saapunut annetussa määräajassa.

2. Jos siirtoa ei toteuteta 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyissä määräajoissa, hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio vapautuu velvoitteestaan ottaa asianomainen henkilö vastaan tai takaisin, ja vastuu siirtyy pyynnön esittäneelle tai ilmoituksen tehneelle jäsenvaltiolle.

   Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos asianomainen henkilö pakenee ja jos pyynnön esittänyt tai ilmoituksen tehnyt jäsenvaltio ilmoittaa tästä pakenemisesta vastuussa olevalle jäsenvaltiolle ennen 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjen määräaikojen päättymistä, siirtävällä jäsenvaltiolla on edelleen oikeus toteuttaa siirto jäljellä olevan ajan kuluessa myöhemmin, jos kyseinen henkilö on taas viranomaisten saavutettavissa, ellei toinen jäsenvaltio ole toteuttanut menettelyjä tämän asetuksen mukaisesti ja siirtänyt henkilöä vastuussa olevaan jäsenvaltioon sen jälkeen, kun henkilö pakeni.

3. Jos henkilön siirtämisessä on tapahtunut virhe tai siirtopäätös on kumottu muutoksenhaun tai uudelleenkäsittelyn perusteella siirron toteuttamisen jälkeen, siirron toteuttaneen jäsenvaltion on viipymättä otettava asianomainen henkilö takaisin.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yhdenmukaiset edellytykset jäsenvaltioiden kuulemista ja niiden välistä tietojenvaihtoa varten, erityisesti siltä osin kuin kyse on lykätyistä tai viivästyneistä siirroista, hyväksytyksi katsotuista siirroista, alaikäisten tai riippuvuussuhteessa olevien siirroista sekä valvotuista siirroista. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

36 artikla

Siirron kustannukset

1. Asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikka- ja maahanmuuttorahasto*] 17 artiklan mukaisesti hakijan tai muun 26 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun henkilön siirron 35 artiklan nojalla toteuttavalle jäsenvaltiolle on suoritettava maksu.

2. Jos asianomainen henkilö on siirrettävä takaisin johonkin jäsenvaltioon siksi, että siirrossa on tapahtunut virhe tai että siirtopäätös on kumottu muutoksenhaun tai uudelleenkäsittelyn perusteella siirron toteuttamisen jälkeen, siirron alun perin toteuttanut jäsenvaltio vastaa kustannuksista, jotka aiheutuvat asianomaisen henkilön siirtämisestä takaisin sen alueelle.

3. Tämän asetuksen nojalla siirrettäviä henkilöitä ei saa vaatia maksamaan siirroista aiheutuvia kustannuksia.

37 artikla

Tarvittavien tietojen vaihto ennen siirron toteuttamista

1. Jäsenvaltion, joka toteuttaa hakijan tai muun 26 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun henkilön siirron, on ilmoitettava hakemuksen käsittelystä vastuussa olevalle jäsenvaltiolle siirrettävää henkilöä koskevat riittävät, olennaiset ja ainoastaan tarpeelliset henkilötiedot, joita tarvitaan sen varmistamiseksi, että hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion kansallisen lain mukaan toimivaltaiset viranomaiset pystyvät tarjoamaan kyseiselle henkilölle asianmukaisen avun, mihin sisältyy hänen elintärkeiden etujensa suojelemiseen tarvittava välitön terveydenhoito, jotta voidaan turvata tällä asetuksella ja muilla sovellettavilla turvapaikkasäädöksillä myönnetyn suojelun ja oikeuksien jatkuvuus. Kyseiset tiedot on toimitettava hakemuksen käsittelystä vastuussa olevalle jäsenvaltiolle kohtuullisessa ajassa ennen siirron toteuttamista, jotta sen kansallisen lain mukaan toimivaltaisilla viranomaisilla on riittävästi aikaa toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

2. Siirron toteuttavan jäsenvaltion on toimitettava hakemuksen käsittelystä vastuussa olevalle jäsenvaltiolle kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen siirrettävän henkilön oikeuksista ja välittömistä erityistarpeista huolehtimiseksi, ja erityisesti

   (a) tiedot kaikista välittömistä toimenpiteistä, jotka hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion on toteutettava sen varmistamiseksi, että siirrettävän henkilön erityistarpeista huolehditaan asianmukaisesti, mukaan lukien mahdollisesti tarvittava välitön terveydenhoito;

   (b) vastaanottavassa jäsenvaltiossa mahdollisesti oleskelevien perheenjäsenten, sukulaisten tai muiden omaisten yhteystiedot;

   (c) alaikäisten osalta tiedot heidän koulutuksestaan;

   (d) arvio hakijan iästä;

   (e) asetuksen (EU) XXX/XXX [*seulontaa koskeva asetus*] 13 artiklan mukaisen seulonnan aikana kerätyt tiedot.

3. Tietojenvaihto tämän artiklan nojalla saa tapahtua ainoastaan niiden viranomaisten välillä, jotka on ilmoitettu komissiolle tämän asetuksen 41 artiklan mukaisesti, käyttäen asetuksen (EY) N:o 1560/2003 18 artiklalla perustettua sähköistä viestintäverkkoa. Vaihdettuja tietoja saa käyttää ainoastaan tämän artiklan 1 kohdassa säädettyihin tarkoituksiin, eikä niitä saa käsitellä edelleen.

4. Jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon helpottamiseksi komissio laatii täytäntöönpanosäädöksillä vakiolomakkeen tämän artiklan nojalla vaadittavien tietojen toimittamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen

5. Tämän artiklan nojalla tapahtuvaan tietojenvaihtoon sovelletaan 40 artiklan 8 ja 9 kohdassa vahvistettuja sääntöjä.

38 artikla

Turvallisuuteen liittyvien tietojen vaihto ennen siirron toteuttamista

Jos siirron toteuttavalla jäsenvaltiolla on hallussaan tietoja, jotka viittaavat siihen, että on perusteltuja syitä katsoa hakijan tai muun 26 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun henkilön olevan vaaraksi jonkin jäsenvaltion kansalliselle turvallisuudelle tai yleiselle järjestykselle, kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava tällaiset tiedot myös vastuussa olevalle jäsenvaltiolle.

39 artikla

Terveydentilaa koskevien tietojen vaihto ennen siirron toteuttamista

1. Siirron toteuttavan jäsenvaltion on yksinomaan tarvittavan lääketieteellisen hoidon antamista varten toimitettava hakemuksen käsittelystä vastuussa olevalle valtiolle siirrettävän henkilön erityistarpeita koskevat tiedot, jotka yksittäistapauksissa voivat koskea kyseisen henkilön fyysistä terveyttä tai mielenterveyttä, erityisesti kun kyseessä ovat vammaiset, vanhukset, raskaana olevat naiset, alaikäiset ja henkilöt, jotka ovat joutuneet kidutuksen, raiskauksen tai muun vakavan psyykkisen, fyysisen tai seksuaalisen väkivallan kohteeksi, sikäli kuin nämä tiedot ovat kansallisen lain mukaan toimivaltaisten viranomaisten saatavilla. Tiedot toimitetaan yhteisellä terveystodistuksella, johon liitetään tarvittavat asiakirjat. Hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion on varmistettava, että nämä erityistarpeet otetaan asianmukaisesti huomioon, etenkin jos kyseessä on välittömästi tarvittava sairaanhoito.

   Komissio laatii täytäntöönpanosäädöksillä yhteisen terveystodistuksen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen

2. Siirron toteuttava jäsenvaltio toimittaa 1 kohdassa tarkoitetut tiedot hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon vasta, kun siihen on saatu hakijan ja/tai hänen edustajansa nimenomainen suostumus tai kun tietojen toimittaminen on välttämätöntä kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden suojelemiseksi, tai jos asianomainen henkilö on fyysisesti tai juridisesti estynyt antamasta suostumustaan, asianomaisen henkilön tai jonkun toisen henkilön elintärkeiden etujen suojaamiseksi. Se, että henkilö ei ole antanut tai on kieltäytynyt antamasta suostumusta, ei estä toteuttamasta siirtoa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja henkilökohtaisia terveystietoja saa käsitellä vain terveydenhuollon ammattihenkilö, jota koskee kansallisen lain tai toimivaltaisten kansallisten viranomaisten vahvistamien sääntöjen mukainen salassapitovelvollisuus, tai muu henkilö, jolla on vastaava salassapitovelvollisuus.

4. Tietojenvaihto tämän artiklan nojalla saa tapahtua ainoastaan 3 kohdassa tarkoitettujen terveydenhuollon ammattihenkilöiden tai muiden henkilöiden välillä. Vaihdettuja tietoja saa käyttää ainoastaan 1 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin eikä niitä saa käsitellä edelleen.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yhdenmukaiset edellytykset ja käytännön järjestelyt 1 kohdassa tarkoitettua tietojenvaihtoa varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen

6. Tämän artiklan nojalla tapahtuvaan tietojenvaihtoon sovelletaan 40 artiklan 8 ja 9 kohdassa vahvistettuja sääntöjä.

VI LUKU

HALLINNOLLINEN YHTEISTYÖ

40 artikla

Tietojenvaihto

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava niitä pyytäville jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden riittävät, olennaiset ja ainoastaan tarpeelliset henkilötiedot, joita tarvitaan seuraavia varten:

   (a) hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen;

   (b) kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittely;

   (c) tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden täytäntöönpano.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot saavat koskea ainoastaan

   (a) asianomaisen henkilön ja tapauksen mukaan hänen perheenjäsentensä, sukulaistensa tai muiden omaisten henkilötietoja (suku- ja etunimi sekä tapauksen mukaan entinen nimi, lisä- tai salanimet, nykyinen ja aiempi kansalaisuus, syntymäaika ja -paikka);

   (b) henkilö- ja matkustusasiakirjoja (asiakirjan numero, voimassaolo, antopäivä, asiakirjan antanut viranomainen, myöntämispaikka jne.);

   (c) muita tietoja, jotka ovat asetuksen (EU) XXX/XXX [*Eurodac-asetus*] mukaisesti tarpeen hakijan henkilöllisyyden toteamiseksi, mukaan lukien jäsenvaltion hakijalta keräämät biometriset tiedot, erityisesti tämän asetuksen 57 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi;

   (d) oleskelupaikkoja ja käytettyjä matkareittejä;

   (e) jäsenvaltion myöntämiä oleskelulupia tai viisumeja;

   (f) paikkaa, jossa hakemus on jätetty;

   (g) mahdollisen aikaisemman kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen jättämispäivää, vireillä olevan hakemuksen rekisteröintipäivää, hakemuksen käsittelyvaihetta ja päätöstä, mikäli sellainen on tehty.

3. Hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio voi lisäksi pyytää toista jäsenvaltiota ilmoittamaan, mitä syitä hakija on esittänyt hakemuksensa perusteeksi, ja mahdolliset hakijaa koskevan päätöksen perustelut, jos se on tarpeen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyä varten. Toinen jäsenvaltio voi kieltäytyä vastaamasta sille esitettyyn pyyntöön, jos tietojen toimittaminen voisi vaarantaa sen olennaisia etuja tai vahingoittaa asianomaisen henkilön tai muiden henkilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien suojaa. Pyynnön esittäneen jäsenvaltion

on joka tapauksessa saatava kansainvälisen suojelun hakijalta kirjallinen suostumus, ennen kuin pyydettyjä tietoja voidaan luovuttaa. Tällöin hakijan on tiedettävä, mitä nimenomaisia tietoja hänen suostumuksensa koskee.

4. Tietojen saantia koskevia pyyntöjä voidaan esittää ainoastaan yksittäisten kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tai sisäisenä siirtona toteutettavan siirron yhteydessä. Tietojen saantia koskeva pyyntö on perusteltava, ja mikäli pyynnön tarkoituksena on tarkistaa vastuun sellaisen määräytymisperusteen olemassaolo, joka todennäköisesti aiheuttaa vastuun syntymisen jäsenvaltiolle, jolta tietoja on pyydetty, pyynnössä on mainittava, mihin todisteeseen, mukaan lukien asiaan vaikuttavat luotettavista lähteistä saadut tiedot siitä, miten hakijat tulevat jäsenvaltioiden alueelle, tai hakijan antamiin tietoihin sisältyvään yksityiskohtaiseen ja todennettavissa olevaan osaan se perustuu. Tällaiset luotettavista lähteistä saadut asiaan vaikuttavat tiedot eivät yksinään riitä määrittämään tämän asetuksen mukaista jäsenvaltion vastuuta ja toimivaltaa, mutta ne voivat vaikuttaa muiden yksittäistä hakijaa koskevien tietojen arviointiin.

5. Jäsenvaltio, jolta tietoja on pyydetty, on velvollinen vastaamaan pyyntöön kolmen viikon kuluessa. Vastauksen viivästyminen on perusteltava asianmukaisesti. Kolmen viikon määräajan noudattamatta jättäminen ei vapauta pyynnön saanutta jäsenvaltiota velvollisuudesta vastata pyyntöön. Jos pyynnön saaneen ja määräajan ylittäneen jäsenvaltion suorittamissa tutkimuksissa jätetään antamatta tietoja, jotka osoittavat sen olevan vastuussa hakemuksen käsittelystä, kyseinen jäsenvaltio ei voi vedota 29 artiklassa säädettyjen määräaikojen ylittymiseen perusteena sille, että se kieltäytyy noudattamasta vastaanottopyyntöä. Tällöin 29 artiklassa säädettyjä vastaanottopyynnön esittämistä koskevia määräaikoja pidennetään ajanjaksolla, joka vastaa pyynnön saaneen jäsenvaltion vastauksen viivästymistä.

6. Tietojen vaihto tapahtuu jäsenvaltion pyynnöstä ja ainoastaan sellaisten viranomaisten välillä, jotka kukin jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 41 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

7. Vaihdettuja tietoja voidaan käyttää ainoastaan 1 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin. Kussakin jäsenvaltiossa tietoja voidaan toimittaa niiden luonteen ja vastaanottavan viranomaisen toimivallan mukaan ainoastaan niille viranomaisille ja tuomioistuimille, joiden tehtävänä on

   (a) hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen;

   (b) kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittely;

   (c) tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden täytäntöönpano.

8. Tiedot antavan jäsenvaltion on varmistettava, että ne ovat paikkansapitävät ja ajan tasalla. Jos ilmenee, että se on antanut virheellisiä tietoja tai tietoja, joita ei olisi pitänyt antaa, asiasta on välittömästi ilmoitettava vastaanottaville jäsenvaltioille. Näiden on oikaistava kyseiset tiedot tai poistettava ne.

9. Kussakin asianomaisessa jäsenvaltiossa on pidettävä kirjaa vaihdettujen tietojen lähettämisestä ja vastaanottamisesta asianomaisen henkilön yksilökohtaisessa tiedostossa tai erillisessä rekisterissä.

41 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset ja niiden resurssit

1. Kunkin jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle tästä asetuksesta johtuvien velvoitteiden täytäntöönpanosta vastaavat viranomaiset ja niitä koskevat muutokset. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisillä viranomaisilla on riittävät resurssit tehtäviensä hoitamiseen ja että ne pystyvät erityisesti vastaamaan säädetyissä määräajoissa tietojen antamista koskeviin pyyntöihin, vastaanottopyyntöihin ja takaisinottoilmoituksiin sekä tapauksen mukaan noudattamaan IV osan I–III luvun mukaisia velvoitteitaan.

2. Komissio julkaisee 1 kohdassa tarkoitetuista viranomaisista kootun luettelon *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jos luetteloon tehdään muutoksia, komissio julkaisee päivitetyn luettelon kerran vuodessa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille annetaan tämän asetuksen soveltamista varten tarvittava koulutus.

4. Komissio perustaa täytäntöönpanosäädöksillä suojatut sähköiset tiedonsiirtokanavat 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten välille sekä näiden viranomaisten ja turvapaikkaviraston välille tietojen, asetuksen (EU) XXX/XXX [*Eurodac-asetus*] mukaisesti kerättyjen biometristen tietojen, pyyntöjen, ilmoitusten, vastausten ja kaiken kirjeenvaihdon välittämistä varten ja sen varmistamiseksi, että lähettäjät saavat automaattisesti sähköisen vastaanottotodistuksen. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

42 artikla

Hallinnolliset järjestelyt

1. Jäsenvaltiot voivat kahdenvälisesti sopia hallinnollisista järjestelyistä, jotka koskevat tämän asetuksen täytäntöönpanoon liittyviä käytännön yksityiskohtia, jotta voidaan helpottaa asetuksen täytäntöönpanoa ja parantaa sen vaikuttavuutta. Nämä järjestelyt voivat koskea

   (a) yhteyshenkilöiden vaihtoa;

   (b) menettelyjen yksinkertaistamista ja hakijoiden vastaanottopyyntöjen tai takaisinottoilmoitusten toimittamiseen ja käsittelyyn sovellettavien määräaikojen lyhentämistä;

   (c) IV osan I–III luvun nojalla tarjottuja yhteisvastuutoimia.

2. Jäsenvaltiot voivat myös pitää voimassa asetuksen (EY) N:o 343/2003 ja asetuksen (EU) No 604/2013 nojalla sovitut hallinnolliset järjestelyt. Siltä osin kuin tällaiset järjestelyt ovat ristiriidassa tämän asetuksen kanssa, asianomaisten jäsenvaltioiden on muutettava järjestelyjä niin, että mahdolliset ristiriitaisuudet poistuvat.

3. Ennen 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista järjestelyistä sopimista tai niiden muuttamista asianomaisten jäsenvaltioiden on kuultava komissiota järjestelyn yhteensopivuudesta tämän asetuksen kanssa.

4. Jos komissio katsoo, että 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut järjestelyt ovat ristiriidassa tämän asetuksen kanssa, se ilmoittaa asiasta asianomaisille jäsenvaltioille

kohtuullisen ajan kuluessa. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki asianmukaiset toimet kyseisen järjestelyn muuttamiseksi kohtuullisessa ajassa niin, että mahdollisesti havaitut ristiriitaisuudet poistuvat.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista 1 kohdassa tarkoitetuista järjestelyistä sekä niiden mahdollisista irtisanomisista tai muutoksista.

43 artikla

Vastuussa olevien yksiköiden verkosto

Turvapaikkavirasto perustaa 41 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten verkoston ja helpottaa sen toimintaa käytännön yhteistyön ja tietojenvaihdon tehostamiseksi kaikista tämän asetuksen soveltamiseen liittyvistä asioista, mukaan lukien käytännön työvälineiden kehittäminen ja ohjeistus.

VII LUKU

SOVITTELU

44 artikla

Sovittelu

1. Jotta voitaisiin helpottaa tämän asetuksen nojalla perustettujen mekanismien asianmukaista toimintaa ja ratkaista sen soveltamiseen liittyviä ongelmia, jos kahdella tai useammalla jäsenvaltiolla on keskinäisiä vaikeuksia tämän asetuksen mukaisessa yhteistyössä tai sen soveltamisessa, asianomaisten jäsenvaltioiden on yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä järjestettävä viipymättä neuvottelut asianmukaisten ratkaisujen löytämiseksi kohtuullisessa ajassa vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti.

   Tiedot kohdatuista vaikeuksista ja löydetyistä ratkaisuista voidaan tarvittaessa ilmoittaa komissiolle ja muille jäsenvaltioille 67 artiklassa tarkoitetussa komiteassa.

2. Jos 1 kohdan nojalla ei päästä ratkaisuun tai vaikeudet jatkuvat, yksi tai useampi asianomainen jäsenvaltio voi pyytää komissiota järjestämään neuvotteluja asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa asianmukaisten ratkaisujen löytämiseksi. Komissio järjestää tällaiset neuvottelut viipymättä. Asianomaisten jäsenvaltioiden on osallistuttava aktiivisesti neuvotteluihin ja toteutettava – komission lisäksi – kaikki tarvittavat toimenpiteet asian ratkaisemiseksi viipymättä. Komissio voi antaa asianomaisille jäsenvaltioille osoitettuja suosituksia, joissa esitetään toteutettavat toimenpiteet ja asianmukaiset määräajat.

   Tiedot kohdatuista vaikeuksista, annetuista suosituksista ja löydetyistä ratkaisuista voidaan tarvittaessa ilmoittaa muille jäsenvaltioille 67 artiklassa tarkoitetussa komiteassa.

3. Tällä artiklalla ei rajoiteta perussopimuksen 258 ja 260 artiklan mukaista komission valtaa valvoa unionin lainsäädännön soveltamista. Sillä ei myöskään rajoita asianomaisten jäsenvaltioiden mahdollisuutta viedä riita unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi perussopimuksen 273 tai 259 artiklan mukaisesti.

IV OSA

YHTEISVASTUU

I LUKU

Yhteisvastuumekanismit

45 artikla

Yhteisvastuutoimet

1. Muuttopaineen kohteena tai etsintä- ja pelastusoperaatioista seuraavien maihinnousujen kohteena olevan jäsenvaltion hyväksi suoritettavat yhteisvastuutoimet ovat seuraavantyyppisiä:

   (a) sellaisten hakijoiden sisäiset siirrot, joihin ei sovelleta asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus]* 41 artiklassa vahvistettua rajamenettelyä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyä varten;

   (b) laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamisen tukijärjestely;

   (c) sellaisten kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden sisäiset siirrot, joille on myönnetty kansainvälinen suojelu alle kolme vuotta ennen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymistä 53 artiklan 1 kohdan nojalla;

   (d) valmiuksia vahvistavat toimenpiteet turvapaikka-asioiden, vastaanoton tai palauttamisen alalla, operatiivinen tuki ja toimenpiteet, joilla pyritään vastaamaan hyötyvään jäsenvaltioon vaikuttaviin muuttoliikesuuntauksiin tekemällä yhteistyötä kolmansien maiden kanssa.

2. Tällaisiin toimiin voi 56 artiklan nojalla kuulua myös seuraavia:

   (a) sellaisten kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden sisäiset siirrot, joihin sovelletaan rajamenettelyä asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus*] 41 artiklan mukaisesti;

   (b) laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten sisäiset siirrot.

46 artikla

Yhteisvastuufoorumi

Yhteisvastuufoorumiin kuuluvat kaikki jäsenvaltiot. Komissio kutsuu yhteisvastuufoorumin koolle ja toimii sen puheenjohtajana asetuksen tämän osan kitkattoman toiminnan varmistamiseksi.

47 artikla

Yhteisvastuu etsintä- ja pelastusoperaatioista seuraavien maihinnousujen tapauksessa

1. Tätä artiklaa ja 48 ja 49 artiklaa sovelletaan etsintä- ja pelastusoperaatioihin, joiden seurauksena jäsenvaltion alueelle saapuu toistuvasti kolmansien maiden kansalaisia

tai valtiottomia henkilöitä, sekä 49 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin haavoittuvassa asemassa oleviin henkilöihin.

2. Jos 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetusta muuttoliikkeen hallintaa koskevasta kertomuksesta käy ilmi, että yhteen tai useampaan jäsenvaltioon kohdistuu 1 kohdassa tarkoitettuja tilanteita, siinä on myös esitettävä niiden 45 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden kokonaismäärä, jotka olisi siirrettävä sisäisesti kyseisten jäsenvaltioiden avustamiseksi. Kertomuksessa on myös yksilöitävä 45 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut valmiuksien vahvistamiseen tähtäävät toimenpiteet, jotka ovat tarpeen kyseisten jäsenvaltioiden avustamiseksi.

3. Komissio pyytää kahden viikon kuluessa muuttoliikkeen hallintaa koskevan kertomuksen antamisesta kaikkia muita jäsenvaltioita, joiden alueelle ei odoteta 1 kohdassa tarkoitettuja maahantulijoita, osallistumaan 2 kohdassa tarkoitettuihin yhteisvastuutoimiin. Komissio ilmoittaa pyynnössään jäsenvaltioittain niiden hakijoiden kokonaismäärä, joiden sisäisiin siirtoihin niiden on osallistuttava 45 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen yhteisvastuutoimien muodossa 54 artiklassa vahvistetun jakoperusteen mukaisesti laskettuna. Jakoperuste sisältää hyötyvien jäsenvaltioiden osuuden.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kuukauden kuluessa muuttoliikkeen hallintaa koskevan kertomuksen antamisesta toimet, joihin ne aikovat osallistua, täyttämällä liitteessä I esitetty etsintä- ja pelastusoperaatioihin liittyviä yhteisvastuutoimia koskeva suunnitelma. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava, aikovatko ne osallistua toimiin

   (a) 45 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisilla sisäisillä siirroilla; vai

   (b) 45 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisilla muuttoliikkeen hallintaa koskevassa kertomuksessa yksilöidyillä toimenpiteillä; vai

   (c) 45 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisilla haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden sisäisillä siirroilla 49 artiklan 4 kohdan nojalla.

5. Jos komissio katsoo, että kaikkien jäsenvaltioiden 4 kohdan mukaisesti ilmoittamat yhteisvastuutoimet jäävät muuttoliikkeen hallintaa koskevassa kertomuksessa vahvistettujen yhteisvastuutoimien kokonaismäärä merkittävästi vähemmiksi, komissio kutsuu koolle yhteisvastuufoorumin. Komissio kehottaa jäsenvaltioita mukauttamaan yhteisvastuutoimien määrää ja tarpeen mukaan tyyppiä. Jäsenvaltioiden, jotka mukauttavat toimiaan, on toimitettava tarkistetut etsintä- ja pelastusoperaatioihin liittyviä yhteisvastuutoimia koskevat suunnitelmat yhteisvastuufoorumin kokoontumisen aikana.

48 artikla

Etsintä- ja pelastusoperaatioita koskevat komission täytäntöönpanosäädökset

1. Kahden viikon kuluessa 47 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen etsintä- ja pelastusoperaatioihin liittyviä yhteisvastuutoimia koskevien suunnitelmien toimittamisesta tai kahden viikon kuluessa 47 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun yhteisvastuufoorumin päättymisestä ja jos kaikkien jäsenvaltioiden suunnitelmissaan ilmoittamien yhteisvastuutoimien määrä vastaa muuttoliikkeen hallintaa koskevassa kertomuksessa vahvistettua yhteisvastuutoimien kokonaismäärää tai komissio katsoo

määrän olevan riittävän lähellä tätä kokonaismäärää, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan jäsenvaltioiden 47 artiklan 4 tai 5 kohdan nojalla ilmoittamat yhteisvastuutoimet. Nämä toimet muodostavat yhteisvastuureservin kullekin jäsenvaltiolle, johon odotetaan kohdistuvan maihinnousuja lyhyellä aikavälillä.

Jos turvapaikkavirasto ilmoittaa komissiolle ja jäsenvaltioille, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta yhteisvastuureservistä 80 prosenttia on käytetty yhden tai useamman hyötyvän jäsenvaltion hyväksi, komissio kutsuu koolle yhteisvastuufoorumin tiedottaakseen jäsenvaltioille tilanteesta ja pyytääkseen jäsenvaltioita lisäämään yhteisvastuutoimiaan. Jos jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet olevansa valmiita lisäämään toimia, komissio muuttaa yhteisvastuufoorumin päätyttyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yhteisvastuureservin perustamisesta annettua täytäntöönpanosäädöstä asianomaisen hyötyvän jäsenvaltion osalta lisätäkseen jäsenvaltioiden ilmoittamia yhteisvastuutoimia.

2. Jos jäsenvaltioiden 47 artiklan 5 kohdan nojalla ilmoittamien yhteisvastuutoimien kokonaismäärä tai tyyppi on edelleen merkittävästi alle muuttoliikkeen hallintaa koskevassa kertomuksessa vahvistettujen yhteisvastuutoimin kokonaismäärän ja johtaa tilanteeseen, jossa yhteisvastuureservistä ei kyetä ennakoitavasti tarjoamaan jatkuvaa tukea 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille jäsenvaltioille, komissio hyväksyy kahden viikon kuluessa yhteisvastuufoorumin päättymisestä täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan yhteisvastuureservi kullekin jäsenvaltiolle, johon odotetaan kohdistuvan maihinnousuja lyhyellä aikavälillä. Kyseisessä täytäntöönpanosäädöksessä on vahvistettava

(a) kolmansien maiden niiden kansalaisten kokonaismäärä, jotka on siirrettävä sisäisesti, jotta voidaan vastata 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden tarpeisiin muuttoliikkeen hallintaa koskevassa kertomuksessa yksilöidyn mukaisesti;

(b) a alakohdassa tarkoitettu määrä ja osuus kunkin jäsenvaltion osalta, mukaan lukien hyötyvä jäsenvaltio, laskettuna 54 artiklassa vahvistetun jakoperusteen mukaisesti;

(c) jäsenvaltioiden 45 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti ilmoittamat toimenpiteet.

Jos jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet 45 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisista toimenpiteistä, niiden on oltava oikeassa suhteessa yhteisvastuutoimiin, joihin jäsenvaltiot olisivat osallistuneet 45 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla sisäisillä siirroilla 54 artiklassa vahvistetun jakoperusteen soveltamisen tuloksena. Toimenpiteet on vahvistettava täytäntöönpanosäädöksessä, paitsi jos jäsenvaltioiden ilmoittamat toimet johtaisivat siihen, että muuttoliikkeen hallintaa koskevassa kertomuksessa yksilöityjen sisäisten siirtojen kokonaismäärästä puuttuu yli 30 prosenttia. Tällöin täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettuja yhteisvastuutoimia on mukautettava siten, että tällaisista toimenpiteistä ilmoittaneiden jäsenvaltioiden edellytetään hoitavan 54 artiklassa vahvistetun jakoperusteen mukaisesti lasketusta osuudestaan 50 prosenttia 45 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuilla sisäisillä siirroilla tai palauttamisen tukijärjestelyllä tai niiden yhdistelmällä. Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava välittömästi komissiolle, miten ne aikovat hoitaa osuutensa. Komissio mukauttaa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettuja, sisäisiä siirtoja, palauttamisen tukijärjestelyä ja 45 artiklan 1 kohdan d alakohdassa

tarkoitettuja toimenpiteitä koskevia yhteisvastuutoimia kyseisten jäsenvaltioiden osalta vastaavasti.

Jos yksi tai useampi jäsenvaltio ei ole toimittanut etsintä- ja pelastusoperaatioihin liittyviä yhteisvastuutoimia koskevia suunnitelmia 47 artiklan 4 ja 5 kohdassa vahvistetuissa määräajoissa, komissio määrittää kyseisten jäsenvaltioiden yhteisvastuutoimien määrän ja tyypin.

Jos turvapaikkavirasto ilmoittaa komissiolle ja jäsenvaltioille, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta yhteisvastuureservistä 80 prosenttia on käytetty yhden tai useamman hyötyvän jäsenvaltion hyväksi, komissio kutsuu koolle yhteisvastuufoorumin tiedottaakseen jäsenvaltioille tilanteesta ja jäsenvaltioiden lisätarpeista. Yhteisvastuufoorumin päätyttyä komissio hyväksyy muutoksen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yhteisvastuureservin perustamisesta annettuun täytäntöönpanosäädökseen asianomaisen hyötyvän jäsenvaltion osalta lisätäkseen ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen yhteisvastuutoimien piiriin kuuluvien kolmansien maiden kansalaisten kokonaismäärää enintään 50 prosenttia. Kunkin jäsenvaltion ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua osuutta muutetaan vastaavasti. Jos sovelletaan toisen alakohdan säännöksiä ja jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet, että ne osallistuvat toimiin palauttamisen tukijärjestelyn kautta, näiden toimenpiteiden osuutta kasvatetaan 50 prosenttia. Myös 45 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä lisätään osuudella, joka on oikeassa suhteessa kyseisen jäsenvaltion osuuden 50 prosentin lisäykseen laskettuna 54 artiklassa vahvistetun jakoperusteen mukaisesti.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

49 artikla

Yhteisvastuureservi etsintä- ja pelastusoperaatioita varten

1. Edellä 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle yhteisvastuutukea koskevasta pyynnöstään kahden viikon kuluessa 48 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisestä. Pyynnön saatuaan komissio hyödyntää yhteisvastuureserviä ja koordinoi yhteisvastuutoimenpiteiden täytäntöönpanoa kunkin maihinnousun tai maihinnousujen ryhmän osalta, joka tapahtuu kahden viikon aikana.

2. Komission koordinoimana turvapaikkaviraston ja Euroopan raja- ja merivartioviraston on laadittava luettelo henkilöistä, jotka täyttävät edellytykset kuuluakseen sisäisten siirtojen ja palauttamisen tukijärjestelyn piiriin. Luettelossa on esitettävä näiden henkilöiden jakautuminen osallistuvien jäsenvaltioiden kesken ottaen huomioon niiden henkilöiden kokonaismäärä, jotka kukin osallistuva jäsenvaltio siirtää sisäisesti tai ottaa palauttamisen tukijärjestelyn piiriin, näiden henkilöiden kansalaisuus sekä se, onko heidän ja sisäisen siirron tai palauttamisen tukijärjestelyn kohteena olevan jäsenvaltion välillä merkityksellisiä yhteyksiä. Etusijalle on asetettava haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden sisäiset siirrot. Turvapaikkavirasto ja Euroopan raja- ja merivartiovirasto avustavat komissiota yhteisvastuureservin käytön seurannassa.

3. Jos komissio on hyväksynyt kertomuksen, jossa päätellään, että 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun jäsenvaltioon kohdistuu 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu

muuttopaine, 48 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti perustetussa yhteisvastuureservissä jäljellä olevilla yhteisvastuutoimilla voidaan lieventää välittömästi kyseisen jäsenvaltion muuttopainetta. Tällöin sovelletaan 2 kohdan säännöksiä.

Tätä kohtaa ei sovelleta, jos hyväksytään 53 artiklassa tarkoitettu täytäntöönpanosäädös. Kyseisen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisestä lähtien 2 kohdassa tarkoitettua luetteloa henkilöistä, jotka voidaan siirtää sisäisesti ja joihin voidaan soveltaa palauttamisen tukijärjestelyä, ei enää voida käyttää.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu yhteisvastuureservi ei ole riittävä, jotta voitaisiin lieventää välittömästi 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun jäsenvaltioon kohdistuvia paineita, voidaan käyttää 48 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti perustetun muiden jäsenvaltioiden yhteisvastuureservin yhteisvastuutoimia, kunhan tämä ei vaaranna reservin toimintaa kyseisten jäsenvaltioiden osalta.

4. Jos muuttoliikkeen hallintaa koskevassa kertomuksessa todetaan, että 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla jäsenvaltiolla on valmiuksiin liittyviä haasteita haavoittuvassa asemassa olevien hakijoiden vuoksi, riippumatta siitä, miten he ovat ylittäneet ulkorajan, 48 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti perustettua yhteisvastuureserviä voidaan käyttää myös haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden sisäisiin siirtoihin. Tällöin sovelletaan 2 kohdan säännöksiä.

5. Komissio tukee ja helpottaa menettelyjä, jotka johtavat hakijoiden sisäisiin siirtoihin ja palauttamisen tukijärjestelyn täytäntöönpanoon, ja kiinnittää erityishuomiota ilman huoltajaa oleviin alaikäisiin. Se koordinoi sisäisten siirtojen ja palauttamisen tukijärjestelyn operatiivisia näkökohtia, myös turvapaikkaviraston tai Euroopan raja- ja merivartioviraston tarjoamien asiantuntijoiden tai asiantuntijaryhmien avulla.

50 artikla

Muuttopaineen arviointi

1. Komissio arvioi jäsenvaltion muuttoliiketilanteen, jos

   (a) kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle, että se katsoo olevansa muuttopaineen kohteena;

   (b) se katsoo käytettävissä olevien tietojen perusteella, että kyseinen jäsenvaltio saattaa olla muuttopaineen kohteena.

2. Turvapaikkavirasto ja Euroopan raja- ja merivartiovirasto avustavat komissiota muuttopainetta koskevan arvioinnin tekemisessä. Komissio ilmoittaa viipymättä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja jäsenvaltioille, että se on tekemässä arviointia.

3. Muuttopaineen arvioinnin on katettava asianomaisen jäsenvaltion tilanne edeltävien kuuden kuukauden aikana verrattuna unionin kokonaistilanteeseen, ja sen on perustuttava erityisesti seuraaviin tietoihin:

   (a) kolmansien maiden kansalaisten tekemien kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten määrä ja hakijoiden kansalaisuus;

   (b) niiden kolmansien maiden kansalaisten lukumäärä, jotka jäsenvaltion viranomaiset ovat todenneet sellaisiksi, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä maahantulon, maassa oleskelun tai asumisen edellytyksiä, mukaan lukien

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2226[58] 3 artiklan 1 kohdan 19 alakohdassa tarkoitetut sallitun oleskeluajan ylittäneet henkilöt;

(c) direktiivin 2008/115/EY mukaisten palauttamispäätösten lukumäärä;

(d) niiden kolmansien maiden kansalaisten lukumäärä, jotka lähtivät jäsenvaltioiden alueelta direktiivin 2008/115/EY mukaisen palauttamispäätöksen seurauksena;

(e) niiden kolmansien maiden kansalaisten lukumäärä, joille jäsenvaltiot ovat myöntäneet maahanpääsyn unionin ja kansallisten uudelleensijoittamista [tai humanitaarista maahanpääsyä] koskevien järjestelmien kautta;

(f) vastaanotettujen ja lähetettyjen vastaanottopyyntöjen ja takaisinottoilmoitusten määrä 34 ja 36 artiklan mukaisesti;

(g) 31 artiklan mukaisesti toteutettujen siirtojen määrä;

(h) niiden henkilöiden lukumäärä, jotka on otettu kiinni heidän ylittäessään laittomasti jäsenvaltion ulkorajan maitse, meritse tai ilmateitse;

(i) niiden henkilöiden lukumäärä, joilta on evätty maahanpääsy asetuksen (EU) 2016/399 14 artiklan mukaisesti;

(j) etsintä- ja pelastusoperaatioiden seurauksena maahan tulleiden kolmansien maiden kansalaisten lukumäärä ja kansalaisuus, mukaan lukien kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten määrä;

(k) ilman huoltajaa olevien alaikäisten lukumäärä.

4. Muuttopaineen arvioinnissa on otettava huomioon myös seuraavat:

(a) jäsenvaltion esittämät tiedot, jos arviointi tehdään 1 kohdan a alakohdan nojalla;

(b) muuttoliikeasioihin liittyvän yhteistyön taso lähtö- ja kauttakulkumaina olevien kolmansien maiden, ensimmäisten turvapaikkamaiden ja asetuksessa (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus*] määriteltyjen turvallisten kolmansien maiden kanssa;

(c) asiaan liittyvissä kolmansissa maissa vallitseva geopoliittinen tilanne, joka saattaa vaikuttaa muuttoliikkeeseen;

(d) asiaan kuuluvat suositukset, joista säädetään neuvoston asetuksen (EU) N:o 1053/2013[59] 15 artiklassa, asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikkavirasto*] 13, 14 ja 22 artiklassa ja asetuksen (EU) 2019/1896 32 artiklan 7 kohdassa;

---

[58] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2226, annettu 30 päivänä marraskuuta 2017, rajanylitystietojärjestelmän (EES) perustamisesta jäsenvaltioiden ulkorajat ylittävien kolmansien maiden kansalaisten maahantuloa, maastalähtöä ja pääsyn epäämistä koskevien tietojen rekisteröimiseksi ja edellytysten määrittämisestä pääsylle EES:n tietoihin lainvalvontatarkoituksissa sekä Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen ja asetusten (EY) N:o 767/2008 ja (EU) N:o 1077/2011 muuttamisesta (EUVL L 327, 9.12.2017, s. 20).

[59] Neuvoston asetus (EU) N:o 1053/2013, annettu 7 päivänä lokakuuta 2013, arviointi- ja valvontamekanismin perustamisesta Schengenin säännöstön soveltamisen varmistamista varten ja toimeenpanevan komitean 16 päivänä syyskuuta 1998 pysyvän Schengenin arviointi- ja soveltamiskomitean perustamisesta tekemän päätöksen kumoamisesta (EUVL L 295, 6.11.2013, s. 27).

(e) tiedot, jotka on kerätty XXX annetun muuttoliikkeeseen liittyvää varautumista ja kriisien hallintaa koskevasta EU:n mekanismista (muuttoliikettä koskeva varautumis- ja kriisisuunnitelma) annetun komission suosituksen mukaisesti;

(f) 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu muuttoliikkeen hallintaa koskeva kertomus;

(g) EU:n poliittisen kriisitoiminnan integroiduista järjestelyistä annetun neuvoston täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2018/1993 mukaiset yhteisen tilannetietoisuuden ja -analyysin (ISAA) raportit, edellyttäen että kriisitoiminnan integroitu järjestely on aktivoitu, tai muuttoliikettä koskevan tilannetietoisuuden ja -analyysin (MISAA) raportti, joka on laadittu muuttoliikettä koskevan varautumis- ja kriisisuunnitelman ensimmäisessä vaiheessa, kun kriisitoiminnan integroitua järjestelyä ei ole aktivoitu;

(h) tiedot viisumivapautta koskevasta raportointiprosessista ja kolmansien maiden kanssa käytävästä vuoropuhelusta;

(i) Euroopan unionin perusoikeusviraston neljännesvuosittaiset tiedotteet muuttoliikkeestä ja muut raportit;

(j) unionin virastojen hyötyvälle jäsenvaltiolle antama tuki.

51 artikla

Muuttopainetta koskeva kertomus

1. Komissio kuulee asianomaisia jäsenvaltioita tehdessään 50 artiklan 1 kohdan mukaista arviointia.

   Komissio toimittaa muuttopainetta koskevan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kuukauden kuluessa siitä, kun se on ilmoittanut niille tekevänsä 50 artiklan 2 kohdan mukaista arviointia.

2. Komissio ilmoittaa kertomuksessa, kohdistuuko asianomaiseen jäsenvaltioon muuttopainetta.

3. Jos komissio päättelee, että asianomaiseen jäsenvaltioon kohdistuu muuttopainetta, kertomuksessa on yksilöitävä

   (a) muuttopaineen kohteena olevan jäsenvaltion valmiudet muuttoliikkeen hallinnan alalla, etenkin turvapaikka- ja palauttamisasioissa, sekä sen yleiset tarpeet turvapaikka- ja palauttamistapausten käsittelyssä;

   (b) aiheelliset toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi ja niiden täytäntöönpanon arvioitu aikataulu; näihin olisi sisällyttävä tapauksen mukaan seuraavat:

      i) toimenpiteet, jotka muuttopaineen kohteena olevan jäsenvaltion olisi toteutettava muuttoliikkeen hallinnan alalla ja etenkin turvapaikka- ja palauttamisasioiden alalla;

      ii) 45 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet, jotka muiden jäsenvaltioiden on toteutettava;

      iii) 45 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet, jotka muiden jäsenvaltioiden on toteutettava.

4. Jos komissio katsoo, että tarvitaan nopeaa reagointia jossakin jäsenvaltiossa kehittymässä olevan tilanteen vuoksi, se toimittaa kertomuksensa viimeistään kahden

viikon kuluessa päivästä, jona se ilmoitti Euroopan parlamentille, neuvostolle ja jäsenvaltioille tekevänsä 50 artiklan 2 kohdan mukaista arviointia.

52 artikla

Yhteisvastuutoimia koskevat suunnitelmat muuttopainetilanteissa

1. Jos 51 artiklassa tarkoitetusta kertomuksesta käy ilmi, että johonkin jäsenvaltioon kohdistuu muuttopainetta, muut jäsenvaltiot, jotka eivät itse ole hyötyviä jäsenvaltioita, osallistuvat 45 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla yhteisvastuutoimilla. Jäsenvaltioiden on asetettava etusijalle ilman huoltajaa olevien alaikäisten sisäiset siirrot.

2. Jos 51 artiklassa tarkoitetussa kertomuksessa yksilöidään kyseisen artiklan 3 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, muut jäsenvaltiot voivat osallistua näillä toimenpiteillä 51 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden sijasta. Tällaiset toimenpiteet eivät saa johtaa siihen, että kaikista 51 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukaisista muuttopainetta koskevassa kertomuksessa yksilöidyistä yhteisvastuutoimista puuttuu yli 30 prosenttia.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava kahden viikon kuluessa 51 artiklassa tarkoitetun kertomuksen hyväksymisestä komissiolle yhteisvastuutoimia koskeva suunnitelma täyttämällä liitteessä II oleva lomake. Yhteisvastuutoimia koskevassa suunnitelmassa on ilmoitettava 51 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tai tapauksen mukaan 51 artiklan 3 kohdan b alakohdan iii alakohdassa esitetyistä toimenpiteistä ne, joihin jäsenvaltiot aikovat osallistua. Jos jäsenvaltiot ehdottavat useampaa kuin yhtä 51 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa esitetyistä toimenpidetyypeistä, niiden on ilmoitettava kunkin osuus.

   Jos yhteisvastuutoimia koskevaan suunnitelmaan sisältyy palauttamisen tukijärjestely, jäsenvaltioiden on ilmoitettava niiden asianomaisen jäsenvaltion alueella laittomasti olevien kolmansien maiden kansalaisten kansalaisuudet, jotka ne aikovat ottaa tukijärjestelyn piiriin.

   Jos jäsenvaltiot ilmoittavat yhteisvastuutoimia koskevassa suunnitelmassa osallistuvansa 51 artiklan 3 kohdan b alakohdan iii alakohdassa esitettyihin toimenpiteisiin, niiden on ilmoitettava myös yksityiskohtaiset järjestelyt ja aikataulu niiden täytäntöönpanolle.

4. Jos komissio katsoo, että yhteisvastuutoimia koskevissa suunnitelmissa ilmoitetut yhteisvastuutoimet eivät vastaa 51 artiklassa säädetyssä muuttopainetta koskevassa kertomuksessa yksilöityjä tarpeita, se kutsuu koolle yhteisvastuufoorumin. Tällaisissa tapauksissa komissio kehottaa jäsenvaltioita mukauttamaan yhteisvastuutoimia koskeviin suunnitelmiinsa sisältyvien yhteisvastuutoimien tyyppiä yhteisvastuufoorumin aikana toimittamalla tarkistetut yhteisvastuutoimia koskevat suunnitelmat.

5. Jäsenvaltio, joka ehdottaa 51 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa esitettyjä yhteisvastuutoimia, voi pyytää sille 54 artiklan kohdassa vahvistetun jakoperusteen mukaisesti lasketusta osuudesta 10 prosentin vähennystä, jos se ilmoittaa yhteisvastuutoimia koskevassa suunnitelmassa, että se on edeltävien viiden vuoden aikana käsitellyt kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia kaksinkertaisen määrän unionin asukasta kohti laskettuun keskiarvoon nähden.

53 artikla

Yhteisvastuuta koskevat komission täytäntöönpanosäädökset muuttopainetilanteissa

1. Komissio hyväksyy kahden viikon kuluessa 52 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yhteisvastuutoimia koskevien suunnitelmien toimittamisesta tai, jos yhteisvastuufoorumi on kutsuttu koolle 52 artiklan 4 kohdan mukaisesti, kahden viikon kuluessa yhteisvastuufoorumin päättymisestä täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan muiden jäsenvaltioiden toteuttamat yhteisvastuutoimet muuttopaineen kohteena olevan jäsenvaltion hyväksi ja niiden täytäntöönpanon aikataulu.

2. Täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettujen yhteisvastuutoimien tyyppi on se, jonka jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet yhteisvastuutoimia koskevissa suunnitelmissaan. Jos yksi tai useampi jäsenvaltio ei ole toimittanut yhteisvastuutoimia koskevaa suunnitelmaa, komissio määrittää kyseisten jäsenvaltioiden yhteisvastuutoimien tyypin ottaen huomioon muuttopainetta koskevassa kertomuksessa yksilöidyt tarpeet.

   Jos jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet yhteisvastuutoimia koskevissa suunnitelmissaan 45 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisista toimista, komissio arvioi, ovatko ehdotetut toimenpiteet oikeassa suhteessa yhteisvastuutoimiin, joihin jäsenvaltiot olisivat osallistuneet 45 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä 54 artiklassa vahvistetun jakoperusteen soveltamisen tuloksena.

   Jos ehdotetut toimenpiteet eivät ole oikeassa suhteessa yhteisvastuutoimiin, joihin jäsenvaltiot olisivat osallistuneet 45 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä, komissio hyväksyy ehdotetut toimenpiteet täytäntöönpanosäädöksellä mutta mukauttaa niiden tasoa.

   Jos ehdotetut toimenpiteet johtaisivat siihen, että 51 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukaisten muuttopainetta koskevassa kertomuksessa yksilöityjen yhteisvastuutoimien kokonaismäärästä puuttuu yli 30 prosenttia, täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettuja yhteisvastuutoimia on mukautettava niin, että jäsenvaltioiden, jotka ovat ilmoittaneet osallistuvansa tällaisiin toimiin, on katettava 50 prosenttia niille 54 artiklan kohdassa vahvistetun jakoperusteen mukaisesti lasketusta osuudesta 51 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa esitetyillä toimenpiteillä. Komissio mukauttaa näiden jäsenvaltioiden ilmoittamia, 51 artiklan 3 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä vastaavasti.

3. Kyseisessä täytäntöönpanosäädöksessä on vahvistettava

   (a) pyynnön esittäneestä jäsenvaltiosta 45 artiklan 1 kohdan a tai c alakohdan nojalla siirrettävien henkilöiden kokonaismäärä ottaen huomioon kertomuksessa yksilöidyt 51 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut pyynnön esittäneiden jäsenvaltioiden valmiudet ja tarpeet turvapaikka-asioiden alalla;

   (b) pyynnön esittäneestä jäsenvaltiosta 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla palauttamisen tukijärjestelyn piiriin kuuluvien henkilöiden kokonaismäärä ottaen huomioon kertomuksessa yksilöidyt 51 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetut pyynnön esittäneiden jäsenvaltioiden valmiudet ja tarpeet palauttamisasioissa;

   (c) siirrettävien ja/tai palauttamisen tukijärjestelyn piiriin kuuluvien henkilöiden jakautuminen jäsenvaltioiden kesken, mukaan lukien hyötyvä jäsenvaltio, 54 artiklassa säädetyn jakoperusteen mukaisesti;

(d) jäsenvaltioiden 2 kohdan toisen, kolmannen ja neljännen alakohdan nojalla ilmoittamat toimenpiteet.

Edellä 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua jakoa on mukautettava, jos 52 artiklan 5 kohdan nojalla pyynnön esittävä jäsenvaltio osoittaa yhteisvastuutoimia koskevassa suunnitelmassa, että se on edeltävien viiden vuoden aikana käsitellyt kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia kaksinkertaisen määrän unionin asukasta kohti laskettuun keskiarvoon nähden. Tällöin jäsenvaltiolle 54 artiklassa vahvistetun jakoperusteen mukaisesti lasketusta osuudesta vähennetään 10 prosenttia. Vähennetty osuus jaetaan oikeasuhteisesti niiden jäsenvaltioiden kesken, jotka osallistuvat 45 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuihin yhteisvastuutoimiin.

4. Jos edeltävän vuoden aikana on toteutettu yhteisvastuutoimia jäsenvaltion pyydettyä muilta jäsenvaltioilta yhteisvastuutukea, jotta ne auttaisivat sitä puuttumaan muuttoliiketilanteeseen sen alueella ja ehkäisemään muuttopainetta 56 artiklan 1 kohdan nojalla, ja jos nämä toimet vastaavat täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettuja toimenpidetyyppejä, komissio vähentää nämä yhteisvastuutoimet täytäntöönpanoasetuksessa vahvistetuista vastaavista yhteisvastuutoimista.

5. Komissio hyväksyy 67 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kiireellistä menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka johtuvat hyötyvään jäsenvaltioon kohdistuvasta muuttopaineesta.

Nämä säädökset ovat voimassa enintään yhden vuoden.

6. Komissio esittää kertomuksen täytäntöönpanosäädöksen täytäntöönpanosta kuukauden kuluttua sen soveltamisen päättymisestä. Kertomukseen sisältyy analyysi toteutettujen toimenpiteiden vaikuttavuudesta.

54 artikla

Jakoperuste

Edellä 45 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen yhteisvastuutoimien osuus, josta kunkin jäsenvaltion on huolehdittava 48 ja 53 artiklan mukaisesti, lasketaan liitteessä III esitetyn kaavan mukaisesti, ja se perustuu kunkin jäsenvaltion osalta seuraavassa esitettäviin kriteereihin Eurostatin tuoreimpien saatavilla olevien tietojen mukaan:

(a) väkiluku (painotus 50 %);

(b) yhteenlaskettu BKT (painotus 50 %).

55 artikla

Palauttamisen tukijärjestely

1. Jäsenvaltio voi sitoutua tukemaan toista jäsenvaltiota laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamisessa palauttamisen tukijärjestelyllä, jossa se koordinoidusti hyötyvän jäsenvaltion kanssa toteuttaa toimenpiteitä kyseisten kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi hyötyvän jäsenvaltion alueelta.

2. Jos jäsenvaltio sitoutuu tarjoamaan palauttamisen tukijärjestelyn, mutta hyötyvän jäsenvaltion tekemän palauttamispäätöksen kohteena olevat laittomasti oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset eivät palaa tai heitä ei poisteta maasta 8 kuukauden

kuluessa, palauttamisen tukijärjestelyn tarjoavan jäsenvaltion on siirrettävä asianomaiset henkilöt omalle alueelleen 57 ja 58 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Tämä ajanjakso alkaa 53 artiklan 1 kohdassa tai tapauksen mukaan 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisestä.

3. Jos jäsenvaltio sitoutuu tarjoamaan palauttamisen tukijärjestelyn sellaisten kolmansien maiden kansalaisten tapauksessa, joista ei vielä ole tehty palauttamispäätöstä hyötyvässä jäsenvaltiossa, 2 kohdassa tarkoitettu ajanjakso alkaa jommastakummasta seuraavassa esitetystä päivästä:

(a) päivä, jona hyötyvä jäsenvaltio tekee palauttamispäätöksen; tai

(b) päivä, jona hakijalla tai kolmannen maan kansalaisella ei enää ole oikeutta jäädä maahan eikä hänen enää sallita jäädä maahan, jos palauttamispäätös tehdään osana kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen hylkäämispäätöstä tai jos palauttamispäätös tehdään erillisellä säädöksellä samaan aikaan ja yhdessä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen hylkäämispäätöksen kanssa asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikkamenettelyasetus*] 35 a artiklan mukaisesti.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin on sisällyttävä tukijärjestelyn tarjoavan jäsenvaltion toteuttama yksi tai useampi seuraavista toimista:

(a) palauttamista ja uudelleenkotouttamista koskevan neuvonnan antaminen laittomasti oleskeleville kolmansien maiden kansalaisille;

(b) kansallisten ohjelmien ja resurssien hyödyntäminen logistisen, taloudellisen ja muun aineellisen tai luontoissuorituksina annettavan avun, myös uudelleenkotouttamisen, tarjoamisessa laittomasti oleskeleville kolmansien maiden kansalaisille, jotka haluavat lähteä maasta vapaaehtoisesti;

(c) kolmansien maiden viranomaisten kanssa käytävän poliittisen vuoropuhelun johtaminen tai tukeminen takaisinoton helpottamiseksi;

(d) yhteyden ottaminen kolmansien maiden toimivaltaisiin viranomaisiin kolmansien maiden kansalaisten henkilöllisyyden todentamiseksi ja voimassa olevan matkustusasiakirjan saamiseksi;

(e) palauttamisen täytäntöönpanoon liittyvien käytännön järjestelyjen, kuten palauttamisen kohteena olevaan kolmanteen maahan suuntautuvien tilaus- tai reittilentojen tai muiden kuljetusmuotojen, organisoiminen hyötyvän jäsenvaltion puolesta.

Nämä toimenpiteet eivät vaikuta direktiivissä 2008/115/EY säädettyihin hyötyvän jäsenvaltion velvoitteisiin ja vastuisiin.

56 artikla

Muut yhteisvastuutoimet

1. Jos jäsenvaltio pyytää muilta jäsenvaltioilta yhteisvastuutukea, jotta ne auttaisivat sitä puuttumaan muuttoliiketilanteeseen sen alueella ja ehkäisemään muuttopainetta, sen on ilmoitettava komissiolle tästä pyynnöstä.

2. Kaikki jäsenvaltiot voivat milloin tahansa jonkin jäsenvaltion yhteisvastuutukea koskevan pyynnön johdosta tai omasta aloitteestaan, myös yhteisymmärryksessä toisen jäsenvaltion kanssa, toteuttaa 45 artiklassa tarkoitettuja yhteisvastuutoimia

asianomaisen jäsenvaltion hyväksi ja sen suostumuksella. Edellä 45 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen yhteisvastuutoimien on oltava asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikka- ja maahanmuuttorahasto*] tavoitteiden mukaisia.

3. Jäsenvaltioiden, jotka ovat osallistuneet tai suunnittelevat osallistuvansa yhteisvastuutoimiin jonkin jäsenvaltion yhteisvastuutukea koskevan pyynnön johdosta tai omasta aloitteestaan, on ilmoitettava siitä komissiolle täyttämällä liitteessä IV esitetty yhteisvastuutukea koskevan suunnitelman lomake. Yhteisvastuutukea koskevan suunnitelman on sisällettävä tarvittaessa todennettavissa olevia tietoja, mukaan lukien tiedot toimenpiteiden laajuudesta ja luonteesta sekä niiden täytäntöönpanosta.

II LUKU

MENETTELYVAATIMUKSET

57 artikla

Menettely ennen sisäistä siirtoa

1. Tässä artiklassa vahvistettua menettelyä sovelletaan

   (a) 45 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa ja 45 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin henkilöihin;

   (b) 45 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin henkilöihin, jos 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu määräaika on päättynyt, ja 45 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin henkilöihin.

2. Ennen tässä artiklassa vahvistetun menettelyn soveltamista hyötyvän jäsenvaltion on varmistettava, että ei ole perusteltua syytä katsoa asianomaisen henkilön olevan vaaraksi kansalliselle turvallisuudelle tai yleiselle järjestykselle. Jos on perusteltua syytä katsoa henkilön olevan vaaraksi kansalliselle turvallisuudelle tai yleiselle järjestykselle, hyötyvä jäsenvaltio ei saa soveltaa tässä artiklassa vahvistettua menettelyä ja sen on tarvittaessa jätettävä kyseinen henkilö pois 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitusta luettelosta.

3. Jos tarkoituksena on soveltaa sisäisiä siirtoja, hyötyvän jäsenvaltion on yksilöitävä henkilöt, jotka voidaan siirtää. Jos asianomainen henkilö on hakenut tai saa kansainvälistä suojelua, jäsenvaltion on tapauksen mukaan otettava huomioon merkitykselliset yhteydet asianomaisen henkilön ja sisäisen siirron kohdejäsenvaltion välillä. Jos siirrettäväksi yksilöity henkilö saa kansainvälistä suojelua, kyseinen henkilö on siirrettävä vasta, kun hän on kirjallisesti antanut suostumuksensa siirtoon.

   Jos sisäinen siirto tehdään 49 artiklan nojalla, hyötyvän jäsenvaltion on käytettävä 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua turvapaikkaviraston ja Euroopan raja- ja merivartioviraston laatimaa luetteloa.

   Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta hakijoihin, joiden osalta hyötyvä jäsenvaltio voidaan määrittää vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi 15–20 ja 24 artiklassa vahvistettujen perusteiden nojalla, lukuun ottamatta 15 artiklan 5 kohtaa. Kyseisiä hakijoita ei voida siirtää sisäisesti.

4. Kun 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu määräaika päättyy, hyötyvän jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava tukea antavalle jäsenvaltiolle, että asianomaisiin laittomasti

oleskeleviin kolmansien maiden kansalaisiin sovelletaan 5–10 kohdassa vahvistettua menettelyä.

5. Hyötyvän jäsenvaltion on toimitettava sisäisen siirron kohdejäsenvaltiolle 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua henkilöä koskevat merkitykselliset tiedot ja asiakirjat mahdollisimman nopeasti.

6. Sisäisen siirron kohdejäsenvaltion on tutkittava hyötyvän jäsenvaltion 5 kohdan nojalla toimittamat tiedot ja todennettava, ettei ole perusteltuja syitä katsoa asianomaisen henkilön olevan vaaraksi kansalliselle turvallisuudelle tai yleiselle järjestykselle.

7. Ellei ole perusteltuja syitä katsoa asianomaisen henkilön olevan vaaraksi kansalliselle turvallisuudelle tai yleiselle järjestykselle, kyseinen jäsenvaltio vahvistaa viikon kuluessa siirtävänsä asianomaisen henkilön.

   Jos tarkastukset vahvistavat, että on perusteltua syytä katsoa asianomaisen henkilön olevan vaaraksi sisäisen siirron kohdejäsenvaltion kansalliselle turvallisuudelle tai yleiselle järjestykselle, kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava viikon kuluessa hyötyvälle jäsenvaltiolle asiaankuuluvista tietokannoista saadun varoituksen luonteesta ja sen taustatekijöistä. Tällöin asianomaisen henkilön sisäistä siirtoa ei tehdä.

   Poikkeustapauksissa, joissa voidaan osoittaa, että tietojen tutkiminen on erityisen monimutkaista tai että samaan aikaan on tutkittavana monia tapauksia, sisäisen siirron kohdejäsenvaltio voi antaa vastauksensa ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa mainitun yhden viikon määräajan jälkeen mutta joka tapauksessa kahden viikon kuluessa. Tällöin sisäisen siirron kohdejäsenvaltion on ilmoitettava alkuperäisessä yhden viikon määräajassa hyötyvälle jäsenvaltiolle päätöksestään lykätä vastauksen antamista.

   Jollei vastausta anneta tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa mainitussa yhden viikon määräajassa ja kolmannessa alakohdassa mainitussa kahden viikon määräajassa, tiedot katsotaan vastaanotetuiksi, jolloin syntyy velvoite siirtää kyseinen henkilö sisäisesti, mukaan lukien velvoite huolehtia asianmukaisista maahantulojärjestelyistä.

8. Hyötyvän jäsenvaltion on tehtävä siirtopäätös viimeistään viikon kuluessa sisäisen siirron kohdejäsenvaltion antamasta vahvistuksesta. Sen on ilmoitettava viipymättä asianomaiselle henkilölle kirjallisesti päätöksestä siirtää hänet kyseiseen jäsenvaltioon.

9. Asianomaisen henkilön siirto hyötyvästä jäsenvaltiosta siirron kohdejäsenvaltioon on toteutettava hyötyvän jäsenvaltion kansallisen lain mukaisesti asianomaisten jäsenvaltioiden välisten neuvottelujen jälkeen ja heti kun se on käytännössä mahdollista, kuitenkin viimeistään neljän viikon kuluessa siitä, kun siirron kohdejäsenvaltio on antanut vahvistuksen tai on annettu lainvoimainen päätös siirtopäätökseen kohdistuneesta muutoksenhausta tai sen uudelleenkäsittelystä, jolla on lykkäävä vaikutus 33 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

10. Sisäisenä siirtona toteutettavaan siirtoon sovelletaan soveltuvin osin 32 artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa, 33 ja 34 artiklaa, 35 artiklan 1 ja 3 kohtaa, 36 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 37 ja 39 artiklaa.

11. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä yhdenmukaiset edellytykset sisäisiin siirtoihin liittyvien tietojen ja asiakirjojen laatimiselle ja toimittamiselle. Kyseiset

täytäntöönpanosäädökset annetaan 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

58 artikla

Menettely sisäisen siirron jälkeen

1. Sisäisen siirron kohdejäsenvaltion on ilmoitettava hyötyvälle jäsenvaltiolle asianomaisen henkilöin turvallisesta perille saapumisesta tai siitä, ettei tämä saapunut annetussa määräajassa.

2. Jos sisäisen siirron kohdejäsenvaltio on siirtänyt hakijan, jonka osalta hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaa jäsenvaltiota ei ole vielä määritetty, kyseisen jäsenvaltion on sovellettava III osassa vahvistettuja menettelyjä, lukuun ottamatta 8 artiklan 2 kohtaa, 9 artiklan 1 ja 2 kohtaa, 15 artiklan 5 kohtaa sekä 21 artiklan 1 ja 2 kohtaa.

   Jos ensimmäisen alakohdan nojalla ei voida nimetä vastuussa olevaa jäsenvaltiota, sisäisen siirron kohdejäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä.

   Sisäisen siirron kohdejäsenvaltion on ilmoitettava vastuustaan Eurodac-järjestelmässä asetuksen (EU) XXX/XXX [*Eurodac-asetus*] 11 artiklan 1 kohdan nojalla.

3. Jos sisäisen siirron kohdejäsenvaltio on siirtänyt hakijan, jonka osalta hyötyvä jäsenvaltio on aiemmin määritetty vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi muilla kuin 57 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetuilla perusteilla, vastuu kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä siirtyy sisäisen siirron kohdejäsenvaltiolle.

   Sisäisen siirron kohdejäsenvaltion on ilmoitettava vastuustaan Eurodac-järjestelmässä asetuksen (EU) XXX/XXX [*Eurodac-asetus*] 11 artiklan 3 kohdan nojalla.

4. Jos sisäisen siirron kohdejäsenvaltio on siirtänyt kansainvälistä suojelua saavan henkilön, sen on automaattisesti myönnettävä kyseiselle henkilölle hyötyvän jäsenvaltion myöntämää kansainvälistä suojelua saavan henkilön asemaa vastaava asema.

5. Jos sisäisen siirron kohdejäsenvaltio on siirtänyt kolmannen maan kansalaisen, joka oleskelee laittomasti sen alueella, sovelletaan direktiiviä 2008/115/EY.

59 artikla

Muut velvoitteet

Hyötyvien ja osallistuvien jäsenvaltioiden on pidettävä komissio ajan tasalla kahdenvälisellä tasolla toteutetuista yhteisvastuutoimenpiteistä, mukaan lukien kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä koskevat toimenpiteet.

60 artikla

Operatiivinen koordinointi

Komissio koordinoi pyynnöstä osallistuvien jäsenvaltion tarjoamien toimenpiteiden operatiivisia näkökohtia, myös turvapaikkaviraston tai Euroopan raja- ja merivartioviraston tarjoamien asiantuntijoiden tai asiantuntijaryhmien avulla.

III LUKU

UNIONIN TARJOAMA TALOUDELLINEN TUKI

61 artikla

Taloudellinen tuki

Rahoitustuki, jota annetaan IV osan I ja II luvun nojalla tehtävän sisäisen siirron johdosta, pannaan täytäntöön asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikka- ja maahanmuuttorahasto*] 17 artiklan mukaisesti.

V OSA

YLEISET SÄÄNNÖKSET

62 artikla

Tietoturva ja tietosuoja

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet tämän asetuksen mukaisesti käsiteltyjen henkilötietojen turvallisuuden varmistamiseksi ja erityisesti käsiteltyjen henkilötietojen laittoman tai luvattoman käytön tai luovuttamisen, muuttamisen tai katoamisen estämiseksi.
2. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen valvontaviranomaisen tai toimivaltaisten valvontaviranomaisten on valvottava, että kyseisen jäsenvaltion 41 artiklassa tarkoitettujen viranomaisten suorittama henkilötietojen käsittely tapahtuu lainmukaisesti.
3. Turvapaikkaviraston suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan asetusta (EU) XXX/XXX [*Euroopan unionin turvapaikkavirasto*], etenkin Euroopan tietosuojavaltuutetun harjoittaman valvonnan osalta.

63 artikla

Tietojen salassapito

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 41 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia sitoo työssä saatujen tietojen osalta kansallisen lain mukainen salassapitovelvollisuus.

64 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt seuraamuksista, kansallisen lain mukaiset hallinnolliset ja/tai rikosoikeudelliset seuraamukset, joita sovelletaan tämän asetuksen rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sääntöjä noudatetaan. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

65 artikla

Määräaikojen laskeminen

Kaikki tässä asetuksessa säädetyt määräajat lasketaan seuraavasti:

(a) jos päivinä, viikkoina tai kuukausina ilmoitettu määräaika lasketaan alkavaksi jonkin tapahtuman tai toiminnan toteutushetkestä, tapahtumapäivän tai toiminnan toteuttamispäivän ei katsota sisältyvän tähän määräaikaan;

(b) viikkoina tai kuukausina ilmaistu määräaika päättyy määräajan viimeisen viikon tai kuukauden sen päivän päätyttyä, joka nimeltään tai järjestysnumeroltaan vastaa sitä tapahtumapäivää tai toiminnan toteuttamispäivää, josta määräaika on laskettava. Jos kuukausina ilmaistun määräajan viimeisessä kuukaudessa ei ole päivää, jona määräajan tulisi päättyä, määräaika päättyy tuon kuukauden viimeisen päivän päättyessä;

(c) lauantait, sunnuntait ja asianomaisten jäsenvaltioiden yleiset vapaapäivät sisältyvät määräaikoihin.

66 artikla

Alueellinen soveltamisala

Ranskan tasavallan osalta tätä asetusta sovelletaan ainoastaan sen Euroopassa olevaan alueeseen.

67 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

   Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa.

68 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään 15 artiklan 6 kohdassa ja 24 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi tämän asetuksen voimaantulopäivästä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viisivuotiskauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 15 artiklan 6 kohdassa ja 24 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevien 15 artiklan 6 kohdan ja 24 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

69 artikla

Seuranta ja arviointi

Komissio tarkastelee tämän asetuksen IV osan I–III luvussa säädettyjen toimenpiteiden toimivuutta viimeistään [18 kuukauden kuluttua voimaantulosta] ja sen jälkeen vuosittain.

[Komissio antaa kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta kertomuksen tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanosta.]

Komissio arvioi tätä asetusta aikaisintaan [viiden] vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä ja sen jälkeen viiden vuoden välein. Komissio antaa kertomuksen tärkeimmistä havainnoista Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki tämän kertomuksen laatimista varten tarvittavat tiedot viimeistään kuusi kuukautta ennen [viiden] vuoden määräajan päättymistä.

70 artikla

Tilastot

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle (Eurostat) tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 1560/2003 soveltamista koskevat tilastotiedot Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 862/2007[60] 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

VI OSA

MUIDEN UNIONIN SÄÄDÖSTEN MUUTTAMINEN

71 artikla

Pitkään oleskelleita kolmannen maan kansalaisia koskevan direktiivin muuttaminen

1. Muutetaan direktiivi 2003/109/EY seuraavasti:

Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden osalta vaadittu laillisen ja yhtäjaksoisen oleskelun pituus on kolme vuotta”.

72 artikla

Asetuksen (EU) XXX/XXX [turvapaikka- ja maahanmuuttorahasto] muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) XXX/XXX [turvapaikka- ja maahanmuuttorahasto] seuraavasti:

1. Korvataan 16 artikla seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot saavat 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti lasketun osuutensa lisäksi 10 000 euron suuruisen määrän kutakin henkilöä kohti, jolle on myönnetty maahanpääsy uudelleensijoittamisen tai humanitaarisen maahanpääsyn kautta.

2. Jäsenvaltiot voivat tapauksen mukaan saada myös 10 000 euron suuruisen lisämäärän 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden perheenjäsenistä, jos henkilöille on myönnetty maahanpääsy perheenyhdistämisen varmistamiseksi.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu määrä on varainhoitoasetuksen [125] artiklassa tarkoitettua kustannuksiin perustumatonta rahoitusta.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu lisämäärä myönnetään jäsenvaltion ohjelmaan. Rahoitusta ei saa käyttää muihin ohjelman toimiin paitsi asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa ja jos komissio hyväksyy sen ohjelmaan tehtävällä muutoksella. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu määrä voidaan sisällyttää komissiolle toimitettaviin maksupyyntöihin, edellyttäen että henkilö, jonka osalta kyseinen määrä myönnettiin, on uudelleensijoitettu tai hänelle on myönnetty maahanpääsy.

[60] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 862/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, muuttoliikettä ja kansainvälistä suojelua koskevista yhteisön tilastoista (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 23).

5. Jäsenvaltioiden on säilytettävä tiedot, joiden perusteella voidaan tunnistaa asianmukaisesti henkilöt, jotka on uudelleensijoitettu tai joille on myönnetty maahanpääsy, ja heidän uudelleensijoittamisensa tai maahanpääsynsä päivämäärä, ja tietojen säilyttämisaikaan sovellettavia säännöksiä noudatetaan ensisijaisesti.

6. Siirretään komissiolle valta antaa tämän asetuksen 32 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määrän mukauttamiseksi, jos se katsotaan tarpeelliseksi, jotta voidaan ottaa huomioon vallitseva inflaatiotaso, uudelleensijoittamiseen liittyvät kehityssuunnat sekä tekijät, joilla voidaan optimoida näillä määrillä aikaan saatava taloudellinen kannustin.”

2. Korvataan 17 artikla seuraavasti:

”1. Jäsenvaltio saa seuraavat rahoitusosuudet:

(a) [10 000] euroa kustakin hakijasta, jonka osalta kyseisestä jäsenvaltiosta tulee vastuussa oleva jäsenvaltio sisäisen siirron tuloksena asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallinta-asetus*] 48, 53 ja 56 artiklan mukaisesti;

(b) [10 000] euroa kustakin kansainvälisen suojelun saajasta, joka siirretään sisäisesti asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallinta-asetus*] 53 ja 56 artiklan mukaisesti;

(c) [10 000] euroa kustakin laittomasti oleskelevasta kolmannen maan kansalaisesta, joka siirretään sisäisesti asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallinta-asetus*] 53 artiklan mukaisesti, kun 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu määräaika on päättynyt, ja 56 artiklan mukaisesti.

(d) Edellä a, b ja c alakohdassa tarkoitettu rahoitusosuus korotetaan [12 000] euroon kustakin ilman huoltajaa olevasta alaikäisestä, joka siirretään sisäisesti asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallinta-asetus*] 48, 53 ja 56 artiklan mukaisesti.

2. Siirron toteuttava jäsenvaltio saa 500 euron rahoitusosuuden kustakin sisäisesti siirrettävästä henkilöstä, hakijasta tai suojelun saajasta kattaakseen 1 kohdan mukaisen henkilöiden siirron.

3. Jäsenvaltio saa 500 euron rahoitusosuuden kattaakseen asetuksen (EU) XXX/XXX [*turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallinta-asetus*] 26 artiklan 1 kohdan a, b, c tai d alakohdassa tarkoitetun henkilön siirron 35 artiklan nojalla.

4. Jäsenvaltio saa 1–3 kohdassa tarkoitetut määrät kustakin henkilöstä, edellyttäen että henkilö, jonka osalta rahoitusosuus myönnetään, siirrettiin sisäisesti.

5. Tässä artiklassa tarkoitetut määrät ovat varainhoitoasetuksen [125] artiklassa tarkoitettua kustannuksiin perustumatonta rahoitusta.

6. Jäsenvaltioiden on säilytettävä tiedot, joiden perusteella voidaan tunnistaa asianmukaisesti henkilöt, jotka on siirretty, ja heidän siirtonsa päivämäärä, ja tietojen säilyttämisaikaan sovellettavia säännöksiä noudatetaan ensisijaisesti.

7. Siirretään käytettävissä olevien varojen rajoissa komissiolle valta antaa tämän asetuksen 32 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen määrien mukauttamiseksi, jos se katsotaan tarpeelliseksi, jotta voidaan ottaa huomioon vallitseva inflaatiotaso, kansainvälistä suojelua hakevien ja saavien henkilöiden siirtoihin jäsenvaltiosta toiseen liittyvät

kehityssuunnat sekä tekijät, joilla voidaan optimoida näillä määrillä aikaan saatava taloudellinen kannustin.”

VII OSA

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

73 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EU) N:o 604/2013.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen

74 artikla

Siirtymätoimenpiteet

Jos hakemus on rekisteröity [*tämän asetuksen voimaantuloa seuraavan päivän*] jälkeen, jäsenvaltion vastuun syntymiseen tämän asetuksen nojalla todennäköisesti vaikuttavat seikat otetaan huomioon myös kyseistä päivää edeltävältä ajalta.

75 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan kansainvälistä suojelua koskeviin hakemuksiin, jotka on rekisteröity [asetuksen voimaantuloa seuraavan kolmannentoista kuukauden ensimmäisestä päivästä] alkaen. Ennen kyseistä päivää tehtyjen kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio määritetään asetuksessa (EY) N:o 604/2013 vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Ehdotus turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaa koskevaksi asetukseksi

1.2. Toimintalohko(t) (*ohjelmaklusteri*)

10 – Muuttoliike

1.3. Ehdotus/aloite liittyy

☐**uuteen toimeen**

☐ **uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**[61]

✓ **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**

☐ **yhden tai useamman toimen sulauttamiseen tai uudelleen suuntaamiseen johonkin toiseen/uuteen toimeen**

1.4. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.4.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu

Komissio ilmoitti uudessa muuttoliike- ja turvapaikkasopimuksessa muuttoliikettä koskevasta uudesta alusta. Ehdotuksella otetaan käyttöön EU:n tason yhteinen turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintakehys keskeisenä osana kokonaisvaltaista lähestymistapaa ja pyritään lujittamaan jäsenvaltioiden vastavuoroista luottamusta yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatteiden pohjalta. Sillä edistetään yhdennettyä päätöksentekoa muuttoliike- ja turvapaikkapolitiikassa ja muiden asiaan liittyvien politiikan alojen huomioon ottamista. Erityishuomiota kiinnitetään tiiviiseen yhteistyöhön ja keskinäisiin kumppanuuksiin asianomaisten kolmansien maiden kanssa. Ehdotuksessa tuodaan esiin, että kokonaisvaltainen lähestymistapa tarkoittaa myös sitä, että yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaate tule ilmi vahvemmin, kestävämmin ja konkreettisemmin. Lähestymistavan tasapaino saavutetaan laajemmassa yhteydessä, ja sen näkökulma on laajempi kuin vain kysymys siitä, mikä jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä. Näitä periaatteita olisi sen vuoksi sovellettava muuttoliikkeen hallintaan kokonaisuudessaan, niin laittoman muuttoliikkeen kuin luvattoman liikkumisen torjuntaan.

Tällä ehdotuksella selkeytetään asetuksessa (EU) N:o 604/2013 vahvistettuja sääntöjä ja pyritään varmistamaan näiden sääntöjen asianmukainen soveltaminen siten, että rajoitetaan kolmansien maiden kansalaisten luvatonta liikkumista jäsenvaltioiden välillä. Näitä sääntöjä täydennetään uudella yhteisvastuumekanismilla, jolla puututaan tilanteisiin, joissa jäsenvaltioihin kohdistuu muuttopaineita. Tähän lähestymistapaan sisältyy myös yhteisvastuuseen

[61] Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 58 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

liittyvä erityismenettely, jota voidaan soveltaa etsintä- ja pelastusoperaatioiden seurauksena maahan tuleviin henkilöihin.

Tällaisen yhteisvastuumekanismin tukena ovat taloudelliset kannustimet. Niitä annetaan jäsenvaltioille, jotka osallistuvat muun muassa kansainvälistä suojelua hakevien ja saavien henkilöiden ja laittomasti maahan tulleiden henkilöiden sisäisiin siirtoihin johtaviin yhteisvastuutoimiin. Ilman huoltajaa olevien alaikäisten siirroista maksetaan suurempia kannustinmaksuja. Tämä muuttaisi merkittävästi nykyisiä rahoitusjärjestelyjä, ja tuella olisi puututtava tällaisiin siirtoihin liittyviin rahoituskustannuksiin sellaisen rahoituksen muodossa, joka ei liity varainhoitoasetuksen 125 artiklassa määriteltyihin kustannuksiin.

Erityistavoite: Vahvistetaan suojelua ja yhteisvastuuta

Toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä

10 – Muuttoliike

- Otetaan käyttöön yhteinen kehys, joka parantaa turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaan sovellettavan kokonaisvaltaisen lähestymistavan tehokkuutta ja vaikuttavuutta yhdennetyn päätöksenteon ja jäsenvaltioiden keskinäisen luottamuksen avulla.

- Tehostetaan järjestelmää kolmannen maan kansalaisen tai valtiottoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelemisestä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi.

- Lisätään yhteisvastuuta ja vastuunjakoa jäsenvaltioiden välillä.

Ehdotuksen tarkoituksena on

• luoda yhteinen kehys, jolla edistetään kokonaisvaltaisen lähestymistavan soveltamista turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaan yhdennetyn päätöksenteon sekä yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon periaatteiden perusteella;

• varmistaa vastuunjako uuden yhteisvastuumekanismin avulla ottamalla käyttöön järjestelmä, jolla yhteisvastuuta osoitetaan jatkuvasti normaaliaikoina ja autetaan jäsenvaltioita tehokkailla toimenpiteillä (sisäisillä siirroilla tai palauttamisen tukijärjestelyllä ja muilla toimilla, joilla on tarkoitus vahvistaa turvapaikka-, vastaanotto- ja palauttamisjärjestelmiin sekä ulkoiseen ulottuvuuteen liittyviä jäsenvaltioiden valmiuksia) hallitsemaan muuttoliikettä käytännössä, kun niihin kohdistuu muuttopaineita. Tähän sisältyy myös yhteisvastuuseen liittyvä erityismenettely, jota voidaan soveltaa etsintä- ja pelastusoperaatioiden seurauksena maahan tuleviin henkilöihin;

• parantaa järjestelmän kykyä määrittää tehokkaasti yksi ainoa jäsenvaltio, joka vastaa tietyn kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä. Erityisesti rajoitettaisiin vastuun päättymistä koskevia lausekkeita ja mahdollisuutta siirtää vastuuta jäsenvaltioiden välillä hakijan toimien vuoksi ja lyhennettäisiin merkittävästi pyyntöjen lähettämistä ja vastausten saamista koskevia määräaikoja, jotta hakijoista vastuussa oleva jäsenvaltio voitaisiin määrittää nopeammin ja hakijat voisivat siten päästä nopeammin menettelyihin kansainvälisen suojelun myöntämiseksi;

• ehkäistä väärinkäytöksiä ja hakijoiden luvatonta liikkumista EU:ssa erityisesti asettamalla hakijoille selkeä velvoite tehdä hakemuksensa jäsenvaltiossa, johon he ovat ensiksi tulleet, ja jäädä jäsenvaltioon, jonka on määritetty olevan vastuussa hakemuksen käsittelystä. Tämä edellyttää oikeasuhteisia menettelyllisiä ja aineellisia seurauksia, jos velvoitteita ei ole noudatettu.

Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Jäsenvaltiot ja Euroopan unioni kokonaisuudessaan saavat etua uudistetusta turvapaikka-asioiden ja muuttoliikkeen hallintaa koskevasta asetuksesta, johon sisällytetään ohjaavia periaatteita muuttoliikkeen tehokasta hallintaa varten yhteisellä kehyksellä, jolla edistetään kokonaisvaltaisen lähestymistavan täytäntöönpanoa ja yksinkertaistettuja menettelyjä sekä toimitaan yhteisvastuullisesti avustamalla jäsenvaltioita käsittelemään muuttopainetilanteita. Jäsenvaltiot voivat myös hyötyä vapaaehtoisista solidaarisuustoimenpiteistä milloin tahansa.

Jäljempänä tässä asiakirjassa esitetyt talousarviomäärärahat kattavat arvioidut unionin rahoitusosuudet, joilla kannustetaan hyödyntämään sisäisiin siirtoihin liittyviä laajempia mahdollisuuksia. Samalla unionin rahoitusosuuksilla tuetaan siirtoja, jotka johtuvat kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisestä, sekä sisäisten siirtojen kohteena olevien henkilöiden siirtoja. Järjestelmän asianmukaista täytäntöönpanoa varten annettavalla tuella tarjotaan yhteisvastuuta jäsenvaltioille, myös tilanteissa, joissa henkilöt tulevat maahan etsintä- ja pelastusoperaatioiden seurauksena. Tästä on etua myös kansainvälistä suojelua hakeville, koska he hyötyvät vastuujäsenvaltion määrittämisjärjestelmän tehostumisesta ja pääsevät sen ansiosta nopeammin menettelyyn, jossa hakemuksen asiasisältöä tarkastellaan.

Sisäisten siirtojen kustannukset

Tämän ehdotuksen mukaan jäsenvaltiolla, johon turvapaikanhakijat, laittomasti maahan tulleet tai kansainvälistä suojelua saavat henkilöt siirretään, on oikeus saada 10 000 euron suuruinen unionin rahoitusosuus kustakin siirretystä henkilöstä.

Jos siirretty henkilö on ilman huoltajaa oleva alaikäinen, unionin rahoitusosuus on 12 000 euroa. Suurempi rahoitusosuus on perusteltu siitä syystä, että ilman huoltajaa olevan alaikäisen käsittely sisäisen siirron jälkeen on monimutkaisempaa ja näin ollen kalliimpaa.

Siirtokustannukset

Ehdotuksen mukaan jäsenvaltiolla, joka toteuttaa siirron sisäisen siirron kohdejäsenvaltioon, on oikeus 500 euron suuruiseen unionin rahoitusosuuteen kutakin siirrettyä henkilöä kohden.

Ehdotuksen mukaan EU tukee myös tavanomaisiin siirtomenettelyihin (vastaanottopyynnöt ja takaisinottoilmoitukset) liittyviä siirtokustannuksia, ja jäsenvaltiolla, joka toteuttaa siirron vastuussa olevaan jäsenvaltioon, on oikeus 500 euron suuruiseen unionin rahoitusosuuteen kutakin siirrettyä henkilöä kohden.

1.4.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.

Syyt siihen, miksi toimi toteutetaan EU:n tasolla (ennen toteutusta)

Jäsenvaltiot eivät voi omilla toimillaan vahvistaa perusteita ja menettelyjä, joiden mukaisesti määritellään kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, vaan nämä tavoitteet voidaan saavuttaa vain unionin tasolla.

Odotettavissa oleva EU:n tason lisäarvo (toteutuksen jälkeen)

Tästä ehdotuksesta saatava lisäarvo perustuu siihen, että sillä yksinkertaistetaan ja tehostetaan nykyistä Dublin-asetusta ja säädetään yhteisvastuumekanismista, jota sovelletaan tilanteissa, joissa jäsenvaltioon kohdistuu paineita tai sen alueelle tulee henkilöitä etsintä- ja pelastusoperaatioiden seurauksena.

1.4.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Vuoden 2015 kriisi on paljastanut merkittäviä heikkouksia ja puutteita EU:n turvapaikka- ja muuttoliikepolitiikan rakenteissa ja toteutuksessa. Dublin-järjestelmää ei alun perin suunniteltu varmistamaan kansainvälisen suojelun hakijoita koskevaa kestävää vastuunjakoa EU:n tasolla. Eurooppa-neuvoston päätelmissä 28. kesäkuuta 2018 kehotettiin uudistamaan Dublin-asetusta siten, että vastuunjako ja yhteisvastuu ovat oikeassa tasapainossa, ottaen huomioon etsintä- ja pelastusoperaatioiden seurauksena maahan tulevat henkilöt.

Komission vuonna 2016 teettämässä arvioinnissa pääteltiin, että vaikka tällaista järjestelmää tarvitaan edelleen unionin tasolla, nykyinen Dublin-järjestelmä ei ole tyydyttävä, minkä vuoksi siihen on tehtävä yksinkertaistamiseen ja tehostamiseen tähtääviä muutoksia.

Lisäksi nykyistä Dublin-järjestelmää ei luotu yhteisvastuun ja vastuunjaon välineeksi. Muuttoliikekriisi on paljastanut tämän puutteen, jonka vuoksi ehdotuksessa esitetään yhteisvastuumekanismia.

1.4.4. Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut

Ehdotus on yhteensopiva turvapaikka- ja maahanmuuttorahastoa koskevan asetuksen kanssa. Turvapaikka- ja maahanmuuttorahastoa koskevaan asetukseen sisältyy jo mahdollisuus siirtää kansainvälistä suojelua hakevia henkilöitä vapaaehtoispohjalta osana kunkin jäsenvaltion kansallista ohjelmaa (asetuksen (EU) N:o 471/2018 17 artiklan 5 kohta). Tässä ehdotuksessa säädetyn sisäisiä siirtoja koskevan laajemman soveltamisalan myötä olisi otettava huomioon myös siirtojen kustannukset.

Jos määrärahoja (1 113 500 000 euroa vuosiksi 2022–2027) ei käytetä täysimääräisesti uuden järjestelmän täytäntöönpanon odotettuihin tarpeisiin, jäljellä olevat määrät otetaan käyttöön turvapaikka- ja maahanmuuttorahastoa koskevan asetuksen mukaisissa muissa toimissa. Jos uuden järjestelmän täytäntöönpanotarpeet ylittävät arviot (eli siirrettäviä turvapaikanhakijoita on enemmän), olisi pyydettävä lisäresursseja.

1.5. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

☐ **kesto on rajattu**

☐ toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.

☐ maksusitoumusmäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset koskevat vuosia YYYY–YYYY ja maksumäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset vuosia YYYY–YYYY.

✓ **kestoa ei ole rajattu**

Käynnistysvaihe alkaa vuonna 2022 ja päättyy vuonna 2027,

minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.6. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)[62]

✓ **Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

☐ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään

☐ toimeenpanovirastoja

✓ **Hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa

✓ **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille

✓ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)

☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle

☐ varainhoitoasetuksen 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille elimille

☐ julkisoikeudellisille yhteisöille

✓ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut

✓ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut

☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, olisi annettava lisätietoja kohdassa ”Huomautukset”.

Huomautukset:

Siirrot toteutetaan turvapaikka- ja maahanmuuttorahaston temaattisen rahoitusvälineen kautta pääasiassa **suoran hallinnoinnin** kautta (tai **välillisen hallinnoinnin** kautta, jos toimen toteuttavalle elimelle tehdään pilariarviointi). Tilanteen mukaan voi kuitenkin olla asianmukaisempaa myöntää unionin rahoitusosuudet yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin kautta täydentämällä kansallisia ohjelmia.

62 Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Suoran ja välillisen hallinnoinnin kautta toteutettava rahoitus pannaan täytäntöön turvapaikka- ja maahanmuuttorahaston temaattisen rahoitusvälineen kautta, ja se kuuluu myös rahaston yleisen seuranta- ja arviointimekanismin piiriin. Vahvistetaan yhdenmukaistetut mallit ja säännöt indikaattoreiden keräämiseksi avustus- ja rahoitusosuussopimusten edunsaajilta samaan tahtiin kuin yhteistyöhön perustuvassa hallinnoinnissa, jotta voidaan varmistaa vertailukelpoiset tiedot.

Jos unionin rahoitusosuus myönnetään **yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin** kautta, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

Rahoituksessa, jonka jäsenvaltiot panevat täytäntöön yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin mukaan, noudatetaan yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa (COM(2018) 375), asetuksessa (EU) 2018/2016 (varainhoitoasetus) ja turvapaikka- ja maahanmuuttorahastoa koskevassa ehdotuksessa (COM(2018) 471) vahvistettuja sääntöjä.

Yhteisiä säännöksiä koskevan ehdotuksen mukaisesti kukin jäsenvaltio perustaa ohjelmaansa varten hallinnointi- ja valvontajärjestelmän ja varmistaa seurantajärjestelmän laadun ja luotettavuuden. Sen vuoksi yhteistyössä toteutettavaa hallinnointia varten on käytössä johdonmukainen ja tehokas raportointi-, seuranta- ja arviointikehys. Jäsenvaltioiden on perustettava seurantakomitea, jonka toimintaan komissio voi osallistua neuvoa-antavassa roolissa. Jäsenvaltiot voivat päättää perustaa yhden seurantakomitean, joka kattaa useampia kuin yhden ohjelman. Seurantakomiteat tarkastelevat kaikkia kysymyksiä, jotka vaikuttavat siihen, miten ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa edistytään.

Muuttoliike- ja sisäasioiden pääosaston (HOME) rahastojen osalta jäsenvaltiot toimittavat komissiolle vuotuisen tuloksellisuuskertomuksen ohjelman täytäntöönpanosta sekä siitä, miten välitavoitteiden ja varsinaisten tavoitteiden saavuttamisessa on edistytty. Kertomuksessa olisi myös käsiteltävä ohjelman tuloksellisuuteen vaikuttavia ongelmia ja kuvattava niiden ratkaisemiseksi toteutettuja toimia.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle

Turvapaikka- ja maahanmuuttorahastoa koskevan ehdotuksen mukaan 60 prosenttia rahaston määrärahoista on varattu jäsenvaltioiden ohjelmille. Loput 40 prosenttia määrärahoista hallinnoidaan temaattisen rahoitusvälineen kautta. Temaattisen rahoitusvälineen käyttöönoton tavoitteena on tasapainottaa jäsenvaltioiden ohjelmiin kohdennettavan monivuotisen rahoituksen ennakoitavuus sekä suurta lisäarvoa unionin kannalta tuottaviin toimiin säännöllisesti maksettavan rahoituksen joustavuus kaksivuotisen ohjelmakauden perusteella. Temaattista rahoitusvälinettä käytetään uudelleensijoittamiseen ja siirtoihin.

Valvontastrategia perustuu varainhoitoasetukseen ja yhteisiä säännöksiä koskevaan asetusehdotukseen.

Temaattisen rahoitusvälineen puitteissa **suoran ja välillisen hallinnoinnin** kautta täytäntöön pantavan osan osalta hallinnointi- ja valvontajärjestelmä perustuu vuosina 2014–2020 unionin toimista ja hätäavusta saatuihin kokemuksiin. Rahoitushakemusten käsittelyä varten perustetaan yksinkertaistettu järjestelmä, jolla samalla vähennetään virheiden riskiä: rahoitusta voivat hakea vain jäsenvaltiot ja kansainväliset järjestöt, rahoitus perustuu yksinkertaistettuihin kustannusvaihtoehtoihin, rahoitushakemuksia varten laaditaan vakiomuotoiset mallit, avustus-/rahoitusosuussopimukset ja raportointi ja pysyvä arviointikomitea käsittelee hakemukset heti, kun ne on vastaanotettu.

Jos unionin rahoitusosuus myönnetään **yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin** kautta, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

Jäsenvaltiot saavat täydentävän rahoitusosuuden kustakin henkilöstä, joka kuuluu tämä asetuksen soveltamisalaan.

Jäsenvaltioille myönnetään vastaavat määrät muuttamalla niiden ohjelmaa. Ohjelmia hallinnoidaan yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin kautta varainhoitoasetuksen 63 artiklan, yhteisiä säännöksiä koskevan asetusehdotuksen ja turvapaikka- ja maahanmuuttorahastoa koskevan ehdotuksen mukaan.

Yhteistyöhön perustuvaa hallinnointia koskevat maksujärjestelyt esitetään yhteisiä säännöksiä koskevassa asetusehdotuksessa. Yhteisiä säännöksiä koskevaan asetusehdotukseen sisältyy säännöksiä vuotuisista ennakkomaksuista ja enintään neljästä välimaksusta ohjelmaa ja vuotta kohden jäsenvaltioiden tilivuoden aikana lähettämien maksupyyntöjen perusteella. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetusehdotuksen mukaan ennakkomaksu kuitataan ohjelmien viimeisen tilivuoden aikana.

Yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin kautta täytäntöön pantavan osan osalta yhteisiä säännöksiä koskeva asetusehdotus pohjautuu ohjelmakaudella 2014–2020 käytössä olleeseen hallinnointi- ja valvontastrategiaan, mutta sillä otetaan käyttöön toimenpiteitä täytäntöönpanon yksinkertaistamiseksi sekä tarkastuksista tuensaajille ja jäsenvaltioille koituvan rasituksen vähentämiseksi. Uusia ominaisuuksia ovat muun muassa seuraavat:

- ohjelmasta vastaavien viranomaisten nimeämismenettelyn poistaminen;

- (hallinnolliset ja paikalla tehtävät) hallinnon tarkastukset, jotka hallintoviranomainen toteuttaa riskin perusteella (ohjelmakaudella 2014–2020 edellytettiin 100-prosenttisesti hallinnollisia tarkastuksia);

- hallintoviranomaiset voivat soveltaa tietyissä olosuhteissa suhteutettuja valvontajärjestelyjä kansallisten menettelyjen mukaisesti;

- edellytykset, joiden avulla voidaan välttää useat samaa toimea/menoa koskevat tarkastukset.

Ohjelmasta vastaavat viranomaiset toimittavat komissiolle välimaksua koskevat pyynnöt, jotka perustuvat avustuksensaajille aiheutuneisiin menoihin. Jotta voidaan välttää sellaisten menojen korvaaminen, jotka eivät ole avustuskelpoisia, asetusehdotuksessa asetetaan komission välimaksun enimmäismääräksi 90 prosenttia, koska tuolloin vain osa kansallisista tarkastuksista on tehty. Komissio maksaa jäännöksen vuotuisen tilien tarkastuksen jälkeen saatuaan ohjelmasta vastaavilta viranomaisilta varmuutta koskevan asiakirjakokonaisuuden. Varmuutta

koskevaan asiakirjakokonaisuuteen sisältyy tilinpäätös, johdon vahvistuslausuma ja tarkastusviranomaisen tarkastuslausunnot tilinpäätöksestä, hallinnointi- ja valvontajärjestelmästä ja tilinpäätöksessä ilmoitettujen menojen laillisuudesta ja säännönmukaisuudesta. Komissio käyttää tätä asiakirjakokonaisuutta määrittäessään rahastosta tilivuotta kohti veloitettavan määrän.

Jos komissio tai Euroopan tilintarkastustuomioistuin havaitsee sääntöjenvastaisuuksia vuotuisen varmuutta koskevan asiakirjakokonaisuuden toimittamisen jälkeen, saatetaan suorittaa nettomääräinen oikaisu.

2.2.2. Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä

RISKIT

Aiempina vuosina HOME-pääosaston rahoitusohjelmiin ei ole sisältynyt merkittäviä virheriskejä.

Suoran ja välillisen hallinnoinnin kautta tuettujen siirtojen osalta virheriskin odotetaan olevan pienempi kuin nykyisissä unionin toimissa ja hätäavussa (jäännösvirheaste on tällä hetkellä noin kolme prosenttia). Siirtojen rahoituksessa ei itse asiassa esiinny monia riskitekijöitä: rahoitusta voivat hakea vain jäsenvaltiot ja kansainväliset järjestöt, rahoitus perustuu yksinkertaistettuihin kustannusvaihtoehtoihin ja hakemusten ja raportoinnin yksinkertaistamiseksi laaditaan vakiomuotoisia malleja. Lisäksi siirtojen toteutumiseen liittyvä varmuus on korkealla tasolla toiminnassa olevien seurantamekanismien ansiosta.

Yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin kautta annettava tuki:

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmässä noudatetaan yhteisiä säännöksiä koskevassa asetusehdotuksessa esitettyjä yleisiä vaatimuksia, ja se on täysin varainhoitoasetuksen vaatimusten mukainen.

Jäsenvaltiot voivat sisällyttää siirtoihin tarkoitetut rahoitusosuudet komissiolle toimitettaviin maksupyyntöihin vain, jos henkilö, josta rahoitusosuutta haetaan, on tosiasiallisesti siirretty. Jäsenvaltioiden on suoritettava valvontaa ja tarkastuksia varmistaakseen, että edellytykset rahoitusosuuden hakemiseksi komissiolta täyttyvät. Lisäksi jäsenvaltioiden on säilytettävä asianmukaiset tositteet yhteisiä säännöksiä koskevassa asetusehdotuksessa vahvistetun ajan.

Monivuotinen ohjelmasuunnittelu ja vuotuinen tilien tarkastus vastuuviranomaisen suorittamien maksujen perusteella yhdenmukaistaa tukikelpoisuuskaudet komission tilinpäätöksen kanssa.

SISÄINEN VALVONTAJÄRJESTELMÄ – RISKIÄ LIEVENTÄVÄ VALVONTA

HOME-pääosaston ensimmäinen petostentorjuntastrategia hyväksyttiin vuonna 2013. Voimassa oleva petostentorjuntastrategia päivitettiin helmikuussa 2018, ja se on voimassa tämänhetkisen monivuotisen rahoituskehyksen päättymiseen asti. HOME-pääosasto on parhaillaan päivittämässä petostentorjuntastrategiaansa ottaen huomioon monivuotisen rahoituskehyksen 2021–2027 ja komission uuden petostentorjuntastrategian, joka hyväksyttiin vuonna 2019. HOME-pääosaston uuden strategian tavoitteena on mukautua kehittyvään tilanteeseen ja vahvistaa edelleen

pääosaston petostentorjuntatoimia. Uusi petostentorjuntastrategia hyväksytään viimeistään vuonna 2021.

HOME-pääosasto laati lisäksi vuonna 2016 hätäapua koskevan valvontastrategian, joka toimii perustana valvontastrategialle, joka laaditaan suoraan/välillisesti hallinnoitavan osan osalta.

Lisäksi **yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin** osalta HOME-pääosasto hyväksyi marraskuussa 2015 tarkastusstrategian, jota sovelletaan turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston (AMIF) ja sisäisen turvallisuuden rahaston (ISF) siihen osaan, jonka hallinnointi toteutetaan yhteistyössä. Pääosasto laatii parhaillaan valvontastrategiaa AMIF:n ja ISF:n yhteistyössä toteutettavalle hallinnoinnille. Tähän strategiaan sisällytetään kaikki tarkastukset, joita AMIF:n ja ISF:n yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa suorittama kansallisten ohjelmien hallinnointi edellyttää.

2.2.3. Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisajankohdan odotetuista virheriskitasoista

Valvonnan kustannukset ovat merkityksettömiä ja virheriskin taso erittäin alhainen.

Valvonnan kustannusten odotetaan pysyvän nykyisen tasoisina.

Suoran/välillisen hallinnoinnin osalta valvontakustannusten odotetaan olevan pienemmät kuin unionin toimien osalta hakemus-, arviointi- ja raportointimenettelyjen standardoinnin, kustannusten yksinkertaistamisen ja hakukelpoisten hakijoiden voimakkaan rajoittamisen ansiosta.

Yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin osalta jäsenvaltioiden valvontakustannukset saattava alentua yhteisiä säännöksiä koskevassa asetusehdotuksessa käyttöön otettavan hallinnoinnin ja valvonnan riskiperusteisen lähestymistavan ansiosta. Meneillään olevalla ohjelmakaudella (2014–2020) jäsenvaltioille vuodesta 2017 alkaen aiheutuviksi valvonnan kumulatiivisiksi kustannuksiksi arvioidaan noin viisi prosenttia jäsenvaltioiden vuotta 2017 varten pyytämien maksujen kokonaismäärästä.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut ehkäisy- ja suojatoimenpiteet, esimerkiksi petostentorjuntastrategian pohjalta

HOME-pääosaston 2.2.2 kohdassa mainittua petostentorjuntastrategiaa sovelletaan.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolelle ehdotetut uudet budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Otsake 4: Muuttoliike ja rajaturvallisuus Luku 10: Muuttoliike	JM/ EI-JM[63]	EFTA-mailta[64]	ehdokasmailta[65]	kolmansilta mailta	varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
4	10 02 01 – Turvapaikka- ja maahanmuuttorahasto	JM	EI	EI	KYLLÄ[66]	EI
4	10 01 01 – Turvapaikka- ja maahanmuuttorahaston tukimenot	EI-JM	EI	EI	KYLLÄ	EI
4	XX 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	EI-JM	EI	EI	EI	EI
4	XX 01 01 02 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	EI-JM	EI	EI	EI	EI
4	XX 01 01 02 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	EI-JM	EI	EI	EI	EI

63 JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

64 EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

65 Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

66 Schengenin säännöstöön osallistuvien maiden mahdolliset vapaaehtoiset rahoitusosuudet, jos ne osallistuvat uuteen Dublin-järjestelmään

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	**4**	Muuttoliike ja rajaturvallisuus

			2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Vuoden 2027 jälkeen***	**YHTEENSÄ**
Toimintamäärärahat (jaoteltuina kohdassa 3.1 lueteltujen budjettikohtien mukaan)	Sitoumukset	(1)		87,800	120,100	225,500	226,300	226,300	227,500		1 113,500
	Maksut	(2)		70,240	113,640	204,420	226,140	226,300	227,260	45,500	1 113,500
Ohjelman määrärahoista katettavat hallintomäärärahat[67]	Sitoumukset = Maksut	(3)									
Ohjelman määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1+3		87,800	120,100	225,500	226,300	226,300	227,500		1 113,500
	Maksut	=2+3		70,240	113,640	204,420	226,140	226,300	227,260	45,500	1 113,500

[67] Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	7	EU:n yleinen hallinto

Tämän osan täyttämisessä on käytettävä rahoitusselvityksen liitteessä olevaa hallintomäärärahoja koskevaa selvitystä, joka on laadittava ennen rahoitusselvityksen laatimista. Liite ladataan DECIDE-tietokantaan komission sisäistä lausuntokierrosta varten.

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Vuoden 2027 jälkeen***	**YHTEENSÄ**
Henkilöresurssit			1,815	1,815	1,815	1,815	1,815	1,815		10,890
Muut hallintomenot			0,120	0,120	0,120	0,120	0,120	0,120		0,720
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)		1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	–	11,610

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Vuoden 2027 jälkeen***	**YHTEENSÄ**
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEISIIN kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ**	Sitoumukset		89,735	122,035	227,435	228,235	228,235	229,435		1 125,110
	Maksut		72,175	115,575	206,355	228,075	228,235	229,195	45,500	1 125,110

3.2.2. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista hallintomäärärahoihin

☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.

☑ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Vuosi	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7								
Henkilöresurssit		1,815	1,815	1,815	1,815	1,815	1,815	10,890
Muut hallintomenot		0,120	0,120	0,120	0,120	0,120	0,120	0,720
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7, välisumma		1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	11,610

OTSAKKEESEEN 7 sisältymättömät[68] of the multiannual financial framework								
Henkilöresurssit								
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 sisältymättömät, välisumma								

YHTEENSÄ		1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	1,935	11,610

Henkilöresursseja ja muita hallintomenoja koskeva määrärahatarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

[68] Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.2.1. Henkilöresurssien arvioitu tarve

☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.

☑ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

Vuosi		**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
•Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)								
Päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa		11	11	11	11	11	11	11
EU:n ulkopuoliset edustustot								
Tutkimus								
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna): AC, AL, END, INT ja JED[69] Otsake 7								
Rahoitus monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESTA 7	- päätoimipaikassa	2	2	2	2	2	2	2
	- EU:n ulkopuolisissa edustustoissa							
Rahoitus ohjelman määrärahoista[70]	- päätoimipaikassa							
	- EU:n ulkopuolisissa edustustoissa							
Tutkimus								
Muu budjettikohta (mikä?)								
YHTEENSÄ		**13**	**13**	**13**	**13**	**13**	**13**	**13**

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Tämän ehdotuksen täytäntöönpanoon liittyvien toimien tukeminen, toteutus ja valvonta, erityisesti yhteisvastuumekanismin ja sen täytäntöönpanoon tarvittavan oikeudellisen kehyksen osalta. Asianomaiseen politiikkayksikköön osoitetaan 9 kokoaikaista työntekijää (7 AD, 1 CA ja 1 SNE) ja rahoja hallinnoivaan yksikköön 4 kokoaikaista työntekijää (2 AD ja 2 AST).
Ulkopuolinen henkilöstö	Tämän ehdotuksen täytäntöönpanoon liittyvien toimien tukeminen, toteutus ja valvonta, etenkin siltä osin kuin on kyse ehdotuksen toiminnasta kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisestä.

[69] AC = sopimussuhteiset toimihenkilöt, AL = paikalliset toimihenkilöt, END = kansalliset asiantuntijat, INT = vuokrahenkilöstö ja JPD = nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

[70] Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

3.2.3. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet[71]

Ehdotus/aloite

✓ rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja

☐ rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

Määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Vuosi	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**YHTEENSÄ**
Rahoitukseen osallistuva taho		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

✓ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.

☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:

☐ vaikutukset omiin varoihin

☐ vaikutukset muihin tuloihin

tulot on kohdennettu menopuolen budjettikohtiin☐

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus[72]						
	2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
Momentti ….							

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen tapauksessa:

Muita huomautuksia (esim. tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmä/-kaava tai muita lisätietoja).

[71] Schengenin säännöstöön osallistuvien maiden mahdolliset rahoitusosuudet, jos ne osallistuvat uuteen Dublin-järjestelmään

[72] Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 20 prosentin osuus.